

**สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายงานการวิจัย

เรื่อง

**แนวโน้มการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ
A Tendency towards Job Changing of Caddies**

ส่วนหนึ่งของโครงการ

ผลกระทบของโครงการพัฒนาสนามกอล์ฟเพื่อการวางแผนจัดการในขนาด
ระยะที่ 1 : การเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมของโครงการพัฒนาสนามกอล์ฟ

จพ
วถ 15
009795

**ธนพรรณ สุนทระ
วรรณิ พฤฒิกาวร**

กันยายน 2541

ISBN 974-639-569-6

**สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

รายงานการวิจัย

เรื่อง

**แนวโน้มการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ
A Tendency towards Job Changing of Caddies**

ส่วนหนึ่งของโครงการ

**ผลกระทบของโครงการพัฒนาสนามกอล์ฟเพื่อการวางแผนจัดการในขนาด
ระยะที่ 1 : การเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมของโครงการพัฒนาสนามกอล์ฟ**

**ธนพรรณ สุนทระ
วรรณิ พฤตนิภาว**

กันยายน 2541

ISBN 974-639-569-6

I18506264 -2 ก.พ. 2543

บทคัดย่อภาษาไทย

การศึกษาเรื่อง “แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอาชีพผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ” เป็นส่วนหนึ่งของโครงการ “ผลกระทบของโครงการพัฒนาสนามกอล์ฟ เพื่อการวางแผนการจัดการในอนาคตระยะที่ 1 : การเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมของโครงการพัฒนาสนามกอล์ฟ” ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำงานของผู้ประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟและแนวโน้มในอนาคต ช่วงเวลาที่กำหนดเพื่อทำการศึกษาระหว่างปี พ.ศ. 2540 - 2541

ขอบเขตการศึกษา ผู้ศึกษากำหนดพื้นที่สนามกอล์ฟรวม 10 แห่ง แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ สนามกอล์ฟราชการ สนามกอล์ฟสถานศึกษา และสนามกอล์ฟเอกชน และแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) และระดับหัวหน้าแคดดี้วิธีการศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) ที่ประกอบอาชีพนี้ไม่น้อยกว่า 1 ปี ได้ตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 203 คน และได้มีการสัมภาษณ์เจาะลึกกับหัวหน้าแคดดี้จำนวน 10 คน เพื่อให้ทราบ ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายของสนามกอล์ฟด้านสมาชิกและการให้บริการ นโยบายของสนามกอล์ฟเกี่ยวกับแคดดี้และหัวหน้าแคดดี้ ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของหัวหน้าแคดดี้โดยกำหนดสมมติฐานว่าผู้ประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟไม่คิดเปลี่ยนแปลงอาชีพเนื่องจากมีปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ ผลจากการศึกษาได้ข้อสรุปดังนี้

ผลการศึกษาแคดดี้ อาชีพแคดดี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงเพราะสนามกอล์ฟเอกชนไม่รับแคดดี้ผู้ชาย อายุของผู้ประกอบอาชีพระหว่าง 20 - 40 ปี การศึกษาไม่ได้กำหนดไว้ มีภูมิลำเนาใกล้สนามกอล์ฟที่ตนทำงานอยู่ ผู้ย้ายถิ่นเข้ามามีวัตถุประสงค์เพื่อหางานทำ และทำงานในสนามกอล์ฟก่อนที่จะมาทำงานเป็นแคดดี้ส่วนใหญ่มีอาชีพเดิมเป็นเกษตรกร การเปลี่ยนแปลงอาชีพได้ให้เหตุผลว่าอาชีพเดิมรายได้น้อย งานหนัก ชายที่ดิ้นให้นายทุนไปแล้ว เงินที่ได้มานำไปใช้หนี้เงินกู้และใช้จ่ายเพื่อความจำเป็นของครอบครัวไปเกือบหมดบางรายหมดไปแล้ว เมื่อชายที่ดิ้นก็รู้สึกเสียดายเพราะถ้าต้องการกลับไปทำเกษตรกรรมก็ไม่มีที่ดินเพราะชายที่ดิ้นไปแล้ว การเป็นแคดดี้ทำให้ความเป็นอยู่ดีขึ้น มีความอิสระ เมื่อมีการเปรียบเทียบกับอาชีพแคดดี้กับอาชีพเดิม พบว่า อาชีพแคดดี้มีรายได้ดี งานเบากว่า แม้รู้ว่าเป็นอาชีพที่ไม่มั่นคง ไม่มีความก้าวหน้า ขณะนี้ยังคิดจะทำอาชีพนี้ต่อไปด้วยความรู้สึกภาคภูมิใจในอาชีพเพราะรักการให้บริการ แม้ไม่มีเงินเดือนประจำแต่เมื่อรวมกับค่าจ้างที่ได้ออกรอบกับเงินพิเศษ(ทิป)ที่ได้จากนักกอล์ฟก็พอใจ เพราะสามารถนำไปช่วยเหลือครอบครัวได้ เมื่อขอให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมได้รับ คำตอบว่าเปลี่ยนแปลงไปในทางดีขึ้นถึงร้อยละ 85.1 โดยให้เหตุผลว่าเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของ ชาวบ้านดีขึ้น ชุมชนสวยงาม มีต้นไม้มากขึ้น ส่วนเรื่องสุขภาพความเจ็บป่วยได้ให้เหตุผลว่าบางครั้งทำงานตากแดดตากฝน เดินมาก

จากการศึกษาพอสรุปได้ว่าแคดดี้ส่วนใหญ่ต้องการประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟต่อไป ดังจะเห็นได้จากเหตุผลข้างต้นและเมื่อได้สอบถามไปยังคนในครอบครัว พบว่ามีหลายคนทำงานแคดดี้ในช่วงเวลาว่างเป็นต้นว่าผู้ที่กำลังศึกษาในช่วงปิดเทอม/ผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรเมื่อมีเวลาว่าง ได้สมัครทำงานแคดดี้เช่นเดียวกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

ผลการศึกษาหัวหน้าแคดดี้ พอสรุปได้ดังนี้ คุณสมบัติที่สำคัญของหัวหน้าแคดดี้ควรมีประสบการณ์ผ่านงานสนามกอล์ฟมาแล้ว ไม่ได้กำหนดพื้นฐานการศึกษา ระเบียบปฏิบัติของสนามกอล์ฟทั้งสามประเภทไม่แตกต่างกัน จำนวนผู้ใช้บริการก่อนปีพ.ศ. 2540 กับปัจจุบัน พบว่าผู้ใช้บริการในแต่ละสนามมีจำนวนลดลงแต่ก็ไม่มากนัก อาจมีผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำสนามกอล์ฟต้องลดจำนวนวันทำงานและมีการจัดรายการพิเศษเพื่อดึงดูดนักกอล์ฟให้มาใช้บริการสนามกอล์ฟราชการและสถานศึกษาไม่มีผลกระทบมากนักเพราะเป็นสนามของทางราชการ ราคาสนามไม่แพงนักกอล์ฟไปใช้บริการมากขึ้น สำหรับสนามกอล์ฟในสถานศึกษาได้รับเงินสนับสนุนบางส่วนจากสถานศึกษาแห่งนั้นอยู่แล้ว

ผู้ที่เข้ามาทำงานเป็นแคดดี้แล้วส่วนใหญ่มีความพอใจถึงแม้ว่างานแคดดี้จะต้องใช้ความอดทนแต่ก็เป็นงานที่สามารถมีรายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้ซึ่งรายได้เฉลี่ย 5,000 - 8,000 บาท/เดือน การเลือกแคดดี้ประจำของนักกอล์ฟขึ้นอยู่กับระเบียบและกฎเกณฑ์ของสนามแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน แต่นักกอล์ฟไม่สามารถนำแคดดี้มาเองโดยเฉพาะการเข้ามาใช้บริการ สนามกอล์ฟเอกชนที่จะวางกฎระเบียบไว้อย่างเคร่งครัด

ปัญหาการปฏิบัติงานของหัวหน้าแคดดี้บางแห่งประสบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการบังคับบัญชาเนื่องจากจำนวนแคดดี้ในความดูแลมีจำนวนมากเกินไปแคดดี้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง แคดดี้ขาดความรู้ในวิชาชีพ แคดดี้ไม่สนใจการปฏิบัติงานไม่ดูแลสนามเท่าที่ควร และในบางวันจำนวนแคดดี้ไม่เพียงพอหากมีการแข่งขัน แต่เมื่อมีปัญหาที่ใช้วิธีพูดคุยให้เข้าใจถ้าไม่ปฏิบัติตามก็มีกฎข้อบังคับลงโทษตามระเบียบของสนามกอล์ฟ

สรุป หัวหน้าแคดดี้ในสนามเอกชนมีความต้องการที่จะปรับปรุงการทำงานของแคดดี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ต้องการให้แคดดี้มีอาชีพเสริมในช่วงที่น้องนักกอล์ฟ ส่วนหัวหน้าแคดดี้ที่ทำงานในสนามกอล์ฟราชการ บางสนามให้ความเห็นว่ากฎระเบียบของทางราชการทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มที่ แต่หากมองในภาพรวมแล้วเกือบทุกสนามที่ศึกษาไม่มีปัญหา และคิดว่าการทำงานที่ผ่านมายังไม่พบปัญหาและอุปสรรคที่ไม่สามารถแก้ไขได้โดยเฉพาะหัวหน้าแคดดี้ที่ทำงานในสนามกอล์ฟสถานศึกษากลับมีความรู้สึกที่ดี เนื่องจากส่วนใหญ่ทำงานเหมือนคนในครอบครัวเดียวกันและหากมีปัญหาที่สามารถช่วยกันแก้ไขให้ผ่านไปได้ด้วยดีเสมอ

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษา จากการสรุปผลการศึกษาพบว่าแคดดี้ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการประกอบอาชีพไม่มีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอาชีพแม้จะทราบว่าเป็นอาชีพที่ไม่มีความก้าวหน้าทั้งนี้เพราะว่าผู้ประกอบการให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) มีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพให้บริการ ได้มีการพบปะผู้คน มีความอิสระ มีรายได้มากกว่าอาชีพเดิม แต่อย่างไรก็ตามควรมีแนวทางการประกอบอาชีพหาเลี้ยงตัวเองหลังจากไม่สามารถประกอบอาชีพแคดดี้ได้ ดังนั้นจึงควรหาแนวทางที่จะจัดตั้งกลุ่มเพื่อทำอาชีพเสริมและอาจเป็นอาชีพหลักได้ในอนาคต

ABSTRACT

A study on "A Tendency towards Job Changing of Caddies" is a part of a project called "Impacts from Golf Courses Development Project for the Future Managing Plan Stage 1: the Transformation of Environment of Golf Courses Development Project." The objective of this study is to examine current situation, problems and impacts caused by employees serving in golf courses and the future trend. The timeframe of the study is one year throughout 1997-1998.

Area of study: Researchers divided ten golf courses in Thailand into three categories, namely, government's or public golf courses, educational institution's golf courses and private golf courses, and two groups of study, namely, employees serving in golf courses or caddies and supervisors of caddies. The interview method was used with 203 caddies who have at least one-year experience in the profession and 10 supervisors. This is in order to acquire information concerning golf course's membership and service policy; golf course's policy on caddies and supervisors of caddies; and problems and obstacles of caddies in working with their supervisors. The interview was based on the supposition that these caddies do not wish to change their job because of certain satisfaction. The study results in the following conclusion.

The Result from the Interview with Caddies: The study reveals that most of them are women because private golf courses do not employ male caddies. Certain level of education is not required. The average age ranges from 20-40. Most of them live near where they work. Some are migrants who came to the city to find jobs and worked in golf courses before becoming caddies. Most of these migrated caddies were farmers who decided to leave their homes and rice fields because of the insufficient income and hard work. Most of them already sold their farmlands in order to get the money to sustain their family but that is only a temporary solution. These caddies think that this profession gives them better livelihood and more freedom. In comparison to the old job, they find that this one produces more income and less work but static and not stable. Most of the caddies want to continue doing this profession because they love to service, and proud of it. Though they do not receive a regular salary but the money they are paid for each round plus tips from golfers are enough to satisfy them. To the question concerning environment of course, 85% say that there is a positive change around the courses. Their reasons are the improvement of financial status and livelihood of people in the area. Also, the community

now is nice and clean and covered with more trees. Concerning their own physical well being, they say that their occasional illnesses are caused by sunburns, too much walking or staying in the rain for too long.

The conclusion drawn from this study is that most caddies still want to continue their profession. This can be confirmed by the mentioned reasons above. Also, from the interview with some caddies' family members, researchers find that many of these caddies work during their spare time, for example, school break. This proves the study's presupposition true.

The Result from the Interview with Caddies' Supervisors: The important qualifications required from the supervisors are work experience in golf course. There is no education specification required. Regulations of all three categories of golf courses towards the admission are not different. The study also finds that a number of golfers in these golf courses before 1997 comparing the present declines, however, it is not a significant decrease. This change might due to the economic crisis that forces many golf courses to lessen their operation days and pushes them to do more promotions to attract golfers. Public and educational institution's golf courses are not as badly affected by the crisis as the private ones since both of their operations are subsidized by the government. Also, their green fees are comparatively low so people are starting to go to them more.

Though this job requires endurance, most caddies satisfy with it since it provides them and their family with a satisfactory income of B 5,000–8,000 a month. Rules and regulations regarding golfers' choosing their usual caddies are different from courses to courses. Golfers are not allowed to bring their own caddies and this is especially strict in private courses.

Problems faced by caddies' supervisors in some golf courses are the matter of command and control since there are too many caddies in their responsibilities, and some of these caddies tend to break rules. Other problems are caddies' lack of knowledge in the profession; caddies' neglect their jobs; and sometimes when there is a tournament, there are not enough caddies available. When these problems occurred, supervisors usually talk to caddies under their command or use the courses' rules to punish them.

Conclusion: Supervisors working with private courses wish to improve caddies' performance. They also want to find some works for caddies to do in order to fill in the free time when they wait for golfers. For supervisors working with public courses, they think that some rules and regulations are holding them back from efficiency. However, of all the courses participating in the study, none has serious problems in its operations. All respondents agreed that there have never been any problems that they could not cope with yet. The supervisors also mentioned that they feel good about working as a family and when problems occur everyone helps to find the ways out.

Suggestion From the Study: The study finds that most caddies interviewed satisfy with their work and are not likely to change their job, even though they know that it is static. The reason for this probably because they like this service job which enables them to meet people, gives them more sense of freedom and provides them with satisfactory income. However, they should also think about their future career plan for when they have to retire themselves from this one. It is advisable that they should form a group and find supplementary jobs to do together and in the future, when they are retired, these job can become their main career.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประกาศ

การศึกษาโครงการวิจัย เรื่อง “แนวโน้มการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ” (แคตตี้) ผู้ศึกษาได้กำหนดพื้นที่ศึกษารวม 10 แห่ง โดยแบ่งออกเป็น สนามกอล์ฟราชการ สนามกอล์ฟสถานศึกษา และสนามกอล์ฟเอกชน ซึ่งผู้ประกอบการและผู้ดูแลสนามกอล์ฟทุกแห่งได้ให้ความอนุเคราะห์กับทีมงานวิจัยอย่างยิ่ง ทำให้ผู้ศึกษาได้ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นแนวทางสำหรับการทำงานวิจัยได้ การเข้าพบปะพูดคุยทำให้ทราบถึงรูปแบบการจัดการสนามกอล์ฟ รวมทั้งแคตตี้ที่ได้เสียสละเวลาตอบข้อซักถามซึ่งคำตอบของท่านมีประโยชน์ต่องานวิจัยฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง ผู้ศึกษาขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ พงศาพิชญ์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ให้โอกาส ให้คำแนะนำ จนงานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี การทำงานวิจัยต้องมีความพร้อมหลายด้านและหนึ่งในความพร้อมนั้นผู้ศึกษาต้องขอขอบคุณเพื่อน ๆ น้อง ๆ ที่ได้ช่วยกันเก็บข้อมูลภาคสนามหลายครั้งไม่ย่อท้อแม้แดดร้อน ฝนตก ให้กำลังใจซึ่งกันและกันทำงานอย่างเต็มที่ ขอให้ทุกคนได้รับทราบว่าผู้ศึกษาภาคภูมิใจในการตั้งใจทำงานอย่างจริงจังของผู้ร่วมงานทุกคน

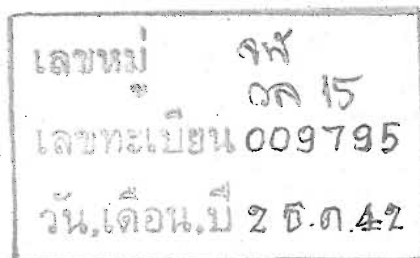
ธนพรรณ สุนทร

วรรณิ พฤฒิถาวร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
ABSTRACT.....	(3)
กิตติกรรมประกาศ.....	(6)
สารบัญ.....	(7)
สารบัญตาราง.....	(9)
สารบัญแผนภูมิ.....	(11)
บทที่ 1 บทนำ.....	1-1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1-1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	1-3
1.3 ขอบเขตการศึกษา.....	1-3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	1-3
1.5 แผนการดำเนินงาน.....	1-4
บทที่ 2 การทบทวนเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	2-1
2.1 ประวัติความเป็นมาของสนามกอล์ฟในประเทศไทย.....	2-1
2.2 ประเภทของสนามกอล์ฟ.....	2-2
2.3 ผลดี - ผลเสียของการพัฒนาสนามกอล์ฟในประเทศไทย.....	2-3
2.4 ผลกระทบของสนามกอล์ฟต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคม.....	2-10
2.5 สถานการณ์สนามกอล์ฟในเอเชียและข้อคิดเห็นของประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้อง...	2-15
2.6 นโยบายของรัฐและมาตรการทางกฎหมายต่อการพัฒนาสนามกอล์ฟ.....	2-20
2.6.1 นโยบายของรัฐ.....	2-20
2.6.2 มาตรการทางกฎหมาย.....	2-21
2.6.3 มาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการควบคุมสนามกอล์ฟ.....	2-23
2.6.4 ผลดีผลเสียของนโยบายและปัญหาการนำกฎหมายต่าง ๆ มาใช้กับ สนามกอล์ฟ.....	2-24
2.7 ข้อเสนอแนะจากฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ - เอกชน.....	2-26

	หน้า
บทที่ 3 กรอบแนวคิดและวิธีการศึกษา.....	3-1
3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	3-1
3.1.1 ตัวแปรปัญหา.....	3-1
3.1.2 ตัวแปรอิสระ.....	3-1
3.1.3 ตัวแปรตาม.....	3-1
3.1.4 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	3-1
3.1.5 คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย.....	3-1
3.2 วิธีการศึกษา.....	3-3
3.2.1 แหล่งข้อมูล.....	3-3
3.2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา.....	3-3
3.2.3 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลภาคสนาม.....	3-3
3.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม.....	3-4
3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	3-4
3.2.6 การวิจัยเชิงคุณภาพ.....	3-4
บทที่ 4 แนวโน้มในการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้).....	4-1
4.1 ผลการศึกษา.....	4-1
4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรตัวอย่าง.....	4-1
4.1.2 ภูมิสำเนาและการย้ายถิ่น.....	4-3
4.1.3 ข้อมูลการประกอบอาชีพ.....	4-5
4.1.4 การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและค่านิยม.....	4-13
4.1.5 การรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม.....	4-15
4.2 ผลการศึกษาระดับหัวหน้าแคดดี้.....	4-20
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ.....	5-1
ส่วนที่ 1 สรุปเนื้อหาจากการศึกษา.....	5-2
1.1 ผลการศึกษาแคดดี้.....	5-2
1.2 ผลการศึกษาหัวหน้าแคดดี้.....	5-2
ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษา.....	5-4

เอกสารอ้างอิง

ภาคผนวก ก. แบบสอบถามหัวหน้าแคดดี้

ภาคผนวก ข. แบบสอบถามผู้ประกอบการอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้)

ภาคผนวก ค. ระเบียบปฏิบัติของผู้ประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้)

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4 - 1 แสดงบริเวณพื้นที่เก็บตัวอย่าง.....	4-2
4 - 2 แสดงเพศประชากรตัวอย่าง.....	4-2
4 - 3 แสดงอายุของประชากรตัวอย่าง.....	4-2
4 - 4 แสดงระดับการศึกษา.....	4-3
4 - 5 แสดงสถานภาพสมรส.....	4-3
4 - 6 แสดงภูมิลำเนา.....	4-4
4 - 7 แสดงระยะเวลาที่ย้าย.....	4-4
4 - 8 แสดงเหตุผลที่ย้ายเข้ามา.....	4-4
4 - 9 แสดงอาชีพเดิมก่อนมาเป็นแคดดี้.....	4-6
4 - 10 แสดงสาเหตุที่เปลี่ยนอาชีพ.....	4-6
4 - 11 แสดงผลกระทบการเปลี่ยนแปลงอาชีพ.....	4-6
4 - 12 แสดงปัจจุบันมีที่ดินเพื่อทำเกษตรกรรมหรือไม่.....	4-7
4 - 13 แสดงสาเหตุที่ขายที่ดิน.....	4-7
4 - 14 แสดงการขายที่ดินให้กับใคร.....	4-7
4 - 15 แสดงความรู้สึกเสียดายที่ขายที่ดิน.....	4-7
4 - 16 แสดงรายได้ที่รับจากการขายที่ดิน.....	4-8
4 - 17 แสดงรายได้จากการขายที่ดินนำไปใช้เพื่อ.....	4-8
4 - 18 แสดงสาเหตุที่มาทำงานเป็นแคดดี้.....	4-9
4 - 19 แสดงตำแหน่งแรกที่เข้ามาทำงาน.....	4-9
4 - 20 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างอาชีพแคดดี้กับอาชีพเดิม.....	4-9
4 - 21 แสดงแคดดี้ควรจะมีสิทธิ์เลือกผู้มาใช้บริการ.....	4-10
4 - 22 แสดงเหตุผลที่แคดดี้ควรจะมีสิทธิ์เลือกผู้มาใช้บริการ.....	4-10
4 - 23 แสดงเหตุผลที่แคดดี้ไม่ควรจะมีสิทธิ์เลือกผู้มาใช้บริการ.....	4-10
4 - 24 แสดงแคดดี้ได้รับเงินพิเศษ(ทิป).....	4-11
4 - 25 แสดงกรณีที่ตอบว่าไม่ได้รับทิปทุกครั้ง.....	4-11
4 - 26 แสดงการได้รับเงินพิเศษน้อยกว่าเพื่อน.....	4-11
4 - 27 แสดงทัศนคติต่ออาชีพแคดดี้.....	4-12
4 - 28 แสดงคิดว่าจะเปลี่ยนงานอีกหรือไม่.....	4-12
4 - 29 แสดงเหตุผลที่คิดจะเปลี่ยนงาน.....	4-12
4 - 30 แสดงรายได้เฉลี่ย/เดือน.....	4-13

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4 - 31 แสดงรายได้พิเศษ(ทิป)เฉลี่ย/เดือน.....	4-13
4 - 32 แสดงรายจ่ายรวม/เดือนของครัวเรือน.....	4-14
4 - 33 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ หลังจากที่เข้ามาทำงานเป็นแคดดี้.....	4-14
4 - 34 แสดงความคิดเห็นก่อน/หลังมีสนามกอล์ฟ.....	4-15
4 - 35 แสดงสภาพแวดล้อมที่แตกต่างจากเดิม.....	4-15
4 - 36 แสดงเหตุผลที่ตอบว่าดีขึ้น.....	4-15
4 - 37 แสดงเหตุผลที่ตอบว่าแย่ลง.....	4-16
4 - 38 แสดงปัญหาสิ่งแวดล้อม.....	4-16
4 - 39 แสดงสุขภาพในปัจจุบัน.....	4-16
4 - 40 แสดงการเจ็บป่วยที่พบ.....	4-17
4 - 41 แสดงก่อนที่จะมาประกอบอาชีพแคดดี้เคยมีอาการเจ็บป่วย.....	4-17
4 - 42 แสดงการรับทราบสาเหตุของการเจ็บป่วย.....	4-17
4 - 43 แสดงสาเหตุของการเจ็บป่วย.....	4-17
4 - 44 แสดงเคยได้รับอุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพ/เจ็บป่วยระหว่างทำงาน.....	4-18
4 - 45 แสดงความรับผิดชอบของผู้ประกอบการสนามกอล์ฟ.....	4-18
4 - 46 แสดงความคิดเห็นต่อการสร้างสนามกอล์ฟ.....	4-19
4 - 47 แสดงเหตุที่ตอบว่าไม่เห็นด้วย.....	4-19
4 - 48 แสดงเหตุผลที่ตอบว่าเห็นด้วย.....	4-19

สารบัญแนภูมิ

แผนภูมิที่

หน้า

3.1 กรอบแนวคิด “แนวมการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ”..... 3-2

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กีฬาอล์ฟซึ่งเมื่อแรกเริ่มเดิมทีเป็นที่นิยมเล่นกันแต่ในหมู่เชื้อพระวงศ์ ได้เป็นที่นิยมแพร่หลายไปสู่ประชาชนทั่วไปอย่างรวดเร็ว ตั้งแต่ปี 2531 เป็นต้นมา เกิดการเปลี่ยนแปลงในวงการกอล์ฟของไทยเป็นอย่างมาก สนามกอล์ฟของทางราชการเดิมมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสวัสดิการแก่ข้าราชการระดับสูงได้กลายเป็นธุรกิจซึ่งเอกชนให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะตั้งแต่ปี 2533 จนถึงปัจจุบันมีโครงการสนามกอล์ฟที่ผนวกเอาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เข้ามาด้วย ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพในด้านการตลาดมีจำนวนมากกว่า 150 โครงการ นอกจากนี้สนามกอล์ฟที่อยู่ในต่างจังหวัดซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้มีการก่อสร้างบ้านพักตากอากาศ รีสอร์ท หรือสวนเกษตร ควบคู่ไปกับสนามกอล์ฟ (Golf Resort) เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวจากกรุงเทพฯ รวมทั้งนักกอล์ฟต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาพักผ่อน เล่นกอล์ฟในเมืองไทย โดยเฉพาะชาวญี่ปุ่นและไต้หวัน ด้วยเหตุผลที่ว่าค่าใช้จ่ายสำหรับการเล่นกอล์ฟในเมืองไทยถูกกว่าหลายเท่าตัว แม้ว่าจะรวมค่าเดินทางและที่พักแล้ว อีกทั้งยังไม่ต้องรอนานเหมือนสนามในประเทศตัวเองด้วย นอกจากนี้สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น คลับเฮาส์ สปอร์ต คอมเพล็กซ์ สระว่ายน้ำ และแหล่งบันเทิงอื่นๆ แล้ว บางโครงการยังได้จ้างนักกอล์ฟระดับมือโปรจากต่างประเทศ อาทิ แจ็ค นิกคอส, แกรี เพลเซอร์, เกร็ก นอร์แมน เป็นต้น มาเป็นผู้ออกแบบสนาม เพื่อสร้างจุดขายแก่โครงการอีกด้วย

จากการแข่งขันกันในการตลาดดังกล่าว ทำให้โครงการสนามกอล์ฟซึ่งเดิมเคยใช้พื้นที่เพียง 500 ไร่ นั้น ต้องการพื้นที่มากกว่าเดิมเป็นพันไร่เพื่อให้เพียงพอับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น อย่างไรก็ตาม การแข่งขันในการตลาดก็ยังไม่ยอมยุติลงเพียงเท่านี้ โครงการ “แก่งกระจานคันทรี่คลับ” ของกลุ่มนักธุรกิจระดับยักษ์ใหญ่ในวงการค้าข้าวของเมืองไทยเป็นข้อพิสูจน์ได้เป็นอย่างดีด้วยเนื้อที่กว่า 35,000 ไร่ กินพื้นที่หมู่บ้านนับเป็นสิบๆ หมู่บ้าน และกวาดเอา 4 ตำบลของอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี โดยใช้เวลารวบรวมข้อที่ตั้งแต่ปี 2529-2533 นับเป็นระดับอภิมหาโครงการพัฒนาที่ดิน ซึ่งรวมเอาสนามกอล์ฟ 3 สนาม 54 หลุม โรงแรมระดับ 5 ดาว คลับเฮาส์ ศูนย์การค้า สวนสัตว์ สนามแข่งรถและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ครบวงจร

ลักษณะการใช้พื้นที่ของสนามกอล์ฟที่กล่าวมา เป็นที่ถกเถียงในระหว่างกลุ่มนักธุรกิจสนามกอล์ฟ กับกลุ่มนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งกลุ่มที่สนับสนุนการสร้างสนามกอล์ฟได้ชี้

ให้เห็นถึงข้อดีของสนามกอล์ฟ โดยเฉพาะสนามกอล์ฟ ประเภท Golf Resort ว่าเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้ให้กับธุรกิจการท่องเที่ยวของไทยเป็นเงินจำนวนมหาศาลในแต่ละปี อีกทั้งยังเป็นการช่วยสร้างงานให้กับคนในชาติด้วย โดยเป็นแหล่งจ้างแรงงานบริการด้านต่างๆ ตั้งแต่ ระดับบริหาร หัวหน้างาน พนักงานในสำนักงาน จนกระทั่งผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ เช่น แคดดี้ คนดูแลสนาม คนขับรถ เป็นต้น ส่วนฝ่ายนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมก็แย้งว่าการสร้างสนามกอล์ฟ เป็นการแย่งการใช้ที่ดินในภาคเกษตรกรรมและสร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหลายประการ โดยเฉพาะการใช้น้ำ ปุ๋ยและสารเคมีต่างๆ เพื่อดูแลสนามกอล์ฟเป็นจำนวนมาก ตลอดจนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเชิงเศรษฐกิจและสังคม

ผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจที่เห็นได้ชัดเจนคือแต่ละโครงการต้องลงทุนสั่งซื้อเครื่องจักร อุปกรณ์ราคาแพง สารเคมีจากต่างประเทศเข้ามาใช้งานปีละหลายล้านบาท อันเป็นสาเหตุหนึ่งของการเสียดุลการค้ากับต่างประเทศ ส่วนผลกระทบต่อด้านสังคม ได้แก่การเปลี่ยนแปลงค่านิยมของคนในสังคม เกิดช่องว่างขึ้นระหว่างชนชั้น และผลจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรมาเป็นสนามกอล์ฟทำให้เกิดผลกระทบต่อการประกอบอาชีพของประชากรในชนบท อันเป็นสาเหตุหนึ่งของการอพยพแรงงาน

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า แม้สนามกอล์ฟจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคมมากมาย แต่ในขณะเดียวกันก็มีประโยชน์ในแง่เศรษฐกิจไม่น้อย อย่างไรก็ตาม ในอดีตที่ผ่านมานโยบายของรัฐเกี่ยวกับสนามกอล์ฟยังไม่มีความรัดกุมหรือหลักการใดๆ ที่ละเอียดชัดเจนเพียงพอ เพื่อควบคุมการขยายตัวของสนามกอล์ฟ ทำให้บางพื้นที่มีการสร้างสนามกอล์ฟมากเกินไป จนทำให้ต้องสูญเสียพื้นที่เกษตรกรรมที่สำคัญไป และยังมีผลต่อการขาดแคลนแรงงานในภาคการเกษตร เนื่องจากค่านิยมในการประกอบอาชีพของเกษตรกรเปลี่ยนไป โดยหันไปประกอบอาชีพการให้บริการในสนามกอล์ฟซึ่งเป็นงานที่สบาย ได้ค่าตอบแทนรายวันหรือรายเดือนที่ค่อนข้างแน่นอนกว่า แทนการทำการเกษตรซึ่งได้ผลตอบแทนรายปีที่ไม่แน่นอน

ดังนั้นหากรัฐมีนโยบายการควบคุมที่เด็ดขาดและรัดกุม โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการอนุญาตก่อสร้าง การตรวจสอบความเหมาะสมของพื้นที่โครงการ ดูแลไม่ให้เกิดการใช้อำนาจมีเข้าไปทำลายป่า และรุกล้ำพื้นที่เกษตรกรรมที่สำคัญเพื่อผลประโยชน์ของบุคคลเพียงบางกลุ่ม จำกัดการขยายตัวของสนามให้พอเหมาะกับเศรษฐกิจตลอดจนควบคุมการใช้น้ำและสารเคมีที่เป็นอันตราย ปัญหาและผลกระทบต่างๆ ที่เกิดจากสนามกอล์ฟดังกล่าวก็จะบรรเทาและหมดสิ้นไปในที่สุด

รายงานผลการวิจัย “ผลกระทบต่อการพัฒนาสนามกอล์ฟต่อแนวโน้มการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ” ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยผลกระทบของโครงการพัฒนาสนามกอล์ฟ เพื่อการวางแผนการจัดการในอนาคต จัดทำโดยสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1 เพื่อศึกษาถึงสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน ปัญหา และผลกระทบต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำงานของผู้ประกอบการให้บริการในสนามกอล์ฟและแนวโน้มนในอนาคต
- 1.2.2 เพื่อศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินซึ่งเกิดจากธุรกิจสนามกอล์ฟ ต่อแนวโน้มนการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาสาระ

- ศึกษาสภาพเศรษฐกิจและสังคมของผู้ประกอบการให้บริการในสนามกอล์ฟ เปรียบเทียบกับสภาพความเป็นอยู่และการประกอบอาชีพเดิม
- ศึกษาถึงปัญหาและความต้องการของผู้ประกอบการให้บริการในสนามกอล์ฟ
- ศึกษาถึงแนวโน้มนการประกอบอาชีพการให้บริการในสนามกอล์ฟสำหรับอนาคต

1.3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ รวม 10 สนามกอล์ฟ โดยแบ่งออกเป็น

- สนามกอล์ฟสถานศึกษา 2 แห่ง ได้แก่ สนามกอล์ฟโรงเรียนนายร้อย จปร. และสถาบัน เทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT.)
- สนามกอล์ฟราชการ 2 แห่ง ได้แก่ สนามกอล์ฟพุฒิปะเตมิย์ และสนามกอล์ฟกานตรัตน์
- สนามกอล์ฟเอกชน 6 แห่ง ได้แก่ สนามกอล์ฟแหลมฉบัง สนามกอล์ฟไพเอิร์ท สนามกอล์ฟฟรุ้งกวี สนามกอล์ฟเมืองเอก 1 สนามกอล์ฟศรียาอินเตอร์ฯ และสนามกอล์ฟเขาใหญ่คันทรี่คลับ

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.4.1 ทำให้ทราบถึงปัญหา ภาวะเศรษฐกิจ สังคม ความเป็นอยู่ ตลอดจนความต้องการและ ความคิดเห็นของผู้ประกอบการให้บริการในสนามกอล์ฟในปัจจุบัน
- 1.4.2 ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์แนวโน้มนการประกอบอาชีพการให้บริการในสนามกอล์ฟในอนาคต
- 1.4.3 ใช้เป็นแนวทางสำหรับหน่วยงานของรัฐ และผู้เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาอันเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอาชีพการให้บริการในสนามกอล์ฟ

1.5 แผนการดำเนินงาน

1.5.1 พื้นที่ศึกษาและเก็บข้อมูล

สนามกอล์ฟโรงเรียนนายร้อย จปร. สนามกอล์ฟสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT.) สนามกอล์ฟประตูมัย สนามกอล์ฟกานตรัตน์ สนามกอล์ฟเมืองเอก 1 สนามกอล์ฟกรุงกวี สนามกอล์ฟแหลมฉบัง สนามกอล์ฟศรีราชาอินเตอร์ฯ สนามกอล์ฟไพน์เฮิร์ท และสนามกอล์ฟเขาใหญ่คันทรีคลับ

1.5.2 ระยะเวลาที่ทำการศึกษ 12 เดือน

แผนการศึกษา	เดือน ที่												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
● การศึกษาข้อมูลเอกสาร	←→												
● การศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและเตรียมงานภาคสนาม		←→											
● กำหนดกรอบการศึกษา			←→										
● การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการศึกษา				←→									
● การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามในชั้นรายละเอียด						←→							
● การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล								←→					
● ร่างรายงาน										←→			
● รายงาน												←→	

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

การทบทวนเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

การทบทวนเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประวัติความเป็นมาของสนามกอล์ฟในประเทศไทย

จากบทความเรื่อง “ธุรกิจสนามกอล์ฟไทย...บทพิสูจน์ของมืออาชีพ” ของ วีระวัฒน์ วัฒนกุล ในหนังสือพิมพ์สยามรัฐ ฉบับวันที่ 26 มิถุนายน 2537 ได้เล่าถึงประวัติความเป็นมาของสนามกอล์ฟในประเทศไทย พอสรุปได้ว่า กีฬา กอล์ฟ ได้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศสก๊อตแลนด์ ราว ๆ ปี ค.ศ. 1457 แล้วจึงเป็นที่นิยมแพร่หลายไปทั่วทุกมุมโลกอย่างรวดเร็ว

สำหรับกีฬา กอล์ฟ ในประเทศไทยนั้น เริ่มเป็นที่รู้จักเมื่อประมาณ 70 ปีก่อน ในสมัยรัชกาลที่ 6 โดยเริ่มเล่นกันเป็นครั้งแรกในหมู่เจ้านาย เชื้อพระวงศ์ชั้นผู้ใหญ่ และชาวต่างประเทศ สนามกอล์ฟแห่งแรกคือ “สนามกอล์ฟหลวงหัวหิน” สร้างขึ้นโดยนายช่างบำรุงทางแขวงเพชรบุรี ซึ่งเป็นชาวสก๊อตแลนด์ ตั้งอยู่ที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นสนามกอล์ฟของการรถไฟฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการแก่แขกของโรงแรมรถไฟหัวหิน โดยในครั้งแรกเป็นสนามขนาด 9 หลุมและขยายเป็นขนาดมาตรฐาน 18 หลุม บนพื้นที่ 502 ไร่ 2 งาน 60 ตารางวา ในเวลาต่อมา

ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 7 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดปรานกีฬาประเภทนี้เป็นอย่างมาก สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีก็ทรงกอล์ฟร่วมด้วยเป็นประจำ จึงเกิดมีการเล่นกอล์ฟของนักกอล์ฟหญิงเป็นครั้งแรกในประเทศไทยขึ้น และมีการจัดการแข่งขันกอล์ฟชิงถ้วยพระราชทาน “King’s Cup” ขึ้นในปี พ.ศ. 2469 และถ้วยพระราชทาน “Queen’s Cup” ในปี พ.ศ. 2501 รวมทั้งการแข่งขันในรายการต่างๆ จนกีฬา กอล์ฟ เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น มีการสร้างสนามกอล์ฟอื่นๆ อีกหลายแห่ง เช่น สนามกอล์ฟดุสิต สนามกอล์ฟราชกรีฑาสโมสร สนามกอล์ฟพระราชวังสนามจันทร์ลดา สนามกอล์ฟของกองทัพบก กองทัพเรือ และกองทัพอากาศ เป็นต้น โดยที่สนามกอล์ฟในยุคแรกนั้น ส่วนใหญ่เป็นของทางราชการแทบทั้งสิ้น จนกระทั่งเมื่อ 10 ปีที่ผ่านมา จึงได้เกิดสนามกอล์ฟเอกชนขึ้น สนามกอล์ฟเอกชนแห่งแรกๆ ซึ่งสร้างขึ้นและเปิดบริการในปี พ.ศ. 2531 ได้แก่ สนามกอล์ฟเมืองเอก 1 ปัญญา รีสอร์ท โพนีอีสท์ริงสิต กรีนวัลเลย์ เมืองแก้ว รอยัล เจมส์ และมิชชั่น ฮิลล์

สนามกอล์ฟในปัจจุบันมีชื่อแตกต่างจากสนามกอล์ฟยุคแรก คือสนามกอล์ฟในปัจจุบันมักเป็นการรวมเอาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เข้ากันกับธุรกิจสนามกอล์ฟ ซึ่งถือได้ว่าเป็นการทำธุรกิจเต็มรูปแบบ กล่าวคือ มีการสร้างสนามกอล์ฟเพื่อผลประโยชน์ครบวงจร ทั้งการขายสมาชิก (Member) ในราคาแพงลิบลิว ที่ดินในบริเวณใกล้เคียงกับสนามกอล์ฟ ขายเป็นบ้านจัดสรร

คอนโดมิเนียม หรือทาวน์เฮาส์ สวยหรืออยู่ริมสนามกอล์ฟ โรงแรม รีสอร์ท หรือสวนเกษตรปลูกไม้ผลพื้นเมืองที่เหมาะสมกับสถานที่นั้น ๆ ในขณะที่สนามกอล์ฟในยุคแรกที่สร้างขึ้นโดยหน่วยราชการ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสวัสดิการสำหรับพนักงานของรัฐ และขององค์กร ของหน่วยงานนั้น ๆ มิได้มุ่งหวังเพื่อการค้า (ธนพรรณ สุนทร, 2536 : 18)

สนามกอล์ฟเอกชนในยุคแรกนั้น จะนิยมสร้างอยู่ในตัวเมือง แถบชานเมืองหรือบริเวณที่ห่างจากตัวเมืองโดยใช้เวลาเดินทางไม่เกิน 1 ชม. แต่เมื่อที่ดินเริ่มหายากขึ้น เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ต้องใช้ที่ดินติดต่อกันเป็นผืนใหญ่ประมาณ 500 - 1,000 ไร่ขึ้นไป จึงเริ่มมีการขยายออกไปยังต่างจังหวัดโดยเฉพาะตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ มากขึ้น สถานที่ที่จะสร้างสนามกอล์ฟเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว จะต้องเป็นป่าเขาที่มีธรรมชาติงดงาม หรือชายทะเล ซึ่งโดยมากมักอยู่ในเขตป่าสงวนฯ ในช่วงระหว่างปี 2531 - 2533 สมัยรัฐบาลพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ซึ่งเป็นยุคที่ภาวะเศรษฐกิจของไทยช่วงโชติช่วงวาลย์ ก็ได้เกิดโครงการสนามกอล์ฟขึ้นมากมาย ในปี พ.ศ. 2530 มีสนามกอล์ฟที่เปิดทำการจำนวน 57 สนาม ปี พ.ศ. 2535 เพิ่มเป็น 88 สนาม และปี พ.ศ. 2537 เพิ่มเป็น 93 สนาม (เทวพงษ์ สุดแดน, 2537 : 1, 11)

2.2 ประเภทของสนามกอล์ฟ

หากจะแบ่งประเภทของสนามกอล์ฟออกตามประเภทของหน่วยงานหรือองค์กรที่เป็นเจ้าของสนาม จะแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ดังนี้ (วีระวัฒน์ วัฒนกุล, 2537 : 8)

2.2.1 สนามกอล์ฟของทางราชการ ส่วนราชการที่เป็นเจ้าของสนามกอล์ฟ ได้แก่ กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และสถาบันการศึกษา ทั้งหมดนี้กองทัพบก ดูจะมีสนามกอล์ฟมากที่สุด เช่น สนามกอล์ฟทหารบก 1, 2 สนามกอล์ฟทหารช่าง สนามกอล์ฟค่ายสุรนารี สนามกอล์ฟจิระประวัตติ์ สนามกอล์ฟประภาศรี สนามกอล์ฟค่ายจุมภฏรณ ฯลฯ สนามกอล์ฟทหารเรือ เช่น สนามกอล์ฟราชนาวี บางนา สนามกอล์ฟราชนาวีพลูตาหลวง สัตหีบ สนามกอล์ฟของทหารอากาศ เช่น สนามกอล์ฟกานตรัตน์ (สนามงู) และสนามกอล์ฟภูปะเตมีย์ (สนามลาดเปิด)

2.2.2 สนามกอล์ฟของรัฐวิสาหกิจ รัฐวิสาหกิจที่เป็นเจ้าของสนามกอล์ฟมากที่สุด คือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย เช่น สนามกอล์ฟเขื่อนอุบลรัตน์ สนามกอล์ฟเขื่อนเขาแหลม สนามกอล์ฟเขื่อนศรีนครินทร์ สนามกอล์ฟเขื่อนจุมภฏรณ สนามกอล์ฟเขื่อนสิริกิติ์ สนามกอล์ฟเขื่อนภูมิพล สนามกอล์ฟแม่เมาะ นอกจากนี้ยังมีสนามกอล์ฟของกรมชลประทาน และสนามกอล์ฟของการรถไฟแห่งประเทศไทย

2.2.3 สนามกอล์ฟของสถาบันการศึกษา เช่น สนามกอล์ฟ AIT ของสถาบัน AIT ที่รังสิต

2.2.4 สนามกอล์ฟของเอกชน เช่น สนามกอล์ฟนวนธานี สนามกอล์ฟกรุงเทพกรีฑา สนามกอล์ฟเอกชัย สนามกอล์ฟสยามคันทรี่คลับ สนามกอล์ฟบางพระ สนามกอล์ฟบางปู ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีสนามกอล์ฟแบบ Golf Resort เป็นสนามกอล์ฟที่สร้างขึ้นตามต่าง ๆ จังหวัดหรือใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยว เช่น ชลบุรี ระยอง ชะอำ เพชรบุรี หัวหิน เชียงใหม่ เชียงราย ภูเก็ต เป็นต้น ซึ่งจะเน้นในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนกับธรรมชาติในวันหยุดสุดสัปดาห์ เป็นการท่องเที่ยวไปในตัวแต่ถ้าจะแบ่งตามทำเลหรือสถานที่ตั้ง สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้ (ธนพรรณ สุนทร, 2536 : 4-5)

- สนามกอล์ฟในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เขตใหญ่ที่มีโครงการสนามกอล์ฟมาก ได้แก่ ทิศตะวันออก เส้นทางหลวงบางนา-ตราด เช่น กรีนวัลเลย์ ธนาซิตี ไทยคันทรี่คลับ บางนาคันทรี่คลับ เกียรติธานี บางปะกงคันทรี่คลับ ปัญญา รีสอร์ท ศรีราชาอินเตอร์สยามคันทรี่คลับ อีสเทอร์สตาร์ เป็นต้น

ทิศเหนือ แถบรังสิตช่วงต้น ๆ ของทางหลวงกรุงเทพฯ - สระบุรี ได้แก่ โครงการเมืองเอก เมืองเอกวิสต้า โพน์เฮิสท์ ปาล์มคันทรี่คลับ นครนายก ถนนสายรามอินทรา มีสนามกอล์ฟทหารบก สนามกอล์ฟทหารอากาศรูปเตมีย์ ปัญญารามอินทรา วินสัน นวนธานี และเพรสซิเด็นท์คันทรี่คลับ

ทิศตะวันตก ไปทางนครปฐม มีโครงการเดอะรอยัลเจมส์ บริเวณพุทธมณฑลสาย 4 ด้านใต้ ได้แก่ สวนสามพราน เอกชัย

การสร้างสนามกอล์ฟในพื้นที่เหล่านี้จะเป็นสนามเพื่อรองรับนักกอล์ฟในเขตเมืองหลวง ซึ่งจะมาตีกอล์ฟในตอนเช้าและกลับตอนเย็น

สนามกอล์ฟแบบ Golf Resort เป็นสนามกอล์ฟที่สร้างขึ้นตามต่างจังหวัดหรือใกล้เคียงแหล่งท่องเที่ยว เช่น ชลบุรี ระยอง ชะอำ เพชรบุรี หัวหิน เชียงใหม่ เชียงราย ภูเก็ต เป็นต้น ซึ่งจะเน้นในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการพักผ่อนกับธรรมชาติในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เป็นการท่องเที่ยวไปในตัว

2.3 ผลดี - ผลเสียของการพัฒนาสนามกอล์ฟในประเทศไทย

2.3.1 ข้อดีของสนามกอล์ฟ

สนามกอล์ฟแม้จะมีผลกระทบในแง่ลบต่อสภาพแวดล้อมมากมายหลายประการ แต่ในขณะเดียวกัน หากมองในอีกแง่มุมหนึ่งก็จะพบว่า สนามกอล์ฟก็มีข้อดีอยู่ไม่น้อย ดังจะเห็นได้จากคำกล่าวของ ดร. อำนวย วีรวรรณ ในการสัมมนา เรื่อง “สนามกอล์ฟกับทิศทางการพัฒนา” ซึ่งจัดโดยสมาคมสร้างสรรค์ไทย เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2534 ที่ว่า “สนามกอล์ฟในเชิงธุรกิจ ก็เหมือนกับธุรกิจหลายๆ ประเภทที่เติบโตอย่างรวดเร็วเกินคาด การพัฒนาจึงเป็นไปอย่างไม่มีระบบ และขาดการควบคุมโดยกลไกของรัฐที่ตามไม่ทัน กีฬา กอล์ฟนั้นไม่ใช่สิ่งเลวร้ายในตัวของ

มันเอง แต่การพัฒนาสนามกอล์ฟโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งปราศจากการควบคุมโดยกลไกของรัฐนั้นเป็นสิ่งที่พึงได้รับการพิจารณาปรับปรุงแก้ไข นอกจากนี้การพัฒนาที่เหมาะสมจึงต้องกระทำอย่างรอบคอบเพื่อให้เกิดประโยชน์ในทางสร้างสรรค์สูงสุด และลดการทำลายให้มีระดับน้อยที่สุด”

ข้อดีของสนามกอล์ฟจากมุมมองของนักวิชาการหรือหน่วยงานต่าง ๆ พอจะสรุปได้ดังนี้

1) ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยว โครงการสนามกอล์ฟมีส่วนช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ในปัจจุบันมีการจัด “ทัวร์กอล์ฟ” จากต่างประเทศเข้ามา ทำให้เศรษฐกิจในท้องถิ่นขยายเพิ่มขึ้น จากการให้สัมภาษณ์ของ นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ กรรมการสมาคมสนามกอล์ฟ ได้เปิดเผยว่าในระหว่างปี 2536 - 2537 ซึ่งเป็น ”ปีแห่งการเล่นกอล์ฟ” หรือที่ภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็น “ปีแห่งการเล่นกีฬาแห่งประเทศไทย” จะมียอดนักท่องเที่ยวมาเล่นกอล์ฟเพิ่มประมาณ 10 - 20% หรือ 20,000 - 30,000 คน ส่วนใหญ่จะเป็นนักกอล์ฟชาวญี่ปุ่นที่มีกำลังซื้อสูงเฉลี่ย 70% ของนักกอล์ฟที่เข้ามาทั้งหมด และคาดว่าจะทำรายได้เข้าประเทศไม่ต่ำกว่า 1,000 - 2,000 ล้านบาท (ธนพรรณ สุนทร, “การพัฒนาที่ดินกับโครงการสนามกอล์ฟ : ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม”, 2536 : 5-6)

2) การเกิดการสร้างงานและการว่าจ้างแรงงาน การก่อสร้างสนามกอล์ฟทำให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นมีผลโดยตรงกับประชากรในชุมชนอันที่จะนำมาสู่อาชีพในแขนงต่าง ๆ อาทิ เจ้าหน้าที่แคดดี้ พนักงานรักษาความปลอดภัย พนักงานดูแลสนามกอล์ฟ เป็นต้น (เทวพงษ์ สุดแดน, 2537 : 30) จากการศึกษาเรื่องการสร้างงานของธุรกิจสนามกอล์ฟ ปรากฏว่าการจ้างงานของสนามกอล์ฟแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ (พรใจ เต็มวาริ, 2534 : 14) ช่วงก่อสร้าง สนามต้องการแรงงานประมาณ 200 - 300 คน เป็นระยะเวลาถึง 2 ปี การจ้างแรงงานที่เกิดขึ้นมักไม่ใช้ฝีมือและได้ค่าแรงถูก ช่วงบูชหญา จนถึงสนามเปิดเล่น จะมีการจ้างงาน 3 ประเภท คือ คนดูแลสนาม 40 - 60 คน แคดดี้ประมาณ 300 คน คนทำงานในโรงแรม คลับเฮาส์ และศูนย์กีฬาอีกจำนวนหนึ่ง

3) กระจายรายได้ของประชากร เนื่องจากสนามกอล์ฟเป็นธุรกิจที่นำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นอันมาก โดยการซื้อสมาชิกสนามกอล์ฟในอัตราสูง การก่อสร้าง การขายอุปกรณ์กอล์ฟ สายการบิน และกลุ่มโฆษณาประชาสัมพันธ์ในการดำเนินงานเกี่ยวกับธุรกิจสนามกอล์ฟ นอกจากนี้ในส่วนการสร้างสนามกอล์ฟในแหล่งท่องเที่ยว เมื่อผู้ใช้บริการสนามกอล์ฟมาใช้บริการผลประโยชน์ที่ชุมชนท้องถิ่นและสนามกอล์ฟได้รับโดยตรง คือ การใช้จ่ายเงินของสมาชิกและครอบครัว เป็นการกระจายรายได้ในแหล่งท่องเที่ยวที่ชุมชนตั้งอยู่ (เทวพงษ์ สุดแดน, 2537 : 28-29)

4) สร้างโอกาสให้เกิดการลงทุนในธุรกิจ กอล์ฟเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตและการทำมาหากินไปแล้วเพราะกอล์ฟอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางธุรกิจขึ้นเนื่อง

จากได้มีการพูดคุยกันในระหว่างเล่น (ขวัญสรวย อติโพธิ, 2534 : 18) การพัฒนารูปแบบธุรกิจสนามกอล์ฟที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเป็นผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเจริญเติบโตตามไปด้วย อาทิ ร้านค้าเครื่องกีฬา นิตยสารกอล์ฟ การโฆษณา กอล์ฟในสื่อมวลชนทุกประเภท ตลอดจนโรงเรียนสอนกอล์ฟ เป็นต้น (นวรรตน์, อัญญาพร ไกรพานนท์, 2536 : 10)

5) สร้างมูลค่าและความคุ้มค่าในการใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่ที่ชาวบ้านทราบว่าจะเกิดโครงการสนามกอล์ฟในท้องถิ่นตนเอง ราคาที่ดินบริเวณโดยรอบสนามกอล์ฟ ที่ดินข้างเคียง และที่ตักหน้าตักหลังจะขยับตัวสูงขึ้นกว่าเดิมหลายเท่า ทำให้ชาวบ้านมีรายได้สูงขึ้นทันที (พิเชียร อำนาจจรประเสริฐ, 2533 : 19) การปรับปรุงที่ดินรกร้างว่างเปล่าหรือที่ดินซึ่งไม่มีความคุ้มค่าในด้านผลผลิตทางการเกษตรมาเป็นสนามกอล์ฟถือเป็นการสร้างมูลค่าและความคุ้มค่าในการใช้ประโยชน์ที่ดิน และเป็นการสร้างความชุ่มชื้นและเขียวชะอุ่มให้กับพื้นที่ได้โดยตรง เช่นเดียวกับการสร้างสวนสาธารณะ (ไพโรจน์ ธรรมาภิมุข, 2534 : 16) นอกจากนี้ การนำพื้นที่ที่ใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์หลักไปแล้วมาใช้ประโยชน์เพื่อเป็นสนามกอล์ฟอีกกิจกรรมหนึ่ง เช่น การใช้พื้นที่สนามม้า เพื่อการแข่งขันม้าเพียงครั้งวันต่อสัปดาห์ ส่วนเวลาที่เหลือใช้เป็นสนามกอล์ฟ หรือการใช้พื้นที่บางส่วนของสนามบินมาเป็นสนามกอล์ฟ ก็เป็นการเพิ่มความคุ้มค่าและประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน ทั้งยังแก้ปัญหาการขาดแคลนพื้นที่สร้างสนามกอล์ฟและลดปัญหาการแย่งพื้นที่เกษตรและการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ได้บางส่วนด้วย (นวรรตน์, อัญญาพร ไกรพานนท์, 2536 : 16)

6) อนุรักษ์สภาพแวดล้อม สนามกอล์ฟที่มีมาตรฐานจะมีการออกแบบทัศนียภาพที่กลมกลืนและรักษาสภาพธรรมชาติแวดล้อมและต้นไม้ใหญ่ให้คงไว้ได้มากที่สุด ถือเป็นการช่วยเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ธรรมชาติได้อีกส่วนหนึ่ง (ไพโรจน์ ธรรมาภิมุข, 2534 : 16)

2.3.2 ข้อเสียของสนามกอล์ฟ

การก่อสร้างสนามกอล์ฟโดยขาดการควบคุมดูแลทั้งในแง่ปริมาณและคุณภาพ ตั้งแต่ขั้นตอนการขออนุญาต ระหว่างดำเนินการก่อสร้าง และหลังเปิดบริการแล้ว จะก่อให้เกิดปัญหาและผลกระทบเกิดขึ้นตามมามากมาย ดังต่อไปนี้

1) การใช้น้ำและการเปลี่ยนแปลงของแหล่งน้ำธรรมชาติ ในระหว่างการก่อสร้าง การปรับเปลี่ยนสภาพภูมิประเทศ ให้เป็นไปตามการออกแบบของสนามกอล์ฟแต่ละแห่งเป็นเหตุให้ทางน้ำธรรมชาติที่อยู่ในหรือโดยรอบพื้นที่โครงการมีการเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพเดิม ตลอดทั้งการสร้างอ่างเก็บน้ำสำหรับใช้ภายในสนามกอล์ฟเอง ก็อาจจะไปกั้นการไหลของทางน้ำธรรมชาติ ทำให้ปริมาณน้ำที่ไหลลงสู่อ่างเก็บน้ำตามธรรมชาติและพื้นที่เกษตรกรรมลดลงไปจากเดิม (สินีนาด ทองนาเมือง, 2536 : 4) นอกจากนี้ในการรดน้ำสนามกอล์ฟเพื่อให้หญ้าเขียวชะอุ่มอยู่ตลอดเวลา นั้น จำเป็นต้องใช้น้ำในปริมาณมาก จากข้อมูลวิจัยของนายเทพพนม เมืองแมน คณบดี คณะสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลเมื่อไม่นานมานี้ ซึ่ง

ระบุว่าสนามกอล์ฟแต่ละแห่งที่ใช้พื้นที่เฉลี่ย 1,200 ไร่ จะใช้น้ำเพื่อบำรุงรักษาสสนามหญ้า และเพื่อการอุปโภคบริโภคเป็นจำนวนทั้งสิ้น 6,500 ลบ.ม.ต่อวัน และจากมติคณะรัฐมนตรีในสมัยรัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ ซึ่งได้สั่งห้ามสนามกอล์ฟใช้น้ำจากการชลประทาน โดยมีเนื้อหาว่า “ให้สนามกอล์ฟที่จัดสร้างขึ้นทุกแห่งได้จัดหาแหล่งน้ำของตนไว้ใช้ประโยชน์โดยเฉพาะมิให้นำน้ำจากอ่างเก็บน้ำ หรือคลองชลประทานของทางราชการไปใช้ในการอุปโภคบริโภค รดต้นไม้และสนามหญ้า ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการนำน้ำไปใช้เพื่อการเกษตรของเกษตรกร”

อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่ายังมีการลักลอบใช้น้ำที่อยู่ในความดูแลของกรมชลประทานอยู่ และจากการสำรวจพบว่าจำนวนการลักลอบใช้น้ำเพิ่มขึ้นจากเดิมถึงเท่าตัวอย่างไม่สะทกสะท้าน (ประชาชาติธุรกิจ วันที่ 23-25 ธ.ค. 36, หน้า 30)

2) ปัญหาจากการใช้สารเคมีกำจัดวัชพืชและแมลง หญ้าที่ใช้ในสนามกอล์ฟส่วนใหญ่เป็นหญ้าตระกูลเบอร์มิวด้า หรือหญ้าแพรกอื่นๆ ในตระกูลใกล้เคียง เช่น หญ้า Tif-dwarf เนื่องจากหญ้าเบอร์มิวด้ามีลักษณะใบเล็กละเอียด สวยงาม ทนต่อความแห้งแล้งได้ดี แต่ก็มีจุดอ่อนในเรื่องหนอนและแมลงรบกวนมาก ต้องการการดูแลรักษาเป็นพิเศษ และเพื่อบำรุงรักษาหญ้าภายในสนามให้มีความสวยงามอยู่ตลอดเวลาทำให้มีความจำเป็นต้องใช้สารเคมีซึ่งเป็นวัตถุมีพิษ 3 ประเภท ได้แก่ สารกำจัดแมลง (Insecticide) สารกำจัดเชื้อรา (Fungicide) และสารกำจัดวัชพืช (Herbicide) โดยมีปริมาณการใช้สารกำจัดเชื้อราสูงกว่าสารพิษประเภทอื่น ทั้งนี้เพราะการบำรุงรักษาหญ้าให้เขียวชะอุ่มนั้นต้องพ่นน้ำให้หญ้าชุ่มชื้นอยู่ตลอดเวลา จึงเป็นสาเหตุให้เกิดเชื้อราทำให้หญ้าเน่าตายได้ง่าย (สินีนาถ ทองนาเมือง, 2536 : 4) สารเคมีที่ใช้ในสนามกอล์ฟดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาต่อสุขภาพของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในแง่ของผู้ที่ใช้สารเคมีในสนามกอล์ฟเอง หรือเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการ รวมทั้งนักกอล์ฟทั้งหลายที่เข้ามาใช้บริการ ดังจะเห็นได้จากข่าวการเจ็บป่วยของแคตตีในประเทศญี่ปุ่นซึ่งมีอาการ เจ็บ ระบายเคืองตา แสบคอ เป็นผื่นบนผิวหนัง และคลื่นไส้อาเจียน อันเป็นผลจากสารเคมีในสนามกอล์ฟทั้งสิ้น (สันทัต สมชีวิตา, 2534 : 21) นอกจากนี้วัตถุมีพิษ 3 ประเภทดังกล่าวข้างต้นแล้ว การใช้ปุ๋ยในปริมาณมากก็ทำให้เกิดอันตรายทั้งต่อผู้ใช้และผู้เข้าไปสัมผัสได้ ปุ๋ยเคมีที่ใช้ในสนามกอล์ฟส่วนใหญ่เป็นประเภทปุ๋ยไนโตรเจนที่ใช้เร่งการเจริญเติบโตของต้นหญ้า ไนโตรเจนในปุ๋ยจะถูกจุลินทรีย์เปลี่ยนเป็นไนเตรท และจากไนเตรทเป็นไนไตรท์ หากร่างกายได้รับสารนี้ในปริมาณมากอาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ ดังที่เคยมีข่าวมาแล้วในสหรัฐอเมริกาที่วัวไปกินหญ้าในบริเวณที่ใช้ปุ๋ยดังกล่าวแล้วตาย (นงนุช สิงหะเดช, 2535 : 10)

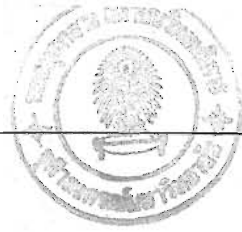
ผลกระทบจากสารพิษในสนามกอล์ฟนี้ แม้ในประเทศไทยจะยังไม่เห็นผลชัดเจน แต่ถ้าหากจะนำตัวอย่างจากญี่ปุ่นมาเป็นบทเรียนอาจทำให้เกิดการตระหนักรู้มากขึ้น ทั้งนี้ นายสุริชัย หวันแก้ว รองคณบดีฝ่ายวิจัย และผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาการพัฒนาสังคม คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-มหาวิทยาลัย ได้รวบรวมข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวกับผลกระทบของสารพิษในสนามกอล์ฟญี่ปุ่น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการใช้ยาปราบศัตรูพืชและยาฆ่าแมลงในสนามกอล์ฟเมื่อเทียบกับการ

ทำสวนดอกไม้ มีการใช้จ่ายในสนามกอล์ฟถึง 3 เท่า รวมทั้งสิ้น 60 ประเภท และสนามกอล์ฟหลายแห่งใช้สารเคมีประมาณ 2,520 ก.ก. จากการสำรวจพบว่าแหล่งน้ำรอบสนามกอล์ฟล้วนพบสารเคมีตกค้าง และแหล่งน้ำใน 20 จังหวัด จากจำนวนทั้งสิ้น 29 จังหวัด มีปัญหามลพิษ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมากมาย จนกระทั่งรัฐต้องกำหนดมาตรการที่ชัดเจนในการควบคุมการใช้สารเคมีในสนามกอล์ฟและในปลายปี 2533 หลายจังหวัดมีการประกาศห้ามใช้สารเคมีโดยสิ้นเชิง (นงนุช สิงหะเดช, 2535 : 10)

ในประเทศสหรัฐอเมริกาที่กำลังพบสภาพเดียวกัน ถึงแม้ว่านักกอล์ฟในสหรัฐฯ กำลังเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกที แต่ผู้ที่ทรงรณรงค์ต่อต้านก็กำลังเพิ่มจำนวนมากขึ้นเช่นเดียวกัน มีรายงานผลกระทบจากการใช้สารเคมีของสนามกอล์ฟอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น ในปี พ.ศ.2533 ที่สโมสรเรียวอร์ชแห่งหนึ่งในรัฐฟลอริดา ใกล้ๆ สนามกอล์ฟ มินกตายจำนวน 38 ตัว หลังจากที่ตึมน้ำเสียที่ไหลมาจากการตรกรีนของสนาม แม้ว่าบางเรื่องจะยังไม่สามารถหาข้อยุติที่แน่ชัดลงไปได้ว่าสาเหตุเกิดจากสนามกอล์ฟก็ตาม เช่น คดีที่เกิดขึ้น ในปี พ.ศ. 2525 มีนายทหารคนหนึ่งเกิดเสียชีวิตด้วยโรคผิวหนังอย่างประหลาดในขณะที่กำลังเล่นกอล์ฟอยู่ในสนามกอล์ฟทหารเรือแห่งหนึ่ง และถึงแม้ว่าคดีนี้จะไม่เป็นที่แน่ชัดว่าการตายของนายทหารผู้นี้เกิดจากการแพ้สารฆ่าวัชพืชในสนามกอล์ฟ แต่ก็ก็เป็นเหตุการณ์ที่รุนแรงพอที่จะทำให้ นักกอล์ฟเกิดความหวงกังวลกัน และเหตุการณ์นี้ทำให้รัฐนิวเจอร์ซีย์ต้องออกกฎหมายที่เรียกว่า “กฎหมายสิทธิจะต้องรู้” บังคับให้สนามปักป้ายบอกที่หลุมที่ 1 และหลุมที่ 10 ว่าใช้ยาฆ่าแมลงอะไร แต่ปัญหาก็ไม่ได้หมดไปเมื่อบิลลี คัสเปอร์ นักกอล์ฟซูเปอร์สตาร์ที่เรารู้จักกันทั่วไป ล้มลงกลางสนาม หหมดแรงลงทันทีทันใด ตาแดงกล้า และผิวหนังพุพองทั่วไป นอกจากนี้ที่ออร์แลนโด รัฐฟลอริดา ชาวบ้านได้รวมตัวกันฟ้องสนามกอล์ฟที่อยู่ใกล้ชุมชนว่าเป็นเหตุทำให้น้ำในชุมชนเน่าเสีย เป็นต้น

ในสหรัฐอเมริกาปัจจุบันนี้การที่จะสร้างสนามกอล์ฟสักแห่งหนึ่งไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย ๆ เลยสิ่งแรกที่จะต้องเอามาให้ได้คือ ใบอนุญาตจากรัฐบาลซึ่งจะต้องผ่านระเบียบกฎหมายเป็นปี ๆ จากรัฐบาลกลาง จากรัฐบาลแห่งรัฐของแต่ละรัฐ และกฎหมายท้องถิ่นเฉพาะชุมชน ยิ่งกว่านั้นถ้าเป็นในรัฐซึ่งมีปัญหาเรื่องน้ำ การขออนุญาตการใช้น้ำกลายเป็นสิ่งที่ยากยิ่งนักในการที่จะได้มาซึ่งใบอนุญาตดังกล่าวนี้จะต้องติดต่อผ่านหน่วยงานมากมายทั้งในระดับชาติและในระดับรัฐ ในบางแห่งจะต้องไปติดต่อแม้กระทั่งสถาบันทางโบราณคดี (ดร. อารง สุทธาศาสน์, 2534 : 30-33)

สำหรับประเทศไทย จากการสำรวจชนิดและปริมาณสารพิษในแหล่งน้ำบริเวณใกล้เคียงสนามกอล์ฟ ในเขตอำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ของกรมวิชาการเกษตรระหว่างปี พ.ศ. 2534 - 2535 จำนวน 4 ครั้ง พบสารพิษตกค้างของสารออร์กาโนคลอรีน เช่น อัลดริน ดีลดริน และเฮปตาคลอร์ รวมทั้งพบสารกำจัดพืชตกค้างอยู่ด้วย (สินีนาด ทองนาเมือง, 2536 : 4) อย่างไรก็ตามเนื่องจากผู้ประกอบการของไทยส่วนใหญ่ไม่ให้ความร่วมมือกับกรมวิชาการเกษตรในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสารเคมีที่ใช้ในสนามกอล์ฟ ทำให้ไม่มีข้อมูลที่แน่นอนว่าสนามกอล์ฟในประเทศไทยมีการใช้สารพิษกี่ชนิด และในปริมาณมากน้อยเพียงไร (ไพศาล สังโวลี, 2534 : 3-4)

3) เกิดการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนและมีเอกสารสิทธิ์ไม่ถูกต้อง เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าการก่อสร้างสนามกอล์ฟแต่ละสนามจะต้องใช้พื้นที่ผืนใหญ่ติดต่อกันเป็นจำนวนมากไม่ต่ำกว่า 1,000 ไร่ และในปัจจุบันพื้นที่ในเขตกรุงเทพฯ หรือชานเมืองรอบๆ ซึ่งมีข้อได้เปรียบในแง่ทำเลที่ตั้งไปมาสะดวก เริ่มหายากและมีราคาแพงมากขึ้นทำให้ผู้ประกอบการต้องมองหาทำเลสำหรับสร้างสนามกอล์ฟในต่างจังหวัดแทน พร้อมทั้งสร้างจุดขายใหม่ชดเชยความสะดวกสบายใกล้ตัวเมืองของสนามกอล์ฟในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล จุดดึงดูดความสนใจของลูกค้าสนามกอล์ฟในต่างจังหวัดคือ ทำเลที่ตั้งสนามกอล์ฟที่มีบรรยากาศในการพักผ่อนมีความงดงามของธรรมชาติซึ่งล้อมรอบด้วยแมกไม้...สายธาร...ขุนเขา พร้อมด้วยหญ้ากรีนกอล์ฟ และรีสอร์ททามทิว (วีระศักดิ์ สุรัตตะเศรษฐี, 2534 : 9) ทำเลดังกล่าวก็มักหนีไม่พ้นเขตป่าสงวนฯ หรือพื้นที่เขตอนุรักษ์พันธุ์พืชและสัตว์ป่า หรือบริเวณใกล้เคียงซึ่งยังอุดมสมบูรณ์มีทัศนียภาพมองเห็นได้ว่าจำนวนสนามกอล์ฟบริเวณเขาใหญ่, จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเพชรบุรี (ชะอำ, หัวหิน) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งจังหวัดภูเก็ต เกิดขึ้นอย่างชุกชุม (นงนุช สิงหเดชะ, 2535 : 10) ทำให้มีข่าวการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนอยู่เสมอทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ ส่วนที่ไม่ตั้งใจนั้นเกิดจากการที่รัฐได้ออกหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินทำกินให้เกษตรกรในเขตป่าสงวนฯ และชาวบ้านขายที่ดินต่อให้ผู้ประกอบการ ซึ่งเรื่องนี้ ดร. อนุวรรตน์ วัฒนพงศ์ศิริ นายกสมาคมกอล์ฟไทย ให้ความเห็นว่ารัฐควรควบคุมอยู่ตลอดเวลา ในทางปฏิบัติผู้ประกอบการจะดูจากเอกสารสิทธิ์ ถ้าผู้ประกอบการนั้นมีเจตนาที่จะทำเอกสารสิทธิ์ผิดกฎหมายก็ควรดำเนินการทันที แต่หากไม่มีเจตนา รัฐควรจะหาทางออกให้กับผู้ประกอบการด้วย จากการเปิดเผยของนายทิวา สรรพกิจ อธิบดีกรมป่าไม้ ระบุว่า มีสนามกอล์ฟที่บุกรุกเข้าไปในพื้นที่ป่าไม้ของชาติ จำนวน 9 สนาม คิดเป็นพื้นที่ 11,692 ไร่ ซึ่งถือได้ว่าสนามกอล์ฟนั้นมีผลกระทบต่อเรื่องของป่าไม้น้อยมาก (ทิวา สรรพกิจ, 2534 : 24-25) ตัวอย่างปัญหาเรื่องการบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนเกิดขึ้นเป็นเรื่องราวอย่างมากในช่วงปี 2534 ไม่ว่าจะเป็นกรณีของสนามกอล์ฟรีเวอร์แควกอล์ฟแอนด์คันทรีคลับ ที่ อ. ไทรโยค จ.กาญจนบุรี หรือกรณีของกรีนวัลเลย์ จ.ระยอง จากกรณีเดียวกัน แต่ที่ต้องนับว่าครึกโครมที่สุดก็คงได้แก่ กรณีที่เกิดขึ้นกับโครงการโกลเด้นท์วัลเลย์ กอล์ฟ แอนด์ คันทรีคลับ บริเวณใกล้อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ซึ่งนอกจากจะมีปัญหาเรื่องการบุกรุกป่าแล้ว ยังมีปัญหาในเรื่องของเอกสารสิทธิ์ด้วย (ประชาชาติธุรกิจ, 2-4 ม.ค. 2535 : 18) ซึ่งในเรื่องนี้ ทางเจ้าของโครงการได้โต้แย้งว่าเกิดจากการไม่ประสานงานระหว่างหน่วยราชการ (กรมที่ดินและกรมป่าไม้) ทั้งนี้ กรมที่ดินได้ออกกรรมสิทธิ์ในการครอบครองที่ดินทับเขตป่าสงวนและเขตวนอุทยาน ส่งผลให้ผู้ประกอบการสนามกอล์ฟที่ซื้อที่ดินดังกล่าวถูกต้องขอหาบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนและพื้นที่เขตวนอุทยาน (หน่วยวิจัยเศรษฐกิจ ธนาคารไทยทุน จำกัด, 29 ธ.ค. 34 : 7) นอกจากนี้การที่นายทุนกว้านซื้อที่ดินจากชาวบ้านเพื่อนำไปทำสนามกอล์ฟ ก็ทำให้ชาวบ้านซึ่งขายที่ดินไปหมด ไม่มีที่ดินทำกิน และชาวบ้านส่วนใหญ่ยังมีพื้นเพด้านการเกษตรมาตั้งแต่ปู่ ย่า ตา ยาย ไม่มีความรู้ที่จะไป

ประกอบอาชีพอื่น จึงต้องหวนกลับไปหาอาชีพเกษตรกรรม โดยแสวงหาที่ดินแห่งใหม่เพื่อทำการเกษตร เป็นสาเหตุของการบุกรุกที่ป่าสงวนไม่รู้จัก

4) ทำให้เกิดการตัดไม้ทำลายป่า พื้นที่ของสนามกอล์ฟส่วนใหญ่ประกอบด้วยหญ้าเริ่มตั้งแต่จุด T-Off, Fareway ตลอดไปจนถึง Green เฉพาะพื้นที่ในส่วนของ T-Off และ Green รวมกันไม่ต่ำกว่า 3% ของพื้นที่สนามกอล์ฟทั้งหมด (Cohen, 1990 : 26) ทำให้การสร้างสนามกอล์ฟหนึ่ง ๆ ต้องมีการตัดต้นไม้ลงเป็นจำนวนนับพันนับหมื่นต้น ซึ่งต้นไม้บางชนิดก็เป็นไม้มีค่าหายากและไม่สามารถปลูกทดแทนกันได้ ดังที่ทราบกันอยู่แล้วว่าป่าไม้เป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำ ลำธาร เป็นถิ่นชนอุทกภัย และเป็นแหล่งนิเวศวิทยาที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของสัตว์ป่านานาชนิด การทำลายป่าจึงเป็นการทำลายระบบนิเวศทางธรรมชาติที่มีคุณค่าต่อมนุษย์และสัตว์โดยตรง

5) การสูญเสียพื้นที่เกษตรกรรมและกรรมสิทธิ์ที่ดินของเกษตรกร การซื้อขายที่ดินทำสนามกอล์ฟ นับเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกษตรกรสูญเสียกรรมสิทธิ์ที่ดิน ไม่มีที่ดินทำกิน เกษตรกรส่วนหนึ่งจะไปเช่าที่ดินที่มีราคาสูงกว่าทำกิน ส่วนพวกไม่มีเงินทุนเหลือ ต้องกลายเป็นเพียงแรงงานรับจ้างในชุมชนเมือง ในขณะที่บางส่วนทำการบุกรุกป่าสงวนเพื่อหาที่ทำกินใหม่ต่อไป (นวรรตน์, อัญญาพร ไกรพานนท์, 2536 : 17) นางบุญช่วย โฉมอำฤทธิ์ พนักงานทำงานในสนามกอล์ฟกล่าวถึงผลดีผลเสียว่า “เป็นผลดีสำหรับคนเล่น ทำให้เขาสนุกช่วยให้เจ้าของสนามมีรายได้ สนามใหม่ที่สร้างขึ้นก็มีระดับขึ้น แต่เรื่องการสร้างสนามกอล์ฟโดยการซื้อที่ดินของชาวไร่ชาวนาก็ไม่ดี เขาก็เสียที่นาไป คนจนเคยทำนาทำกินที่นี่ต้องมาซื้อข้าวกิน เป็นผลเสียกับคนจน ถึงจะได้เงินมาก็ไม่เกิดผลอะไรขึ้น เพราะเราก็กินหมดไปเป็นปี ๆ เพราะที่นาเราไม่มีแล้ว เป็นผลเสียกับชาวไร่ชาวนามากกว่า เงินถึงจะได้เอาไปฝากธนาคารมักก็อยู่ได้ไม่นาน มันก็ไม่มีผลดีกับชาวไร่ชาวนาเลย การสร้างสนามกอล์ฟก็ดูอย่างเสียอย่าง คือ เจ้าของบริษัทเขาดี แต่เราชาวไร่ชาวนาที่ขายที่ดินเอาเงินฝากธนาคารกินดอกเบี้ยยไปวัน ๆ แล้วเราก็มารับจ้างเขา มาเป็นลูกจ้างสนามกอล์ฟอีกที เหมือนกับตัวป่าเองก็มารับจ้างเขาไร่ไรชาวยที่แล้วไม่มีที่ทำกิน รับจ้างเขา ก็มาอยู่เป็นลูกจ้างกินเงินเดือนเป็นเดือน ๆ ไป ถ้าเราทำอะไรทำนาเองก็ดีกว่าเพราะสบายใจดี” (ที-ออฟ, 2534 : 124)

แนวโน้มนการไร่ที่ดินทำกินและการลดลงของขนาดการถือครองที่ดินในหมู่เกษตรกรเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดช่วง 3 ทศวรรษที่ผ่านมา ดังเห็นได้ชัดจากสถิติของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2518 ซึ่งพบว่าจังหวัดที่มีการเช่าที่ดินเพื่อการเกษตรเกินกว่า 500,000 ไร่ มีถึง 13 จังหวัด และจากการสำรวจการเปลี่ยนแปลงทางการเกษตรโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติในปี พ.ศ. 2526 ชี้ให้เห็นว่า ร้อยละ 84.8 ของผู้ถือครองที่ดินเพื่อการเกษตร มีพื้นที่ถือครองต่ำกว่า 40 ไร่ คิดเป็นพื้นที่เกษตรกรรมที่ครอบครองถึงร้อยละ 60.8 ของพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมด ในขณะที่ผู้ถือครองที่ดินสูงกว่า 40 ไร่ มีจำนวนร้อยละ 15.2 ครอบครองพื้นที่เกษตรกรรมเพียงร้อยละ 39.2 ของพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมด (พรใจ เต็มวาริ, 2534 : 1) ปัญหาเรื่องการนำที่ดินเพื่อเกษตรกรรมไปใช้ในกิจการอื่นกำลังเกิดขึ้นในประเทศ

ไทยและนับวันจะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะที่ดินที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเกษตร การลดลงของพื้นที่การเกษตรทำให้ประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตรของประเทศไทย แนวโน้มต่ำลง เพราะต้องขยายพื้นที่การเพาะปลูกในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ดังนั้นหากพื้นที่การเกษตรยังคงลดลงไปเรื่อยๆ สินค้าเกษตรจะไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ (เทวพงษ์ สุดแดน, 2537 : 21) แม้ว่าสนามกอล์ฟจะใช้พื้นที่เพียง 0.36% ของพื้นที่เกษตรทั้งหมด 144.5 ล้านไร่ ซึ่งหากดูจากตัวเลขแล้วไม่มากมายเลย แต่จากข้อมูลของนายสันตต์ สมชีวิตา รองเลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ชี้ให้เห็นว่า จริงอยู่ที่ว่าสนามกอล์ฟใช้พื้นที่ไม่ถึง 1% ของพื้นที่เกษตรกรรม แต่ว่าจำนวนเพียงไม่ถึง 1% ของพื้นที่สนามกอล์ฟนี่เองที่ 20% ไปกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่เกษตรอุดมสมบูรณ์ หรือพื้นที่เกษตรชั้นหนึ่ง ซึ่งพื้นที่เกษตรชั้นหนึ่งนี้มีเพียง 5 ล้านไร่เท่านั้น จากทั้งหมด 144.5 ล้านไร่ (นงนุช สิงหะเดช, 2535 : 10)

เนื่องจากพื้นที่ที่เหมาะสมจะทำสนามกอล์ฟควรจะอยู่ใกล้เมือง ใช้เวลาขับรถไปไม่เกิน 1 เซนติเมตร ที่ดินดังกล่าวส่วนหนึ่งเหมาะกับการปลูกพืช เช่น ผัก และผลไม้ป้อนตลาดในเมือง และรัฐได้พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน และระบบชลประทานเพื่อการนี้ เมื่อกลายเป็นสนามกอล์ฟ ผลตอบแทนที่สังคมควรจะได้ก็ลดลง (โสภิต ทองปาน, 2534 : 9) การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือครองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ย่อมจะก่อให้เกิดผลกระทบอย่างมหาศาลต่อสังคมไทยโดยรวม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อภาคชนบท ทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ชุมชน และโครงสร้างเศรษฐกิจสังคมโดยรวม กล่าวคือ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงคุณภาพชีวิต กระทั่งนำไปสู่การล่มสลายของชีวิตเกษตรกรขนาดเล็กในชนบท ทำให้เกิดสภาวะของการด้อยพัฒนาในภาคเกษตรโดยส่วนรวม รวมทั้งเกิดความขัดแย้งเพื่อแย่งชิงการครอบครองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน (พรใจ เต็มวารี, 2534 : 2-3)

6) **ทำให้น้ำท่วมพื้นที่เกษตรกรรมข้างเคียง** การสร้างสนามกอล์ฟในพื้นที่เกษตรโดยขาดการจัดการระบบต่างๆ ภายในโครงการที่เหมาะสม ก่อให้เกิดผลกระทบต่อพื้นที่เกษตรกรรมที่อยู่บริเวณข้างเคียง เช่น กรณีที่มีน้ำท่วมพื้นที่เกษตรทุกครั้งที่มีฝนตก เนื่องจากการเร่งระบายน้ำออกจากสนามกอล์ฟ ซึ่งปกติมักจะถมสูงกว่าพื้นที่นาข้างเคียงตั้งแต่ 2 เมตรขึ้นไป (นารัตน์, อัมภาพร ไกรพานนท์, 2536 : 17)

2.4 ผลกระทบของสนามกอล์ฟต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคม

การพัฒนาสนามกอล์ฟซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินจากภาคเกษตรกรรมมาเป็นภาคบริการ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมหลายประการ โดยเฉพาะโครงการขนาดใหญ่ซึ่งใช้ที่ดินจำนวนมาก อาจเป็นสาเหตุสำคัญของปัญหาการขาดแคลนที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้ โดยเฉพาะเกษตรกรเจ้าของที่ดินซึ่งขายที่ดินไปหมดจะไม่มีที่ดินเหลือสำหรับทำกินอีกต่อไป ตัวอย่างเช่น โครงการแก่งกระจานคันทรี่คลับ ซึ่งนายทุนเข้าไปกว้านซื้อที่ดินจากชาวบ้านใน 5 ตำบลของอำเภอท่ายาง จ.เพชรบุรี เพื่อดำเนินโครงการพัฒนาที่ดินสนามกอล์ฟระดับอภิมา

โครงการที่ยังไม่เคยปรากฏมาก่อน โดยสามารถกว้านซื้อที่ดินจำนวนถึง 35,000 ไร่ จากเกษตรกรจำนวน 6,000 ราย เพื่อพัฒนาทำสนามกอล์ฟจำนวน 3 สนาม ขนาด 54 หลุม พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน วิธีการกว้านซื้อที่ดินของผู้ประกอบการกลุ่มนี้คือ ตั้งแต่ปี 2529 - 2531 นายหน้าจะติดต่อขอซื้อที่ดินทั้งหมดจากเจ้าของที่แต่ละราย โดยบอกว่าจะเอาไปทำไร่ยูคาลิปตัส เพราะหากบอกตามตรงว่าจะไปทำรีสอร์ทหรือสนามกอล์ฟ จะมีปัญหาในการรวบรวมที่ดิน เพราะชาวบ้านจะแบ่งที่ไว้ไม่ขายที่เดียวหมด เก็บไว้ขายตอนราคาสูงอีกทีหนึ่ง ฉะนั้นที่ดินที่รวบรวมมาได้ในระยะแรกจึงมีราคาถูกมากเฉลี่ยไร่ละ 2,000 บาท (บางที่ตกไร่ละเพียง 500 บาทเท่านั้น) จนกระทั่งในช่วงปี 2532 - 2533 จึงได้บอกกันตรงๆว่าจะเอาไปทำสนามกอล์ฟ เนื่องจากคิดว่าไม่มีใครซื้อวางโครงการได้อีกแล้ว ราคาในช่วงนั้นตกไร่ละเกือบแสนบาท

สาเหตุที่ชาวบ้านขายที่ดินได้ในราคาถูกแสนถูก ก็เนื่องจากชาวบ้านส่วนใหญ่มีหนี้สินมาก หนี้สินเกิดจากการปลูกสับปะรด ซึ่งในช่วงนั้นเกิดปัญหาราคาสับปะรดตกต่ำมากนายหน้าจึงถือโอกาสติดต่อผ่านกำนัน ผู้ใหญ่บ้านให้เป็นคนกลางพูดเกลี้ยกล่อมชาวบ้านให้ขายที่ดินเพื่อจะได้ไม่ถูกธนาคารยึด แถมยังมีเงินเหลือกลับไปใช้บ้าง ผลคือ ชาวบ้านจำใจขายที่เพื่อปลดหนี้ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ชาวบ้านบางคนบอกว่าที่เชื่อและทำตามคำชักชวนของนายหน้า เนื่องจากไม่รู้กฎหมาย ไม่เคยขึ้นศาล กลัวธนาคารยึดแล้วจะไม่เหลืออะไร ลูกหลานจะเดือดร้อนติดร่างแหไปด้วย หลังขายที่ไปแล้วเสียดาย เพราะหลังจากนั้นที่ดินข้างๆ ขายไปได้ในราคาสูงกว่ามาก และจากการสัมภาษณ์ชาวบ้านบางคนที่ไม่ได้ขายที่ไป บอกว่าไม่ขายเพราะไม่ได้เป็นหนี้สิน จึงไม่จำเป็นต้องขาย และยังบอกอีกว่า “ชาวบ้านที่ขายที่ดินไป หมดตัวกันเป็นแถวๆ พวกนี้ฟุ่มเฟือย เล่นไพ่ เห็นเจ๊งกันไปเยอะหลังขายที่ให้สนามกอล์ฟ” (ธีรเดช เอี่ยมสำราญ, ธวัชชัย วิชาญประเสริฐ, 2534: 31-32.)

นายสิทธิลาภ วสุวัต อดีตอธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน ได้กล่าวไว้กับ นสพ.ประชาชาติธุรกิจ ฉบับวันที่ 18 - 21 ต.ค. 33 ว่า “จากการสำรวจของกรมพัฒนาที่ดิน พบว่ามีการใช้พื้นที่ทางการเกษตรผิดประเภทเกือบ 30,000 ไร่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ไร่บางถูกเปลี่ยนแปลงเป็นสนามกอล์ฟมาเป็นอันดับหนึ่ง ตามมาด้วยบ้านจัดสรร และโรงงานอุตสาหกรรมฯ จึงเตรียมการผลักดันให้มีมาตรการทางด้านภาษีเข้าสู่แผนพัฒนาฉบับที่ 7 เป็นการป้องกันการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน อนุรักษ์พื้นที่เกษตรไว้”

2.4.1 ผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจ จากการพิจารณาโดยรวมของการจัดตั้งสนามกอล์ฟต่อผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจแล้ว ไม่น่าจะก่อให้เกิดผลดี เนื่องจากตั้งแต่เริ่มก่อสร้างสนามกอล์ฟต้องใช้เงินมหาศาลในการดำเนินการ ซึ่งไม่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ และผลประโยชน์ที่ได้รับก็อยู่ในวงแคบกับบุคคลเพียงไม่กี่กลุ่ม ประกอบกับไม่ได้ก่อให้เกิดการจ้างแรงงานจำนวนมากเพียงพออย่างต่อเนื่องและมั่นคง จึงเห็นได้ว่าการก่อสร้างสนามกอล์ฟไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีทางด้านเศรษฐกิจต่อประเทศชาติ (เทวพงษ์ สุดแดน, 2537 : 33)

1) อาจก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกนโยบายจำกัดสินเชื่อสำหรับการกู้เงินเพื่อสร้างสนามกอล์ฟ และให้ธนาคารพาณิชย์รับนโยบายนี้ไปปฏิบัติอย่างเคร่งครัด เพราะถือว่าเป็นโครงการลงทุนที่สูญไปในทางฟุ่มเฟือย สนองตอบเฉพาะคนมีเงินที่มีรายได้สูง (ธนพรรณ สุนทร, “การพัฒนาที่ดินกับโครงการสนามกอล์ฟ : ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม”, 2536 : 5-6)

2) ราคาที่ดินสูงขึ้น เนื่องจากการเก็งกำไรและปั่นราคาที่ดิน โดยเฉพาะการปั่นราคาที่ดินซึ่งเปรียบเสมือนคลื่นที่ไปได้ทั่วประเทศ เพราะมีตัวล่อที่สำคัญคือ โรงแรม สนามกอล์ฟ คอนโดมิเนียม จึงทำให้มีการปั่นราคาที่ดินกันมาก อย่างที่อำเภอปากพนัง ป่าชายเลนโดนกว้านซื้อหมดแล้ว แม้ในเมือง ราคาที่ดินก็แพงจนทำให้คนระดับล่างต้องเปลี่ยนรูปแบบของชีวิต ชาวไร่ชาวนาเมื่อขายที่ดินแล้วบางครั้งต้องเข้ามาทำงานในเมือง (สยามรัฐ, 19 ธ.ค. 2534, หน้า 9)

3) การขาดดุลการค้ากับต่างประเทศเพิ่มมากขึ้น ในการดำเนินธุรกิจสนามกอล์ฟ มีขั้นตอนของเงินที่ไหลออกสู่ภายนอกประเทศมาก ตัวอย่างเช่น การนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศ เนื่องจากการสร้างสนามกอล์ฟมีส่วนทำให้ต้องมีการนำเข้าสินค้าหลายประเภทจากต่างประเทศ เช่น หญ้าที่ใช้ปูสนาม สนามกอล์ฟแห่งหนึ่งในจังหวัดเพชรบุรีนำเข้าหญ้ามูลค่าถึง 7 ล้านบาท รวมทั้งอุปกรณ์ส่วนใหญ่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นไม้ตีกอล์ฟ ลูกกอล์ฟ เครื่องแต่งกาย รถกอล์ฟ อุปกรณ์ช่วยสอน (Golf Trainer) ซึ่งทำให้มีการนำเข้าอุปกรณ์เป็นจำนวนมาก มีมูลค่ากว่าพันล้านบาทต่อปี (เทวพงษ์ สุดแดน, 2537 : 32) การว่าจ้างชาวต่างประเทศ ชาวต่างประเทศเข้ามามีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องกับสนามกอล์ฟของไทยโดยมีบทบาทแตกต่างกันไป ดังต่อไปนี้ (เทวพงษ์ สุดแดน, 2537 : 33) เพื่อออกแบบ ดูแลรักษาสนามกอล์ฟ มีการจ้างบริษัทต่างประเทศเข้ามาออกแบบ ควบคุมการก่อสร้างหรือเป็นที่ปรึกษา เพื่อบริหารงาน หรือลงทุนร่วม ลักษณะโครงสร้างความเป็นเจ้าของ และการบริหารสนามกอล์ฟ โรงแรมต่างๆ ภายในสนามเอง ก็มีผลให้เงินไหลออกต่างประเทศ เนื่องจากสนามกอล์ฟบางแห่งมีลักษณะการร่วมลงทุนจากบริษัทข้ามชาติ อีกทั้งบางสนามยังอาศัยการบริหารโดยบุคลากรจากต่างประเทศอีกด้วยเมื่อเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการจ้างนักร้องแบบระหว่างนักร้องแบบชาวไทยและชาวต่างประเทศ เพื่อดำเนินการออกแบบสนามกอล์ฟขนาดมาตรฐาน 18 หลุม ปรากฏว่าถ้าเป็นชาวไทยค่าใช้จ่ายจะตกประมาณ 3 - 7 ล้านบาท ในขณะที่ถ้าเป็นนักร้องแบบชาวต่าง

ประเทศ ค่าออกแบบจะมากถึง 15 - 50 ล้านบาท (หน่วยวิจัยเศรษฐกิจ ธนาคารไทยทุนจำกัด)

4) **ต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสูงขึ้น** เนื่องจากสนามกอล์ฟต้องการใช้แรงงานในการก่อสร้างประมาณ 200 - 300 คน หลายแห่งจึงจ่ายค่าจ้างแรงงานสูงกว่าในภาคการเกษตรซึ่งชาวบ้านเคยได้รับอยู่ ทำให้ชาวบ้านที่ยังคงทำการเกษตรต้องเข้ามาแย่งชิงแรงงานกับทุนขนาดใหญ่กว่า เป็นผลให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้นขณะที่ราคาผลผลิตเท่าเดิม (พรใจ เต็มวาริ, 2534 : 12)

2.4.2 ผลกระทบต่อสังคม

1) **เกิดช่องว่างหรือความเหลื่อมล้ำระหว่างคนในสังคมมากขึ้น** จากมุมมองของนายยงยุทธ จรรย์รักษ์ อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในเรื่องผลกระทบของสนามกอล์ฟต่อสังคมนั้น สรุปได้ว่า การที่สนามกอล์ฟตั้งอยู่ในชนบท จะทำให้เกิดความแปลกแยกแตกต่างกันระหว่างฐานะอย่างสุดขั้ว ตามที่ทราบกันอยู่แล้วว่า กอล์ฟเป็นกีฬาของคนมีฐานะดี เนื่องจากอุปกรณ์ที่ใช้เล่นล้วนมีราคาแพง ค่าสมาชิกสนามกอล์ฟแต่ละแห่งราคาตั้งแต่ 2 - 3 แสนบาทไปจนถึงเป็นล้านบาท และยังคงเสียค่าสนามและแคดดี้ในการเล่นแต่ละรอบอีกเป็นเงินนับพันบาท ในขณะที่ประชากรในชนบทของไทยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรที่มีวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม มีฐานะความเป็นอยู่ค่อนข้างยากจน ทำงานหนัก และรายได้น้อย ช่องว่างที่เกิดจากฐานะทางการเงินและสังคมทำให้เกิดความแปลกแยก และอยากเลียนแบบชีวิตที่สุขสบายของคนเมือง จึงเกิดการดิ้นรนเพื่อเปลี่ยนแปลงฐานะความเป็นอยู่ให้เหมือนคนเมือง ซึ่งผลกระทบที่ตามมาโดยมากจะเป็นไปในทางลบมากกว่า เนื่องจากชาวชนบทของไทยส่วนใหญ่ยังได้รับการศึกษาน้อย ความพยายามยกระดับฐานะโดยขาดการไตร่ตรอง จึงอาจนำไปสู่ผลร้ายขึ้นได้ ดังเช่น การที่หญิงสาวจากชนบทถูกหลอกเข้ามาประกอบอาชีพโสเภณีในเมืองหลวง เป็นต้น

นอกจากนี้การขายที่ดินของเกษตรกรยังก่อให้เกิดช่องว่างหรือความเหลื่อมล้ำทางฐานะระหว่างเกษตรกรด้วยกัน ดังตัวอย่างเกษตรกรบ้านคลองกุด จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งชาวบ้านครอบครัวหนึ่งมีที่ดิน 200 ไร่ ชายที่ดินไปได้รับเงินถึง 60 ล้านบาท ขณะที่ยังมีชาวบ้านจำนวนหนึ่งที่ยังชีพอยู่ด้วยการเป็นแรงงานรับจ้างในภาคเกษตรประมาณ 15 - 20 คน กลับได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นอย่างยิ่ง ทำให้ไม่มีที่ให้เขาทำกิน เนื่องจากเกษตรกรซึ่งมีที่ดินได้ขายที่ดินให้สนามกอล์ฟไปหมดแล้ว (พรใจ เต็มวาริ, 2534 : 38)

นอกจากช่องว่างระหว่างเกษตรกรด้วยกัน และเกษตรกรกับกลุ่มผู้มาใช้สนามกอล์ฟอันได้แก่ นักกอล์ฟ นักธุรกิจ และข้าราชการระดับสูงแล้ว ยังมีช่องว่างเกิดขึ้นในหมู่ผู้เล่นกอล์ฟด้วยกันเอง คือ ในสนามกอล์ฟ ผู้เล่นกอล์ฟแต่ละรายมีสภาพเศรษฐกิจไม่เหมือนกัน โดยแบ่งเป็นผู้มีฐานะดี และปานกลาง และสังคมธุรกิจและอาชีพของผู้เล่นกอล์ฟแต่ละประเภทก็แตกต่างกัน จึงทำให้กลุ่มชนที่เข้ามาใช้บริการในสนามกอล์ฟแบ่งเป็นพรรคเป็นพวก โดยนักธุรกิจจะ

จับกลุ่มเฉพาะของตน ส่วนข้าราชการทหารก็จะเป็นอีกกลุ่มหนึ่ง (เทวพงษ์ สุดแดน, 2537 : 28-29)

2) การเปลี่ยนแปลงค่านิยมในสังคมและการดำรงชีวิต เมื่อมีการสร้างสนามกอล์ฟในชนบท ประชาชนในท้องถิ่นได้เห็นความทันสมัย ฟุ่มเฟือยของวิถีชีวิตแบบคนเมือง ทำให้เกิดการเลียนแบบ จากที่เคยใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย นับถือผู้อาวุโสที่มีประสบการณ์ ก็หันไปใช้ชีวิตหรูหราฟุ่มเฟือย นับถือคนที่มีฐานะการเงินดี และการเปลี่ยนแปลงอาชีพจากเกษตรกรที่ทำงานหนักเพื่อให้ได้ผลตอบแทนรายปีที่ดี ไปเป็นพนักงานหรือแคดดี้ในสนามกอล์ฟ ก็ทำให้ติดนิสัยประจบประแจง สอพลอ เอาอกเอาใจผู้ใหญ่หรือผู้ที่มาเล่นกอล์ฟซึ่งล้วนมีฐานะทางการเงินดี เพื่อให้เขาเหล่านั้นพอใจในบริการ ทั้งนี้ โดยอาชีพแล้ว แคดดี้ในฐานะผู้ให้บริการก็ย่อมจะต้องได้ทิปจากนักกอล์ฟเสมอ เมื่อได้ทิป การเอาใจก็เกิดขึ้น โดยอาจทำทุกวิถีทางที่จะสร้างความพอใจให้กับผู้ที่จ้างนั้นอันอาจเรียกว่า การประจบประแจง และจะทำให้กลายเป็นค่านิยมใหม่ขึ้นมา นั่นคือ วัฒนธรรมการประจบประแจงเพื่อที่จะได้เงินมากๆ โดยที่ลงแรงน้อย นานเข้าเกิดติดเป็นนิสัย ไม่อยากจะทำมาหากิน ไม่อยากให้เหงื่อออก อันอาจเห็นได้ชัดจากสภาพของพืชยาในขณะนี้ที่ธุรกิจหญิงชายบริการคึกคักที่นั่น (นงนุช สิงหะเดช, 2535 : 10)

นอกจากนี้ การที่ชาวชนบทเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยความเป็นอยู่โดยให้ความสำคัญกับทรัพย์สินเงินทองมากขึ้น ก็ทำให้ความมีน้ำใจช่วยเหลือกันตามวิถีชีวิตแบบเดิมลดน้อยลง ถือคติว่าทุกสิ่งที่ทำไปต้องได้รับผลตอบแทน สิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวจะไม่ใช่อาหารที่เกิดจากผลิตผลทางการเกษตรและเครื่องนุ่งห่มอีกต่อไป แต่จะกลายเป็นความต้องการเครื่องใช้ที่ทันสมัยเข้ามาแทนเป็นรูปแบบชนิดที่ฟุ้งเฟ้อพร้อมกับชุมชนท้องถิ่นซึ่งเคยอยู่อาศัยโดยการพึ่งพาอาศัย การขอแรง การร่วมใจกันพัฒนาถูกทำลายโดยสิ้นเชิง ทุกคนในชุมชนแสวงหากำไร ค่าบริการเพื่อการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม (เทวพงษ์ สุดแดน, 2537 : 29) อีกประการหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงคือ เมื่อสังคมเกษตรซึ่งมีความภาคภูมิใจและมีศักดิ์ศรีอยู่ในตัวเอง ถูกเปลี่ยนไปเป็นสังคมบริการ ความภาคภูมิใจในการเป็นเจ้าของแผ่นดินและเจ้าของกิจการ ความรักแผ่นดินก็จะหมดไป (ผศ. ยงยุทธ จรรย์รักษ์, 2534 : 27)

3) การเปลี่ยนแปลงในการประกอบอาชีพ การที่เกษตรกรขายที่ดินให้ผู้ประกอบการสนามกอล์ฟไปหมด ทำให้ขาดที่ดินทำกิน เกษตรกรบางส่วนจึงต้องหันไปประกอบอาชีพอื่นแทนการเปลี่ยนแปลงอาชีพของเกษตรกรนั้น ส่วนหนึ่งพบว่าไปเป็นลูกจ้างของสนามกอล์ฟ เช่น คนสวน คนขับรถ หรือแคดดี้ ส่วนที่เหลืออพยพเข้ามาขายแรงงานในกรุงเทพฯ เนื่องจากสังคมเกษตรกรรมเป็นสังคมที่ทำงานหนักและได้ค่าตอบแทนต่ำ ในลักษณะที่เป็นรายปี แต่สังคมบริการได้ค่าตอบแทนเห็นเป็นตัวเงินได้ในเวลาอันสั้นชวานาหรือเกษตรกรจึงหันมาสนใจงานที่ใช้แรงงานน้อยค่าตอบแทนชัดเจน และสูงกว่าการประกอบเกษตรกรรม ดังนั้น เมื่อมีโอกาสและมีภูมิลำเนาอยู่ใกล้กับสนามกอล์ฟ ชวานาหรือเกษตรกรนั้นจะพยายามแทรกตัวเข้ามาอยู่ในสังคมบริการ (เทวพงษ์ สุดแดน, 2537 : 28-29) ผลที่ตามมาคือ ทำให้เกิดการขาดแคลนแรงงานรับ

จ้างในภาคเกษตร ทั้งนี้เพราะแรงงานรับจ้างในหมู่บ้านส่วนใหญ่เข้าไปทำงานก่อสร้างในโครงการต่างๆ โดยเฉพาะโครงการสร้างสนามกอล์ฟ เพราะได้ค่าแรงงานสูงกว่า (พรใจ เดิมวาริ, 2534 : 36)

4) การอพยพย้ายถิ่น เกษตรกรส่วนอื่น เมื่อไม่มีโอกาสแทรกตัวเข้ามาอยู่ในสังคมบริการของสนามกอล์ฟในภูมิภาคที่ใกล้เคียงก็พยายามมองหางานในลักษณะอื่นที่ใกล้เคียงกัน ให้ผลประโยชน์ตอบแทนที่แน่นอนชัดเจน และสูงกว่าการประกอบเกษตรกรรม เป็นผลให้เกิดปัญหาการอพยพแรงงานจากภาคเกษตรกรรมสู่เมือง เนื่องจากการเปรียบเทียบที่เด่นชัดระหว่างงานเกษตรกรรมและงานบริการ (เทวพงษ์ สุดแดน, 2537 : 29) นอกจากนี้ เมื่อโครงการก่อสร้างสนามกอล์ฟแล้วเสร็จ จะทำให้ชาวบ้านที่เป็นแรงงานรับจ้างในขณะนั้นว่างงานเป็นจำนวนมาก ทำให้ต้องออกไปรับจ้างต่างถิ่น (พรใจ เดิมวาริ, 2534 : 37) อันเป็นสาเหตุอีกประการหนึ่งของการอพยพแรงงาน

ถ้าหากเราปล่อยให้ประเทศไทยมีการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจไปอย่างนี้แล้ว สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตก็คือ การเสื่อมโทรมทางด้านนิเวศวิทยาและทรัพยากรธรรมชาติ ป่าถูกทำลาย น้ำเริ่มขาดแคลน เกิดความขัดแย้งในสังคม ทำให้ชุมชนท้องถิ่นประสบปัญหา ไม่สามารถผลิตให้เพียงพอกับความ ต้องการ เพื่อให้การดำเนินชีวิตของครอบครัวสามารถดำรงอยู่ได้ การที่ชุมชนท้องถิ่นถูกทำลายไปนั้น จะทำให้เกิดการหลั่งไหลของผู้คนชนบทมาอาศัยในสังคมเมืองและก่อให้เกิดการแออัดในสังคมเมือง (ศรีสุวรรณ ควรขจร, 2534 : 36-37)

2.5 สถานการณ์สนามกอล์ฟในเอเชียและข้อคิดเห็นของประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง

2.5.1 สถานการณ์สนามกอล์ฟในเอเชีย

ในการศึกษาสถานการณ์สนามกอล์ฟของไทยนั้น คณะผู้วิจัยฯ เห็นว่าควรจะได้พิจารณาสถานการณ์สนามกอล์ฟของประเทศอื่นๆ ในเอเชีย อาทิเช่น ญี่ปุ่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย จีน ฯลฯ ประกอบด้วย เนื่องจากประเทศเหล่านี้ต่างก็มีแนวโน้มและทิศทางในการพัฒนาสนามกอล์ฟในลักษณะที่คล้ายคลึงกับประเทศไทย และผลจากการพัฒนาอย่างไม่มีขอบเขต ข้อกำหนด หรือนโยบายของรัฐที่ชัดเจน ก็ทำให้เกิดปัญหาและผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม ตามมามากมาย จนกระทั่งบางประเทศ เช่น ญี่ปุ่น รัฐบาลต้องยับยั้งโครงการใหม่ๆ เพื่อจำกัดการขยายตัวของสนามกอล์ฟ พร้อมทั้งออกกฎหมาย หรือมาตรการควบคุมการใช้สารเคมี ทำให้นักธุรกิจหัวใสของญี่ปุ่นนิยมหันมาเล่นกอล์ฟนอกประเทศมากขึ้น ด้วยการสนับสนุนหรือลงทุนในสนามกอล์ฟของประเทศอื่นๆ ในเอเชีย รวมทั้งไทยด้วย เพราะนอกจากจะไม่สร้างปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศของตนเองแล้วยังประหยัดค่าใช้จ่ายลงได้มาก ได้เล่นกอล์ฟและเดินทางพักผ่อนในราคาถูกแสนถูกที่ไม่มีโอกาสอาจหาได้ในประเทศตัวเอง

ประเทศญี่ปุ่น ในปี พ.ศ. 2537 ญี่ปุ่นมีนักกอล์ฟอยู่ราว 17 ล้านคน แต่มีสนามกอล์ฟเพียงแค่ 2,000 สนามเท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งมีนักกอล์ฟราว 25 ล้านคน และมีสนามกอล์ฟ 13,600 แห่ง (กรุงเทพธุรกิจ, 16 พ.ย.37 : 8) ด้วยเหตุผลที่ญี่ปุ่นมีผืนแผ่นดินจำกัด นักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของญี่ปุ่นจึงได้เคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านการสร้างสนามกอล์ฟ ประกอบกับสนามกอล์ฟที่มีอยู่ได้ก่อปัญหามลพิษขึ้นในแหล่งน้ำต่างๆ ซึ่งอยู่ใกล้เคียงสนามกอล์ฟ เนื่องจากการใช้สารเคมีเพื่อดูแลรักษาหญ้า นอกจากนี้ยังมีข่าวอุบัติเหตุในระหว่างการเล่นกอล์ฟ เช่นมีรายงานของรัฐบาลที่แถลงเมื่อปี พ.ศ. 2539 ว่าเฉพาะปีนั้นมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับแคดดี้ในสนามต่างๆ ถึง 3,391 คน รวมทั้งข่าวคอร์ปชั่นรับสินบนจากบริษัทที่ทำสนามกอล์ฟโดยมิชอบ จนทำให้เกิดกระแสคัดค้านการสร้างสนามกอล์ฟขึ้นมาอย่างกว้างขวาง เป็นเหตุให้โครงการสนามกอล์ฟที่กำลังจะก่อสร้างต้องถูกระงับไปเป็นจำนวนมาก (ไพศาล สังโกลี, 2534 : 3-4) จากการที่สนามกอล์ฟมีจำนวนจำกัด และไม่สามารถขยายเพิ่มเติมได้ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ทำให้อัตราค่าสมาชิกของสนามกอล์ฟในญี่ปุ่นมีราคาสูงถึง 750,000 ดอลลาร์ และการออกรอบครั้งหนึ่งก็ต้องใช้เงินหลายร้อยดอลลาร์ (กรุงเทพธุรกิจ, 16 พ.ย. 37 : 8) จึงเป็นเหตุให้ชาวญี่ปุ่นหันมานิยมเล่นกอล์ฟในเมืองไทยซึ่งค่าใช้จ่ายถูกกว่ามาก

ประเทศมาเลเซีย ในปี 2537 ประเทศมาเลเซียมีสนามกอล์ฟ 153 แห่ง เพิ่มขึ้นจากเมื่อปี 2528 ถึง 3 เท่า ซึ่งไม่นับโครงการที่ยังอยู่ในขั้นตอนงานอีกกว่า 100 โครงการ อัตราการเติบโตใกล้เคียงกับของไทยและอินโดนีเซีย (กรุงเทพธุรกิจ, 16 พ.ย. 37 : 8)

อินโดนีเซีย จากบทความ “สนามกอล์ฟในเอเชีย หลุมฝังศพสีเขียวของนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” ตีพิมพ์ลงในกรุงเทพธุรกิจ ฉบับวันที่ 16 พ.ย.2537 หน้า 8 ได้กล่าวถึง ตัวอย่างปัญหาสนามกอล์ฟในอินโดนีเซีย เช่น ชาวนาถุกอำนาจป็นของตระกูลซูฮาร์โตบับออกไป และถูกจับเมื่อประท้วงการสร้างสนามกอล์ฟ “การพัฒนาครั้งแล้วครั้งเล่านี้เองที่บังคับให้ชาวบ้านออกจากที่ดินของตัวเอง ซึ่งบางครั้งโดนบังคับด้วยปืนด้วยซ้ำ” แต่ทั้งนี้ มิได้หมายความว่าสนามกอล์ฟจะไม่มีประโยชน์เสียทีเดียว คงไม่มีใครสามารถปฏิเสธได้ว่าในระยะเวลา 5 - 6 ปีที่ผ่านมา สนามกอล์ฟต่างๆ ในเอเชีย สามารถดึงดูดเงินตราจากนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของหนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทม์ ประจำวันเสาร์ที่ 22 ต.ค. 2537 ซึ่งได้รายงานว่ธุรกิจสร้างสนามกอล์ฟเป็นธุรกิจที่ทำเงินมหาศาลในเอเชีย

จากรายงานของนิวยอร์กไทม์ฉบับดังกล่าว ยังได้เปิดเผยว่าประเทศไทยมีสนามกอล์ฟมากที่สุด ในเอเชีย คือ 160 แห่ง และมีสนามกอล์ฟที่อยู่ในโครงการก่อสร้างอีก 200 แห่ง หรืออาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยมีสนามกอล์ฟแห่งใหม่เกิดขึ้นทุก ๆ 2 อาทิตย์ และเกือบทุกแห่งมีนายทหาร หรือนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่หนุนหลังหรือมีเอี่ยว จึงสามารถรอดพ้นจากกฎหมาย การรุกรานป่าสงวนฯ หรือเขตสงวนพันธุ์สัตว์และพืช หรือกฎหมายอื่น ๆ ในเรื่องการทำลายสิ่งแวดล้อมไปได้ ประเทศที่มีจำนวนสนามกอล์ฟรองลงมาคือ มาเลเซีย มี 153 แห่ง และมีสนามกอล์ฟที่อยู่ในโครงการก่อสร้างอีก 100 แห่ง อินโดนีเซีย มี 91 แห่ง และมีสนามกอล์ฟที่อยู่ใน

โครงการก่อสร้างอีก 20 แห่ง เกาหลีใต้ มี 86 แห่ง และมีสนามกอล์ฟที่อยู่ในโครงการก่อสร้างอีก 200 แห่ง ฟิลิปปินส์มี 60 แห่ง และมีสนามกอล์ฟที่อยู่ในโครงการอีก 12 แห่ง ในขณะที่จีนซึ่งพื้นที่มาก มีประชากรกว่าพันล้านคน มีแค่ 10 แห่ง และมีสนามกอล์ฟที่อยู่ในโครงการอีกเพียง 40 แห่ง ส่วนประเทศเพื่อนบ้านของเรา คือ เวียดนามกำลังสร้างอยู่ 7 แห่ง และลาวกำลังสร้างอยู่ 2 แห่ง (กมล กมลตระกูล, 2537 : 27)

2.5.2 ความคิดเห็นจากฝ่ายต่างๆ

จากการรวบรวมข้อคิดเห็น เกี่ยวกับการพัฒนาสนามกอล์ฟ ของนักวิชาการ นักธุรกิจ นักกอล์ฟ ผู้เกี่ยวข้องในหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งประชาชนทั่วไป โดยค้นคว้าจากข้อมูลทฤษฎี ซึ่งได้แก่ เอกสาร ข่าวสาร บทความ รายงานการสัมมนา รายงานการวิจัย และบทสัมภาษณ์ต่างๆ สามารถแบ่งกลุ่มผู้แสดงความคิดเห็นต่อการพัฒนาธุรกิจสนามกอล์ฟ ออกได้ดังนี้ คือ กลุ่มผู้สนับสนุนการสร้างสนามกอล์ฟ กลุ่มที่คัดค้าน และกลุ่มที่เป็นกลาง

1) กลุ่มผู้สนับสนุนกีฬา กอล์ฟ ซึ่งส่วนใหญ่ได้แก่ นักกอล์ฟ ผู้ประกอบธุรกิจสนามกอล์ฟ และธุรกิจค้าวัสดุอุปกรณ์ในการเล่นกอล์ฟ ตลอดจนนักการเมือง นักธุรกิจ หรือผู้บริหารที่นิยมการเล่นกอล์ฟ โดยมีผู้แสดงความคิดเห็นต่างๆ กันดังนี้

นายฮัล ฟิลิปส์ บรรณาธิการ นิตยสารข่าวสารอุตสาหกรรมและสนามกอล์ฟ อุตสาหกรรมในแถบเอเชีย-แปซิฟิก กล่าวว่า “เพราะว่ากอล์ฟเป็นกีฬาของคนผิวขาวที่ร่ำรวย มันจึงเป็นเป้าหมายของการโจมตีของนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม แม้ว่าจะไม่มีสนามกอล์ฟ พื้นที่เหล่านั้นก็จะต้องถูกพัฒนาเป็นอย่างอื่นอยู่ดี คุณต้องการสนามกอล์ฟ หรือว่าห้างสรรพสินค้า คุณต้องการกอล์ฟคลับหรือโรงแรม 400 ห้อง ถ้าคุณต้องการเปรียบเทียบด้านสภาวะแวดล้อมแล้ว ที่อื่นจริงแล้วไม่สามารถแข่งกับสนามกอล์ฟได้เลย” ในขณะที่เจ้าของสนามกอล์ฟผู้หนึ่งกล่าวว่า “กอล์ฟสามารถช่วยเศรษฐกิจในเอเชียได้ โดยกระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้น” (กรุงเทพธุรกิจ, 16 พ.ย. 37, หน้า 8),

จากบทความเรื่อง “สนามกอล์ฟในเอเชียหลุมฝังศพสีเขียวของนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม” กรุงเทพธุรกิจ, 16 พ.ย.37, หน้า 8 ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงการประกอบอาชีพของเกษตรกร ขณะที่สนามกอล์ฟเข้ามาแทนที่พื้นที่เพาะปลูกนั้น นักพัฒนาที่ดินกล่าวว่า “สามารถผลักดันให้ชาวนาเหล่านี้ ทำงานที่ได้รับผลตอบแทนที่ดีกว่าในสนามกอล์ฟ ไม่ว่าจะเป็นยาม ผู้ดูแลสนาม หรือแคดดี้” นายอนรรตน์ วัฒนพงษ์ศิริ นายกสมาคมสนามกอล์ฟไทย ได้โต้แย้งประเด็นการบุกรุกป่าสงวนของสนามกอล์ฟ ในการสัมมนาเรื่อง “สนามกอล์ฟกับทิศทางการพัฒนา” ที่โรงแรมอิมพีเรียล ซึ่งจัดโดยสมาคมสร้างสรรค์ไทยว่า “น่าจะเชื่อว่าธุรกิจที่ลงทุนนับพัน ๆ ล้านบาท ไม่น่าจะทำการที่เสี่ยงต่อกฎหมายแน่ และบางส่วนที่มีการรุกเข้าไปในป่าสงวนก็อาจเนื่องจากผู้ประกอบการไม่ได้มีการระมัดระวังในการจัดซื้อที่ดิน แต่อีกหลายจังหวัดก็ไม่มีป่าสงวน และโดยความจริงแล้ว ป่าสงวนที่มีอยู่ก็ถูกบุกรุกอยู่แล้วทุกแห่ง ทั้งที่ถูกและผิดกฎหมาย”

ในขณะเดียวกัน นายไพโรจน์ ธรรมาภิมุข รองผู้ว่าการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ก็ได้กล่าวว่าในปัจจุบันประเทศไทยกำลังพัฒนาการท่องเที่ยวและมีการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านด้วยและปรากฏว่าการท่องเที่ยวสามารถทำรายได้เข้าประเทศเป็นอันดับ 1 มาตั้งแต่ปี 2535 เป็นต้นมา และกีฬากอล์ฟก็กำลังเป็นที่นิยมกันอย่างสูง แต่พื้นที่ในบางประเทศยังไม่พอเพียงต่อความต้องการ จึงได้มีการจัดทัวร์เพื่อมาเล่นกอล์ฟในประเทศอื่น (สยามรัฐ, 19 ธ.ค. 34, หน้า 9)

นายเฉลิม เชี่ยวสกุล ประธานกิตติมศักดิ์ โครงการสนามกอล์ฟสปริงฟีลด์ รอยัลคันทรีคลับ และเพรสซิเดนท์ คันทรีคลับ ได้กล่าวไว้ว่า “อยากให้มองสนามกอล์ฟในแง่ดี เพราะสามารถนำเงินเข้าประเทศได้ไม่ต่ำกว่าปีละ 500 - 600 ล้านบาท ถ้าหากมีกรู๊ปทัวร์มาเล่นทุกวันอย่างน้อยก็จะสร้างรายได้อื่นตามมา เช่น ค่าโรงแรม ค่ารถ ค่ากินอยู่...” (พีเชียว อานาเจอร์-ประเสริฐ, 2533 : 113)

2) กลุ่มผู้คัดค้านการสร้างสนามกอล์ฟ ได้แก่ กลุ่มนักอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม นักวิชาการ และประชาชนทั่วไปที่สนใจในปัญหาสิ่งแวดล้อม หรือผู้เสียผลประโยชน์จากการสร้างสนามกอล์ฟ ตัวอย่าง เช่น ประเทศมาเลเซีย คนงานที่กำลังเทคอนกรีตลงบนพื้นที่โครงการสนามกอล์ฟของ “ไฮน์ ฮิล รีสอร์ท” บนภูเขาที่ใหญ่ที่สุดของมาเลเซียซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นภูเขาที่เขียวชอุ่ม กล่าวกับนิตยสารไทม์ ฉบับประจำวันเสาร์ที่ 22 ตุลาคม 2537 ว่า “เมื่อปีที่แล้วสถานที่นี้ยังปกคลุมไปด้วยต้นไม้เป็นพันๆ ต้นอยู่เลย พวกเราใช้เวลาเป็นปีที่จะโค่นต้นไม้เหล่านี้มาทำเป็นสนามกอล์ฟ” คนงานผู้หนึ่งยังกล่าวอีกว่า “ผมเรียกสถานที่แห่งนี้ว่า ‘สุสานเขียว’ เพราะนอกจากหญ้าแล้ว ไม่มีสิ่งมีชีวิตใดๆ เหลืออยู่อีกเลย สนามกอล์ฟนี้ทำลายหมดสิ้นทุกอย่าง ไม่มีต้นไม้ ไม่มีนก ไม่มีแมลง ไม่มีอะไรเหลือเลย”

นายสรีลา โคลานโต สมาชิกกลุ่มผู้รักแผ่นดินมาเลเซีย และผู้ก่อตั้งชมรมเคลื่อนไหวต่อต้านกอล์ฟเพื่อคัดค้านการพัฒนาสนามกอล์ฟ กล่าวว่า “กอล์ฟกลายเป็นปัญหาใหญ่ที่คุกคามสิ่งแวดล้อมทั่วเอเชียอยู่ขณะนี้” และเขาเรียกสนามกอล์ฟว่า “หลุมศพสีเขียว” (กรุงเทพธุรกิจ, 16 พ.ย. 37 : 8) ประเทศไทย ข้อโต้แย้งในเรื่องการแย่งพื้นที่เกษตรกรรมและการใช้น้ำ ซึ่งทางฝ่ายผู้ประกอบการสนามกอล์ฟให้เหตุผลว่าเป็นการใช้พื้นที่เกษตรกรรมที่ไม่มีคุณภาพ เพาะปลูกไม่ได้ผลแล้ว การสร้างสนามกอล์ฟเป็นการพัฒนาที่ดินให้เกิดประโยชน์และทำให้เกิดการจ้างงานและรายได้ให้เกิดในท้องถิ่นนั้นทางกลุ่มผู้คัดค้านก็ได้แสดงเหตุผลโต้แย้ง เช่น จากข้อมูลของ นายสันทิต สมชีวิตา รองเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ที่ชี้ให้เห็นว่าแม้สนามกอล์ฟจะใช้พื้นที่ไม่ถึง 1% ของพื้นที่เกษตรกรรมทั้งหมดก็ตามแต่ในจำนวนนี้ มีถึง 20% ที่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมชั้นหนึ่ง นอกจากนั้นนายขวัญสรอง อติโพธิ ที่ปรึกษาชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมก็ได้ให้เหตุผลว่าปริมาณการใช้น้ำไม่ใช่ประเด็นสำคัญที่จะนำมาพูด แต่ภาครัฐจะต้องเข้ามาจัดการและควบคุมสนามกอล์ฟในการที่จะกำหนดว่าพื้นที่ใดบ้างจะ

สร้างสนามกอล์ฟได้หรือไม่ได้ และสร้างได้เท่าใด หากสนามกอล์ฟมากระจุกตัวอยู่ในพื้นที่แห่งหนึ่งแห่งใดมากเกินไป โดยเฉพาะในพื้นที่ซึ่งขาดแคลนน้ำ และเป็นเขตเกษตรกรรมชั้นดีก็ถือว่าพื้นที่และน้ำสำหรับเกษตรกรรมถูกเบียดเบียนแล้ว (นงนุช สิงหเดชะ, 2535 : 10)

3) กลุ่มที่มีความคิดเห็นเป็นกลาง กลุ่มนี้จะมองทั้งข้อดี และข้อเสียของสนามกอล์ฟไปพร้อมกัน จึงมักไม่แสดงความคิดเห็นคัดค้านการพัฒนาสนามกอล์ฟอย่างรุนแรง และมีแนวโน้มว่าจะยอมรับได้ หากผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาได้รับความร่วมมือแก้ไข จากทั้งฝ่ายผู้ประกอบการ รัฐบาล และผู้เกี่ยวข้องนายยุวัฒน์ วุฒิเมธี ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต ได้แสดงความคิดเห็นไว้ในการสัมมนา ‘สนามกอล์ฟกับทิศทางการพัฒนา’ เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2534 ซึ่งจัดโดยสมาคมสร้างสรรค์ไทยว่า “สนับสนุนการสร้างสนามกอล์ฟในแง่ของการพัฒนาพื้นที่ที่หมดสภาพ แต่อยากให้ผู้ประกอบการสนามกอล์ฟตระหนักทางด้านกฎหมาย ทั้งในแง่ของที่ดิน แหล่งน้ำ และควรระมัดระวังและปฏิบัติตามกฎข้อบังคับอย่างเคร่งครัด” พร้อมกันนี้ นายทิว สรรพกิจ อธิบดีกรมป่าไม้ ได้กล่าวในโอกาสเดียวกันว่า “ปัจจุบันสนามกอล์ฟมีปัญหาบุกรุกป่าสงวนแห่งชาติทั้งหมด 7 ราย แต่มีที่ทับป่าสงวนอยู่ 5 ราย มีรีสอร์ตรุกป่าสงวน 7 ราย การแต่มีที่ทับป่าสงวนอยู่ 6 ราย จำนวน 32 ไร่ และเกสต์เฮ้าส์บุกรุกป่าสงวน 9 ราย จำนวน 43 ไร่ ซึ่งจะเห็นได้ว่าสนามกอล์ฟที่มีผลกระทบต่อป่าไม้ยังมีน้อย ตนคิดว่าสนามกอล์ฟยังคงมีประโยชน์ต่อสังคม และช่วยแก้ไขทรัพยากรป่าไม้และเป็นตัวอนุรักษ์น้ำใต้ดินด้วย นอกจากนี้ ยังช่วยลดปัญหาประชาชนที่จะเข้าไปบุกรุกทำลายป่า เพราะช่วยเหลือชาวบ้านจากภาคเกษตรกรรมมาเป็นภาคบริการ สำหรับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นขอวางตัวเป็นกลาง” นอกจากนี้ ดร.สุพล สูดารา ประธานชมรมสภาวะแวดล้อมสยาม ยังได้ให้ความเห็นว่า ตนคิดว่ากอล์ฟเป็นกีฬาที่ดีอย่างหนึ่ง ซึ่งช่วยทั้งร่างกายและจิตใจ แต่ก็ควรคำนึงถึงความเหมาะสมด้วย เพราะไทยมีที่ดินจำกัด ป่าที่ควรอนุรักษ์ก็ควรจะอนุรักษ์ ไม่ใช่ปล่อยให้สร้างกันมากมายอย่างในปัจจุบัน การใช้สารเคมี ก็ควรมีการตรวจกันอย่างจริงจังจึงว่าไม่มีปัญหาจริง ๆ นอกจากนี้ผู้ประกอบการควรจะต้องดูผลกระทบในระยะยาวของการใช้ที่ดินด้วย เพราะในอนาคตการใช้ที่ดินจะมีปัญหามาก

อย่างไรก็ตาม ปัญหาดังกล่าวยังเป็นที่ถกเถียงกัน ไม่สามารถหาข้อสรุปหรือชี้ชัดตัดสินลงไปได้ ในการแก้ไขข้อขัดแย้งของทั้งสองฝ่าย รัฐบาลจึงจำเป็นต้องศึกษาทั้งข้อดี และข้อเสียของสนามกอล์ฟโดยละเอียดพร้อมทั้งกำหนดนโยบายและมาตรการทางกฎหมายที่ชัดเจน ยุติธรรม

2.6 นโยบายของรัฐ และมาตรการทางกฎหมายต่อการพัฒนาสนามกอล์ฟ

2.6.1 นโยบายของรัฐ

พิเชียร อำนาจจรประเสริฐ, 2533 : 25 ในอดีตที่ผ่านมานโยบายของรัฐต่อสนามกอล์ฟยังไม่ปรากฏชัดเจน เนื่องจากสนามกอล์ฟยังมีไม่มากและส่วนใหญ่เป็นของทางราชการซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อเป็นสวัสดิการแก่ข้าราชการ ภาพพจน์ของสนามกอล์ฟเป็นไปในทางบวก นโยบายของรัฐในยุคแรกจึงเป็นไปในทางสนับสนุนเกื้อหนุน เช่น การสละที่ดินให้ด้วยการเวนคืน สร้างอ่างเก็บน้ำ ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการต่างๆ ให้ต่อมาเมื่อเอกชนเข้ามาลงทุนสร้างสนามกอล์ฟในรูปของธุรกิจมากขึ้น นโยบายของรัฐจึงเปลี่ยนไปในทางควบคุมดูแลเพื่อจำกัดจำนวนสนามกอล์ฟให้เกิดขึ้นในปริมาณที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจนโยบายของรัฐที่ได้ดำเนินการไปบ้างแล้ว ได้แก่

1) การจำกัดสินเชื่อ เนื่องจากสนามกอล์ฟแต่ละแห่งมีค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างและดำเนินการหลายร้อยหลายพันล้านบาท เมื่อคิดรวมกันแล้วเป็นเงินหลายหมื่นล้านบาทหรืออาจจะถึงแสนล้านบาท ซึ่งเงินจำนวนมหาศาลนี้หากนำไปใช้พัฒนาประเทศด้านอื่น ก็จะเป็นประโยชน์มากกว่านำมาสร้างสนามกอล์ฟซึ่งเป็นโครงการทูลหว่าพุ่มเฟื่อย ตอบสนองความสุขของคนรวยเพียงหยิบมือในสังคมเท่านั้น (พิเชียร อำนาจจรประเสริฐ, 2533 : 26) ดังนั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงได้มีคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรชัดเจนถึงธนาคารพาณิชย์ทุกแห่งและสถาบันการเงินทุกชนิดในประเทศให้งดหรือชะลอการปล่อยสินเชื่อต่อโครงการสนามกอล์ฟระหว่างปี พ.ศ.2531 - 2532 และให้ระงับการปล่อยสินเชื่อแก่สนามกอล์ฟอย่างเด็ดขาด ตั้งแต่กลางปี พ.ศ. 2533 อย่างไรก็ตาม สนามกอล์ฟใหม่ยังคงเกิดขึ้นอย่างมากและต่อเนื่อง ไม่มีอาการสะดุดหรือระงับยับยั้งดังที่ธนาคารชาติต้องการ (พรใจ เต็มวาริ, 2534 : 9) เหตุผลคือ สนามกอล์ฟเหล่านี้จำนวนถึง 75% มีผู้มีอิทธิพลทางการเงิน เช่น นายธนาคาร ทหาร ข้าราชการ นักการเมืองระดับสูงหนุนหลังอยู่ (พิเชียร อำนาจจรประเสริฐ, 2533 : 28)

2) มติ ครม. ห้ามการใช้น้ำชลประทาน สมัยรัฐบาล พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ ได้มีมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2533 ห้ามโครงการสนามกอล์ฟทุกแห่งทั่วประเทศไปใช้น้ำของกรมชลประทานและน้ำของโครงการรัฐบาลทุกประเภท น้ำเหล่านี้มีไว้ใช้เพื่อการเกษตรเท่านั้น ทำให้สนามกอล์ฟทุกแห่งต้องลงทุนจัดสร้างแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้เอง (ประชาชาติธุรกิจ วันที่ 23-25 ธ.ค. 2536, หน้า 30) กระนั้นก็ตามปรากฏว่ายังมีปัญหาการลักลอบใช้น้ำของกรมชลประทานอยู่ตลอดมา โดยไม่มีการจับกุมมาดำเนินคดีแต่อย่างใด แสดงให้เห็นว่ากฎหมายไม่ศักดิ์สิทธิ์จริง และเมื่อพิจารณาถึงสาเหตุแห่งความล้มเหลวของนโยบาย ตามแนวคิดของ VANMETER และ VAN HORN (1975) แล้ว พบว่าน่าจะเป็นไปตามสมมุติฐานที่ว่า “การปฏิบัติตามนโยบายจะประสบความสำเร็จมากที่สุด เมื่ออนโยบายนั้นเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ น้อยที่สุดและมีความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ระดับสูงมากที่สุด” หากมองจากความ

เห็นข้างต้นจะเห็นว่ามติ ครม. ห้ามสนามกอล์ฟใช้น้ำกรมชลประทานของก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวง มากเกินกว่าสนามกอล์ฟต่างๆ จะยอมรับได้ในระยะเวลาอันสั้น (พิเชียร อำนาจวาจระเสริฐ, 2533 : 30-31)

3) มติ ครม. ห้ามสนามกอล์ฟบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนฯ นอกจากนี้รัฐยังมีมติ ครม. ในวันเดียวกัน คือวันที่ 10 ตุลาคม 2533 ห้ามสนามกอล์ฟบุกรุกพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติทั่วประเทศ และห้ามบุกรุกพื้นที่เกษตรกรรมอีกด้วย ทำให้มีการตรวจสอบเอกสารสิทธิ์ของสนามกอล์ฟทั้งหลายอย่างเข้มงวด

4) มติ ครม. คุ่มครองพื้นที่เกษตรกรรม เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2530 ครม. มีมติให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการหามาตรการในการคุ้มครองพื้นที่ทางการเกษตร โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มอบหมายให้กรมพัฒนาที่ดินทำการสำรวจการใช้ที่ดิน ซึ่งเริ่มทำการสำรวจในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเมื่อต้นปี 2532 และจะทำการสำรวจจังหวัดอื่นเป็นลำดับต่อไป (พิเชียร อำนาจวาจระเสริฐ, 2533 : 122)

นายสิทธิลาต วสุวัต อธิบดีกรมพัฒนาที่ดิน ได้กล่าวกับ นสพ. ประชาชาติธุรกิจ ฉบับวันที่ 18-21 ต.ค. 2533 ว่า “การหาข้อมูลดังกล่าวก็เพื่อสนับสนุนให้มีมาตรการในการคุ้มครองพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการเกษตร เนื่องจากรัฐเริ่มเห็นถึงความเสียหายจากการที่รัฐไม่คุ้มครองพื้นที่เหล่านั้นไว้ ทั้งที่รัฐได้ลงทุนทางด้านสาธารณูปโภคไปแล้วเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการชลประทาน อันนับว่ารัฐต้องสูญเสียโดยไม่เกิดผลกับใครทั้งสิ้น มาตรการที่จำเป็นในการนำมาใช้เพื่อคุ้มครองพื้นที่ที่เหมาะสมต่อเกษตรกรรม คือการใช้มาตรการทางด้านภาษี โดยรัฐจะต้องพิจารณาเพิ่มเติมภาษีที่ดิน เมื่อมีการเปลี่ยนสภาพการใช้ที่ดินจากพื้นที่ที่เหมาะสมแก่เกษตรกรรมไปใช้เพื่อกิจกรรมอย่างอื่น พร้อมกับผลักดันให้กฎหมายพรบ.พัฒนาที่ดินมีผลบังคับใช้”

2.6.2 มาตรการทางกฎหมาย

เทวพงษ์ สุดแดน (2533 : 72-98) ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายควบคุมการขออนุญาตจัดตั้งสนามกอล์ฟโดยตรง คงมีก็แต่กฎหมายที่เกี่ยวข้องในส่วนของการขออนุญาตก่อสร้างอาคารในบริเวณสนามกอล์ฟ และการตรวจสอบทางเดินน้ำของสุขาภิบาล ในกรณีที่สนามกอล์ฟจัดตั้งขึ้นเพื่อกรกีฬาเพียงอย่างเดียว การก่อสร้างดำเนินการได้โดยการรวบรวมที่ดินให้ได้ขนาดพอเหมาะที่จะสร้างสนามกอล์ฟ ตรวจสอบเอกสารสิทธิ์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ยื่นคำขอจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมต่อสำนักงานที่ดิน ณ ที่ดินตั้ง ในนามบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และปรับปรุงพื้นที่ให้เป็นสนามกอล์ฟ กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการก่อสร้างสนามกอล์ฟ ได้แก่

1) กฎหมายที่เกี่ยวกับการขออนุญาตดำเนินธุรกิจสนามกอล์ฟ

- กฎหมายที่ดิน พ.ศ. 2497 ใช้ตรวจสอบเอกสารสิทธิ์ที่ดิน เพื่อป้องกันการรุกล้ำที่ดิน โดยตรวจสอบว่าเอกสารสิทธิ์ อันได้แก่ โฉนด นส. 3 หรือ นส. 3ก ออกโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และมีแนวเขตการถือครองที่ถูกต้องตามรูปแผนที่และบุกรุกที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ที่ดินแปลงข้างเคียง หรือแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติหรือไม่ นอกจากนี้สำหรับกรณีที่มีการจัดสรรที่ดินในธุรกิจสนามกอล์ฟด้วย จะต้องยื่นคำขอใบอนุญาตจัดสรรที่ดินเพื่อทำการค้าที่ดินตามคำสั่งที่ 1390/2497 ของกรมที่ดินด้วย

- พ.ร.บ. ควบคุมอาคารก่อสร้าง พ.ศ. 2522 ในกรณีที่สนามกอล์ฟก่อสร้างอาคารทำการ อาคารศูนย์กีฬา โรงแรม หรือคลับเฮาส์ ฯลฯ ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ภายใต้ พ.ร.บ. ควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ส่วนการก่อสร้างอาคารนอกเขตกรุงเทพฯ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับการก่อสร้างในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และถ้าอยู่ในเขตเทศบาลให้ยื่นต่อนายกเทศมนตรี เขตสุขาภิบาลยื่นต่อประธานกรรมการสุขาภิบาล ส่วนเมืองพัทยาให้ยื่นต่อปลัดเมืองพัทยา

* พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ได้แก่ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498

* พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พ.ศ. 2478

* พ.ร.บ.สุขาภิบาล พ.ศ. 2495

จุดประสงค์ของ พ.ร.บ. ทั้ง 3 ฉบับนี้ ก็เพื่อตรวจตราทางน้ำสาธารณะและดำเนินการสร้างอ่างเก็บน้ำ ทำนบกั้นน้ำ และประตูระบายน้ำเพื่อการเกษตรกรรม และเมื่อมีการตรวจสอบทางน้ำสาธารณะเหล่านั้น และพบว่ามีการตัดแปลงทางเดินน้ำหรือกั้นน้ำเอาไปใช้เพื่อประโยชน์ของสนามกอล์ฟและก่อให้เกิดความเสียหายกับเจ้าของที่ดินข้างเคียงแล้ว เจ้าหน้าที่ก็สามารถดำเนินการตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่นได้ อย่างไรก็ตามโดยเจตนาของ พ.ร.บ.ทั้ง 3 ฉบับดังกล่าวทำให้ไม่สามารถนำมาปรับใช้ควบคุมการดำเนินธุรกิจของสนามกอล์ฟได้โดยตรง ประกอบกับเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย และมีงานประจำ จึงไม่สามารถตรวจสอบการใช้น้ำได้อย่างทั่วถึง

2) กฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมการใช้น้ำและที่ดินของสนามกอล์ฟ

- พ.ร.บ. การชลประทานราษฎร์ พ.ศ. 2482

- พ.ร.บ. การชลประทานหลวง พ.ศ. 2485

- พ.ร.บ. การจัดรูปที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม พ.ศ. 2517

เดิมสนามกอล์ฟสามารถใช้น้ำจากการชลประทานราษฎร์และการชลประทานหลวงได้ แต่ในปัจจุบันไม่สามารถขออนุญาตใช้ได้แล้ว เนื่องจากมติ ครม. ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2533 ห้ามโครงการสนามกอล์ฟทุกแห่งทั่วประเทศไปใช้น้ำของกรมชลประทานและน้ำของโครงการรัฐบาลทุกประเภทสำหรับสนามกอล์ฟที่ไม่อยู่ในเขตชลประทานราษฎร์ ชลประทานหลวง และการจัดรูป

ที่ดินเพื่อการเกษตรแล้ว จึงนำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยทางอ้อม ในเรื่องการใช้น้ำจากแหล่งน้ำสาธารณะซึ่งค่อนข้างจะคลุมเครือ และยากที่จะบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย เนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่ดูแลควบคุมการใช้น้ำโดยตรง และผู้ประกอบการสนามกอล์ฟมีอำนาจต่อรองกับชุมชนท้องถิ่นสูง ทำให้ไม่สามารถควบคุมการใช้น้ำจากสถานการณ์นี้ได้

3) กฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมมลพิษ

- พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 (ยกเลิก พ.ร.บ. วัตถุมีพิษ พ.ศ. 2510)
- พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
- พ.ร.บ. สาธารณสุข พ.ศ. 2484
- ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 237, 239, 379 และมาตรา 384

ตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย รัฐบาลสามารถใช้อำนาจควบคุมการใช้สารพิษจากการเกษตรเพื่อป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ แต่ในทางปฏิบัติอาจจะไม่มีการควบคุมอย่างเคร่งครัดสำหรับ พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนั้น ก็ได้กำหนดให้สนามกอล์ฟเป็นแหล่งมลพิษไว้ ส่วนประมวลกฎหมายอาญา สามารถนำบทบัญญัติตามมาตรา 228 (ไม่ก่อให้เกิดอุทกภัยหรือเกิดขัดข้องแก่การใช้น้ำซึ่งเป็นสาธารณูปโภค) มาใช้กับสนามกอล์ฟในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้น้ำทั่วไป และมาตรา 379 (ไม่ทำให้รางระบายน้ำ ร่องน้ำเกิดขัดข้อง หรือก่อให้เกิดสิ่งปฏิกูลแก่น้ำในบ่อ) ส่วนมาตรา 237 นั้น ไม่สามารถนำมาใช้กับสนามกอล์ฟได้ เนื่องจากยังไม่มี การตรวจสอบน้ำที่ถ่ายเทออกมาจากสนามกอล์ฟ และกำหนดมาตรฐานของแหล่งน้ำรอบสนามกอล์ฟ จึงไม่สามารถทราบได้เลยว่าน้ำมีสารพิษเจือปนอยู่ ดังนั้นในปัจจุบันโครงการสนามกอล์ฟต่างๆ จึงไม่มีกฎหมายใดควบคุมโดยตรง

2.6.3 มาตรการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการควบคุมสนามกอล์ฟ

1) การจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในปัจจุบัน ไม่ได้มีการกำหนดให้โครงการสนามกอล์ฟจัดทำรายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโดยตรง คงมีก็แต่โครงการจัดสรรที่ดินเพื่ออยู่อาศัย หรือเพื่อประกอบการพาณิชย์เกินกว่า 500 ไร่เท่านั้น ที่จะต้องเสนอรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในขั้นตอนการขออนุญาตจัดสรรที่ดิน เสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม

2) การใช้หลักผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle) ในแผนพัฒนาฉบับที่ 7 รัฐบาลได้บรรจุมาตรการควบคุมมลพิษไว้อย่างชัดเจน คือ “ผู้ก่อให้เกิดภาวะมลพิษจะต้องเป็นผู้จ่าย” ซึ่งสอดคล้องกับ พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535

3) กำหนดให้มีหน่วยงานพิเศษ ควบคุม กำกับ ดูแลธุรกิจสนามกอล์ฟ เนื่องจากในปัจจุบัน ยังไม่มีหน่วยงานใดที่จะทำหน้าที่ควบคุมดูแลการจัดตั้งสนามกอล์ฟโดยตรง จึงทำให้สนามกอล์ฟเปิดดำเนินการได้อย่างเสรี ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและไม่มีการป้องกันแก้ไขโดยหน่วยงานที่มีศักยภาพที่จะดำเนินงานได้ตามวัตถุประสงค์

2.6.4 ผลดี-ผลเสียของนโยบายและปัญหาในการนำกฎหมายมาใช้กับสนามกอล์ฟ

1) พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ (2533 : 142-151) ได้วิเคราะห์ผลดี-ผลเสียของนโยบายของรัฐเกี่ยวกับสนามกอล์ฟ สรุปได้ดังนี้

- ผลดีของนโยบายเศรษฐกิจการเงิน มีการจำกัดสินเชื่อของธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นเพียงการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ เนื่องจากสนามกอล์ฟเหล่านี้จะเสี่ยงไม่ใช้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์โดยตรง เปลี่ยนเป็นใช้โดยอ้อมด้วยกลวิธีที่แยบยลต่างๆ อาทิ การขายหุ้นควบสมาชิกกอล์ฟ หรือขายหุ้นควบทั้งสมาคมกอล์ฟและที่ดินสนามกอล์ฟเป็นการระดมเงินทุนอีกวิธีหนึ่ง หรืออีกวิธีหนึ่งคือ ชักชวนชาวต่างชาติเข้าร่วมทุน อย่างไรก็ตาม ก็ต้องยอมรับในระดับหนึ่งว่า มาตรการจำกัดสินเชื่อของธนาคารแห่งประเทศไทยส่งผลให้เจ้าของโครงการสนามกอล์ฟหลายแห่งยอมล้มเลิกโครงการ เพราะไม่มั่นใจว่าจะสามารถบริหารการเงินไปรอดหรือไม่ เป็นผลให้ธุรกิจเก็งกำไรอ่อนตัวตาม เป็นการลดอัตราเงินเฟ้อของระบบเศรษฐกิจลงได้ นอกจากนี้ยังสามารถนำเงินไปพัฒนาประเทศด้านอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์มากกว่า เช่น ทางด้านอุตสาหกรรม การเกษตร ด้านบริการท่องเที่ยว เป็นต้น (พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ, 2533 :145, 149)

- ผลดีของนโยบายการเกษตรและป่าไม้ จากมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ 10 ตุลาคม 2533 เรื่องการห้ามสนามกอล์ฟใช้น้ำชลประทาน และห้ามสนามกอล์ฟบุกรุกพื้นที่เกษตรกรรม รวมทั้งมติ ครม.ลงวันที่ 1 กันยายน 2530 เรื่องมาตรการคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม ส่งผลดีทำให้สนามกอล์ฟไม่สามารถไปแย่งน้ำในคลองชลประทาน อ่างเก็บน้ำของรัฐบาล อ่างเก็บน้ำในโครงการพระราชดำริ ทำให้น้ำดังกล่าวมีเหลือนำไปใช้ส่งเสริมการเกษตรได้มากขึ้น นอกจากนั้นคำสั่งห้ามบุกรุกพื้นที่เกษตรกรรมยังช่วยอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่ป่าสงวนทั่วประเทศทำให้มีการตรวจสอบเอกสารสิทธิ์ของสนามกอล์ฟอย่างเข้มงวด ส่วนมาตรการคุ้มครองพื้นที่เกษตรก็ส่งผลให้พื้นที่โคยรอบกรุงเทพฯ และปริมณฑลซึ่งเป็นเขตส่งเสริมเกษตรกรรม รอดพ้นจากการถูกยึดไปทำสนามกอล์ฟ การที่รัฐกำหนดนโยบายเข้มงวดสนามกอล์ฟเป็นการจำกัดและตัดทอนความเจริญเติบโตของโครงการสนามกอล์ฟทั้งหลาย ทำให้ค่านิยมในสังคมที่สนับสนุนสิ่งฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยต่างๆ ของคนรวยลดน้อยลง ช่วยลดช่องว่างในสังคมและข้อสำคัญคือช่วยมิให้เกษตรกรระดับล่างถูกบังคับไล่ที่ด้วยการบังคับซื้อที่ดินในราคาต่ำเกินจริงจากบรรดานายทุนทั้งหลาย (พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ, 2533 : 149-150)

- ผลเสียของนโยบาย พิเชียร อำนาจวรประเสริฐ (2533 : 151) ได้กล่าวถึงผลเสียของนโยบาย ที่เห็นได้ชัดคือ รัฐมองโครงการสนามกอล์ฟในทางลบมากเกินไป การจำกัดและสร้างนโยบายเพื่อกดสนามกอล์ฟมิให้เติบโต ในระยะยาวกลับจะส่งผลเสียต่อสังคมส่วนรวม เพราะสนามกอล์ฟเป็นธุรกิจกีฬาและการันทนาการที่สามารถนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาได้มากปีละเป็นพันล้านบาท นอกจากนี้สนามกอล์ฟจำนวนมากยังช่วยดูแลสภาพแวดล้อม ตัด

แปลงพื้นที่แห่งแล้งทุรกันดารและพื้นที่คุณภาพต่ำให้กลายเป็นพื้นที่คุณค่าสูงทางเศรษฐกิจ และช่วยให้ประชาชนมีสถานที่ออกกำลังกายและพักผ่อนได้ทั้งครอบครัว

2) ปัญหาในการนำกฎหมายมาใช้ จากบทบัญญัติของกฎหมายที่จะนำมาใช้กับสนามกอล์ฟ ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น มีปัญหาดังต่อไปนี้ (เทวพงษ์ สุดแดน, 2537 : 97-98) ประมวลกฎหมายอาญา มีบทลงโทษเบาเกินไปเมื่อเทียบกับความเสียหายที่ทำให้เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม ปัญหาเกี่ยวกับมลพิษทางน้ำที่เกิดความเสียหายต่อชุมชนรอบข้างไม่เกิดผลกระทบต่อกับผู้ใดเฉพาะเจาะจง และไม่เกิดให้เห็นอย่างรวดเร็ว ชัดแจ้ง จึงมักไม่มีผู้ใดร้องทุกข์สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อมไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำภูมิภาคและไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการตรวจสอบทำให้ไม่มีการดำเนินการตรวจสอบอย่างจริงจัง กรมชลประทานไม่สามารถตรวจสอบการใช้น้ำจากหน่วยงานราชการบางแห่งได้ เนื่องจากมีการปิดบัง ข้อเท็จจริงในการใช้น้ำตามวัตถุประสงค์ที่ขอการสนับสนุนไปจากกรมชลประทาน ไม่มีการควบคุมการใช้น้ำสารเคมีที่ต้องควบคุม ตาม พ.ร.บ. วัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 สนามกอล์ฟ จึงสามารถใช้สารเคมีต่างๆ ได้โดยเสรี

พิเชียร อำนาจบรรณประเสริฐ (2533 : 108-9) ได้กล่าวถึงอุปสรรคในการแก้ไขปัญหสนามกอล์ฟไว้สรุปได้ว่า อุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งคือ กลุ่มผู้กำหนดนโยบายการบริหารประเทศ คือ นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีชุดที่ผ่านมา รวมทั้งผู้มีอิทธิพลในสังคม เช่น นายทหาร หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ก็ล้วนแต่นิยมการเล่นกอล์ฟเป็นชีวิตจิตใจ นอกจากนิยมเล่นเองแล้ว ยังเข้ามาลงทุนสร้างสนามกอล์ฟเองหรือเป็นหุ้นส่วนเป็นจำนวนมากหรือมีจะนั้นก็ได้รับเชิญเข้ามาเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของสนามกอล์ฟ บุคคลชั้นนำเหล่านี้จึงมีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้โครงการสนามกอล์ฟเหล่านี้สามารถดำเนินการได้คล่องขึ้น ตั้งแต่การบังคับซื้อที่ดินในราคาถูกๆ จากชาวบ้านหรือเกษตรกร รวมทั้งการใช้น้ำชลประทาน ดังที่นายเล็ก จินดาสงวน อดีตอธิบดี กรมชลประทานได้กล่าวกับประชาชาติธุรกิจ ฉบับวันที่ 14-17 ต.ค. 33 ไว้ว่า “เท่าที่ผ่านมาก็ได้มีการปล่อยปละละเลยของเจ้าหน้าที่ให้มีการใช้น้ำได้ ทั้งนี้เนื่องจากเจ้าหน้าที่ไม่กล้าที่จะทำอะไร เพราะผู้ประกอบการสนามกอล์ฟส่วนใหญ่มักเป็นผู้ที่มีอิทธิพลสูงและมีสายสัมพันธ์อันดีกับนักการเมือง” นอกจากนี้การเข้าใช้บริการหรือเป็นที่ปรึกษาสนามกอล์ฟของผู้มีอิทธิพลเหล่านี้ก็มีส่วนสำคัญทำให้โครงการขายได้คล่องขึ้น แม้ว่าจะมีนโยบายการจำกัดสินเชื่อ หรือมติ ครม. ห้ามการใช้น้ำชลประทานของสนามกอล์ฟ ในสมัย พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ เพื่อจำกัดการขยายตัวของสนามกอล์ฟก็ตาม แต่ก็มิปรากฏว่ามีการออกกฎหมายหรือระเบียบใดๆ ตามออกมาอีก นโยบายที่ออกมาจึงไม่เป็นไรเป็นพาย เหมือนตีไม่ถูกจุด เกาไม่ถูกที่คัน

2.7 ข้อเสนอแนะจากฝ่ายต่างๆ ทั้งภาครัฐ-เอกชน

จากการสัมมนา เรื่อง ‘สนามกอล์ฟกับทิศทางการพัฒนา’ ได้บทสรุปแนวทางแก้ไขปัญหสนามกอล์ฟร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน ดังนี้ (ประชาชาติธุรกิจ วันที่ 26-28 ธ.ค. 2534, หน้า 26)

- ควรให้มีการจัดตั้งองค์กรกลางของรัฐ มีหน้าที่กำกับดูแลธุรกิจสนามกอล์ฟ ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ เช่น กรมที่ดิน กรมป่าไม้ กรมชลประทาน กรมทรัพยากรธรณี กรมพัฒนาที่ดิน กรมอัยการ กรมวิชาการเกษตร กรมสรรพากร สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมธุรกิจกอล์ฟ สื่อมวลชน ฯลฯ โดยองค์กรดังกล่าวจะมีลักษณะเป็น One Stop Service เพื่อให้การออกเอกสารสิทธิ์เป็นไปอย่างถูกต้อง และรวดเร็ว

- ให้กรมป่าไม้เร่งจัดแบ่งเขตป่าไม้ให้ชัดเจน โดยจัดแบ่งเป็นเขตพื้นที่อนุรักษ์ เขตป่าเศรษฐกิจ และเขตพื้นที่ทำการเกษตร

- ให้นำหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องทางด้านสารเคมี จัดทำรายการสารเคมีที่อนุญาตให้ใช้สำหรับธุรกิจสนามกอล์ฟ และผู้ประกอบการเองก็สมควรเปิดเผยข้อมูลทางด้านการใช้ปุ๋ย และสารเคมีของสนามกอล์ฟด้วย

- ธุรกิจสนามกอล์ฟควรจัดให้มีการลงทุนวิจัยด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อศึกษาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น และหาแนวทางแก้ไข โดยทางด้านรัฐบาลเองก็ควรประกาศนโยบายเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาธุรกิจกอล์ฟในประเทศให้ชัดเจน

- นายสันหัต สมชีวิตา ให้ข้อคิดเห็นว่า ปัจจุบันควรมีการควบคุมสนามกอล์ฟจากภาครัฐ ในเรื่องผลกระทบอย่างจริงจังเช่นเดียวกับการประกอบกิจการทั่วไป เช่น การส่งรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการขออนุญาตต่อกระทรวงมหาดไทย ฯลฯ

เทวพงษ์ สุดแดน (2537 : 136-137) ได้เสนอแนะวิธีการแก้ไขปัญหเกี่ยวกับสนามกอล์ฟ ซึ่งสามารถสรุปได้เพิ่มเติมดังนี้ ให้มีการควบคุมการขออนุญาตจัดตั้งของสนามกอล์ฟ กำหนดขั้นตอน มาตรการ ควบคุมมิให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ให้มีคณะกรรมการควบคุมนโยบายการใช้น้ำระดับนโยบายและคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำแต่ละท้องถิ่นในลุ่มน้ำของประเทศ เพื่อจัดลำดับการใช้น้ำของผู้ต้องการใช้ และควบคุมการใช้น้ำของสนามกอล์ฟ ออกกฎหมายระดับรองของฝ่ายบริหาร เพื่อออกระเบียบหรือข้อบังคับกำหนดให้สนามกอล์ฟปฏิบัติตามเป็นระยะๆ เช่น กำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษ ทางน้ำ กำหนดค่ามาตรฐานน้ำทิ้ง เพื่อให้สามารถบำบัดแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ฯลฯ กำหนดให้สนามกอล์ฟขุดคูรอบสนามกอล์ฟ เพื่อบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะ และถ้าสนามกอล์ฟไม่มีบ่อบำบัดน้ำเสีย จะต้องต่อท่อบำบัดน้ำเสียไปบ่อบำบัดย้งบ่อบำบัดน้ำรวมที่อยู่ใกล้ที่สุด โดยผู้ประกอบการสนามกอล์ฟจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมในการบำบัดตามหลัก ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluter Pays Principle) หรือ PPP และหากสนามกอล์ฟเป็นต้นเหตุให้น้ำสาธารณะเน่าเสีย ก็จะต้องจ่ายตามหลัก PPP ด้วย

พีเชียร์ อำนาจวระประเสริฐ (2533 : 152-154) ได้เสนอแนะนโยบายของรัฐต่อสนามกอล์ฟไว้ดังนี้

1) ควรมีการประชุมหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องทุกหน่วย เพื่อจัดทำ Master Plan เกี่ยวกับนโยบายสนามกอล์ฟออกมา แล้วแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดูแลรับผิดชอบ จัดระเบียบธุรกิจนี้ให้ดีขึ้น สร้างความเป็นธรรมให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ในปัจจุบัน นโยบายสนามกอล์ฟของรัฐบาลไทยยังมีการส่งข้อมูลย้อนกลับ (Feedback Information) น้อยมาก ขาดหน่วยงานที่จะดูแลรับผิดชอบนโยบายโดยตรง ข้อมูลจึงกระจัดกระจาย การควบคุมดูแลและประเมินผลนโยบาย จึงมิได้กระทำโดยสม่ำเสมอ (เรื่องเดียวกัน หน้า 36) ซึ่งตรงกับความเห็นของ Ram K. Vepa (1974) ที่ชี้ให้เห็นว่าความสำเร็จของนโยบายนั้น ขึ้นอยู่กับการควบคุมดูแล และประเมินผลนโยบาย

2) รัฐควรเร่งออกกฎหมายควบคุมดูแลโครงการสนามกอล์ฟอย่างจริงจัง และในช่วงที่ยังไม่มีกฎหมายใด ๆ มาดูแลเรื่องการจัดตั้งสนามกอล์ฟ รัฐบาลควรมอบหมายให้กระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ควบคุมไปก่อน โดยให้มีอำนาจลงโทษสนามกอล์ฟที่กระทำผิด ครม.ที่ประกาศใช้แล้ว รวมทั้งสนามกอล์ฟที่เอาไรต์เอาเปรียบผู้บริโภค

3) ศึกษาตัวอย่างกฎหมายสนามกอล์ฟของประเทศอื่น แล้วนำมาเปรียบเทียบเลือกเอาข้อดีมาใช้ และเอาข้อเสียมาเป็นบทเรียน เช่น ความเข้มงวดในการขออนุญาตสร้างสนามกอล์ฟในได้วัน ทำให้สามารถควบคุมจำนวนการสร้างสนามกอล์ฟใหม่ได้ตลอดเวลา การกำหนดโซนพื้นที่ในการสร้างสนามกอล์ฟของญี่ปุ่นว่าโซนไหนสร้างได้ โซนไหนสร้างไม่ได้ การจำกัดการขยายสิทธิ์สนามกอล์ฟในฮ่องกง เป็นต้น

4) นโยบายควรมีความยืดหยุ่น ไม่กำหนดนโยบายที่แข็งกร้าวเกินไป ซึ่งจะเป็นผลเสียในระยะยาวในการพัฒนาธุรกิจสนามกอล์ฟ เมื่อสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจการเมืองเปลี่ยนแปลงไป

5) ธุรกิจสนามกอล์ฟของไทยยังอยู่ในระยะเริ่มต้น หากรัฐบาลมีการจำกัดและควบคุมข้อเสียของธุรกิจนี้มิให้สร้างผลกระทบต่อส่วนรวม และนำข้อดีของธุรกิจประเภทนี้มาใช้ก็จะมีส่วนช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมได้มากไม่แพ้ธุรกิจการท่องเที่ยวด้านอื่น ๆ

ดารารัตน์ อานันท์สงศ์ (2534) ได้ให้ข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

1) ออกมาตรการที่เข้มงวด เพื่อป้องกันการเก็งกำไร เช่น เรียกเก็บภาษีบำรุงท้องที่ในอัตราที่ทันต่อเหตุการณ์ และการเก็บภาษีที่ดินว่างเปล่าในอัตราที่สูง เพื่อลดการกว้านซื้อที่ดิน

2) ให้นำหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล ออกกฎหมายท้องถิ่นเองได้ เพื่อศึกษาภาษีปากถุงได้ทันสมัย เช่น ในสหรัฐอเมริกาได้กำหนดภาษีปากถุงบำรุงสังคมของสนามกอล์ฟไว้อย่างน้อยปีละ 1 ล้านเหรียญต่อหนึ่งสนาม สังคมไทยควรจะได้รับประโยชน์จากสนามกอล์ฟให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้

- 3) สร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้สื่อต่างๆ เช่นหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ ในการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
- 4) ออกมาตรการสงวนสิทธิ์ในอาชีพต่างๆ เช่น วิศวกร เพื่อควบคุมจำนวนผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ พยายามให้เกิดการพึ่งตนเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

กรอบแนวคิดและวิธีการศึกษา

มหาวิทยาลัยบูรพา

กองส่งเสริมและพัฒนาการเรียนการสอน

บทที่ 3

กรอบแนวคิดและวิธีการศึกษา

3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวโน้มการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถามนั้น ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ศึกษาได้เลือกพิจารณาตัวแปรดังนี้

3.1.1 ตัวแปรปัญหา (Problematic Variable) กำหนดให้ตัวแปรปัญหาคือ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ

3.1.2 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) กำหนดจากปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล การย้ายถิ่น การประกอบอาชีพ การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงค่านิยมความเป็นอยู่ และการรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อม

3.1.3 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) กำหนดให้ตัวแปรปัญหาเป็นตัวแปรตาม คือ แนวโน้มการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ ที่จะประกอบอาชีพการให้บริการในสนามกอล์ฟต่อไป เลิกประกอบอาชีพนี้ และยังตัดสินใจไม่ได้แน่ชัด

3.1.4 กรอบแนวคิดในการศึกษา (Conceptual Framework) (แผนภูมิที่ 3-1)

3.1.5 คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

แคดดี้ หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ให้บริการและอำนวยความสะดวก กับนักกอล์ฟโดยมีหน้าที่หลัก ๆ คือแบกถุงกอล์ฟ กางร่มให้กับนักกอล์ฟเป็นผู้ช่วยและให้คำแนะนำเส้นทางในสนามกอล์ฟได้

หัวหน้าแคดดี้ หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่จัดการดูแล ผู้ประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) และเป็นผู้ที่รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ในด้านการให้บริการกับผู้มาใช้สนามกอล์ฟได้เป็นอย่างดี

แนวโน้มการประกอบอาชีพ หมายถึง การคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ

3.1.6 สมมติฐานในการศึกษา ผู้ที่ประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ ไม่คิดเปลี่ยนแปลงอาชีพ เนื่องจากมีปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

กรอบแนวคิดในการศึกษา
(Conceptual Framework)

แนวโน้มนการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ

ตัวแปรปัญหา (P.V.)

ตัวแปรอิสระ (I.V.)

ตัวแปรตาม (D.V.)

- บั้จจัยส่วนบุคคล
- การย้ายถิ่น
- การประกอบอาชีพ
- การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ
- การเปลี่ยนแปลงค่านิยมความเป็นอยู่
- การรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อม

- แนวโน้มนการประกอบอาชีพ
- ผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ
- ประกอบอาชีพแคตตี้
- เลิกประกอบอาชีพแคตตี้
- ยังตัดสินใจไม่ได้แน่ชัด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 3.1 กรอบแนวคิด “แนวโน้มนการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ”

3.2 วิธีการศึกษา

3.2.1 แหล่งข้อมูล ในการศึกษานี้มีแหล่งข้อมูลสำคัญแยกเป็น 3 ประเภทคือ

- 1) ข้อมูลเอกสาร ศึกษาจากเอกสาร วารสาร นิตยสาร งานวิจัย บทความ รายงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษา
- 2) ข้อมูลภาคสนาม ภายหลังจากที่ได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่ต้องการศึกษาแล้ว ผู้ศึกษาใช้วิธีออกสำรวจภาคสนามทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) โดยกำหนดแนวคำถามออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้
ส่วนที่ 1 รายละเอียดข้อมูลทั่วไป
ส่วนที่ 2 การอพยพย้ายถิ่น
ส่วนที่ 3 ข้อมูลการประกอบอาชีพ
ส่วนที่ 4 การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและค่านิยมความเป็นอยู่
ส่วนที่ 5 การรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม

3.2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ประชากรเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ หัวหน้าแคดดี้ และผู้ประกอบการอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) ซึ่งทำงานอยู่ในสนามกอล์ฟสถานศึกษา สนามกอล์ฟราชการ และสนามกอล์ฟเอกชน ผู้ศึกษาใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1) วิธีเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้ประกอบการอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟจำนวน 10 สนาม โดยแบ่งออกเป็นสนามสถานศึกษา สนามราชการ สนามเอกชน เป็นพื้นที่ที่ได้กำหนดเพื่อเก็บตัวอย่าง
- 2) วิธีเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) ผู้ศึกษาเก็บตัวอย่างจำนวน 203 คน กำหนดคุณสมบัติของผู้ให้ข้อมูลจะต้องเป็นผู้ประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) ไม่น้อยกว่า 1 ปีขึ้นไป และเก็บตัวอย่างแบบ “อุบัติเหตุการณ์” (Accidental Sampling)

3.2.3 เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

- 1) ผู้ศึกษาได้สร้างแนวคำถามสัมภาษณ์ เป็นแบบสอบถามเพื่อนำไปทำการทดสอบ (Pre-Test) กับผู้ประกอบการอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) ที่สนามกอล์ฟเขาใหญ่คันทรี่คลับ ใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 45 นาที/ 1 คน
- 2) ผู้ศึกษาได้นำแนวคำถามสัมภาษณ์ที่ได้ทำการทดสอบแล้ว มาปรับปรุงเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามปลายปิด (Close Ended Question) และคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) ซึ่งครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด

3.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

1) ผู้ศึกษาได้ออกสำรวจภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลของแคดดี้จากแบบสอบถามที่ได้จัดทำไว้ การออกภาคสนามได้วางแผนการปฏิบัติงานระหว่างเดือนพฤษภาคม - กรกฎาคม 2541

2) ผลการรวบรวมข้อมูล สรุปได้ดังนี้ ผู้ศึกษาและพนักงานสัมภาษณ์สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามได้จำนวน 203 ตัวอย่าง เกินกว่าที่ได้กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 1.5 เพราะแคดดี้รายอื่นต้องการให้ข้อมูลด้วย

3.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล การเก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้ศึกษาได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำตอบที่ได้รับจากแบบสอบถาม จากนั้นได้นำไปสร้างคู่มือลงรหัสเพื่อนำมาประมวลผล และการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อให้ทราบลักษณะพื้นฐานทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)

3.2.6 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) การวิจัยเชิงคุณภาพผู้ศึกษาเลือกกลุ่มตัวอย่างเฉพาะหัวหน้าแคดดี้ เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์ มีความน่าเชื่อถือ มีความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม และเป็นบุคคลที่รับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ในสนามกอล์ฟเป็นอย่างดี จากนั้นใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Indept Interview) เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายของสนามกอล์ฟด้านสมาชิกและการให้บริการนโยบายของสนามกอล์ฟเกี่ยวกับแคดดี้และหัวหน้าแคดดี้ ปัญหาในการทำงานของหัวหน้าแคดดี้

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

แนวโน้มในการประกอบอาชีพ
ของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคตตี้)

บทที่ 4

แนวโน้มการประกอบอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้)

4.1 ผลการศึกษา

ผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) เป็นอาชีพให้บริการกับนักกอล์ฟ คุณสมบัติที่ดีของแคดดี้ จะต้องมีความแข็งแรง สามารถเดินติดต่อกันได้อย่างน้อย 6 ชั่วโมง/วัน และต้องเดินนำนักกอล์ฟเสมอ สายตาต้องดี สามารถบอกจุดตกของลูกกอล์ฟได้อย่างถูกต้อง มีความอดทน อดกลั้นเป็นเลิศเนื่องจากจำเป็นต้องปรับตัวตลอดเวลาของการปฏิบัติหน้าที่ เพราะนักกอล์ฟแต่ละคนจะมีการควบคุมอารมณ์ รวมทั้งฝีมือในการเล่นที่ไม่เหมือนกันจะต้องเป็นผู้ที่รักในอาชีพให้บริการ จะต้องรู้ข้อมูลเบื้องต้นของ กฎ กติกา มารยาท ของการเล่นกอล์ฟพอสมควร อุปกรณ์การทำงานของแคดดี้ แคดดี้จะต้องเตรียมอุปกรณ์ก่อนออกรอบมาให้พร้อม ได้แก่ สกอร์การ์ด แผ่นจดแต้มของนักกอล์ฟ ถุงทราย ถุงใส่ชยะ ผ้าเช็ดลูก ใช้สำหรับเช็ดลูกให้นักกอล์ฟ ที่ซ้อมกรีน ซ่อมรอยลูกตกบนกรีน ที่ทั้งสั้นและยาว มาร์คสำหรับมาร์คลูกบนกรีน ปากกา สำหรับจดแต้มให้นักกอล์ฟ

สำหรับการศึกษา “แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้)” ผู้ศึกษาได้กำหนดพื้นที่รวม 10 แห่ง ได้แก่ สนามธูปเตมีย์ สนามกานตรัตน์ สนามโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า สนามสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT.) สนามแหลมฉบัง สนามศรีราชาอินเตอร์สนามเขาใหญ่คันทริคลับ สนามไพเออร์ สนามกรุงศรี สนามเมืองเอก 1 จำนวนประชากรตัวอย่าง ได้แก่ แคดดี้ รวม 203 คน (ตารางที่ 4 - 1) การศึกษาได้แบ่งประเด็นที่สำคัญออกเป็นประเด็นหลัก ได้แก่ การอพยพย้ายถิ่น ข้อมูลการประกอบอาชีพ การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ/และการรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ซึ่งมีผลการศึกษา ดังนี้

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรตัวอย่าง จากการศึกษาพบว่าผู้ประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นสัดส่วน 91.1:8.9 อายุของแคดดี้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงที่เป็นผู้ใหญ่แล้วตั้งจะเห็นได้ว่ามีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี ร้อยละ 42.4 อายุ 41-50 ปี ร้อยละ 10.8 ทั้งนี้เพราะเป็นผู้ที่ทำงานในสนามกอล์ฟมานาน แม้อายุงานมากขึ้นก็ยังทำงานอยู่ทั้งนี้ตามระเบียบของสนามกอล์ฟจะรับผู้ที่เข้ามาทำงานเป็นแคดดี้ที่ไม่มีประสบการณ์ อายุไม่เกิน 35 ปี กลุ่มอายุที่รองลงไประหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 37.4 และกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 9.4 ระดับการศึกษาของแคดดี้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ

75.8 มีมัธยมศึกษาร้อยละ 18.7 ปริญญาตรีเป็นส่วนน้อยร้อยละ 1.0 และยังมีผู้ที่กำลังเรียน
กศน. ร้อยละ 1.5 สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 76.8 ที่แต่งงานมีครอบครัวแล้ว ส่วน
กลุ่มที่เป็นโสดมีเพียงร้อยละ 23.2 (ตารางที่ 4 - 2 ถึง 4 - 5)

ตารางที่ 4 - 1 แสดงบริเวณพื้นที่เก็บตัวอย่าง

ประเภทสนามกอล์ฟ	ชื่อสนามกอล์ฟ	ที่ตั้ง/จังหวัด	จำนวนตัวอย่าง
สถานศึกษา	เขาชะโงก	นครนายก	18
	AIT	ปทุมธานี	20
ราชการ	ธูปะเตมีย์	ปทุมธานี	20
	กานตรันต์	กรุงเทพฯ	20
เอกชน	ศรีราชาอินเตอร์ฯ	ชลบุรี	20
	แหลมฉบัง	ชลบุรี	23
	เขาใหญ่คันทริคลับ	นครราชสีมา	22
	เมืองเอก 1	ปทุมธานี	20
	ไพน์เฮิร์ท	ปทุมธานี	20
	กรุงกวี	ปทุมธานี	20
3 ประเภท	10 สนาม	5 จังหวัด	203

ตารางที่ 4 - 2 แสดงเพศประชากรตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	18	8.9
หญิง	185	91.1
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 3 แสดงอายุประชากรตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	19	9.4
20 - 30 ปี	76	37.4
31 - 40 ปี	86	42.4
41 - 50 ปี	22	10.8
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 4 แสดงระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษาระดับมัธยมศึกษา	154	75.8
ปวช.	38	18.7
ปวส.	3	1.5
ปริญญาตรี	3	1.5
กศน.	2	1.0
รวม	3	1.5
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 5 แสดงสถานภาพสมรส

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	47	23.2
แต่งงาน (อยู่ด้วยกัน)	122	60.1
แต่งงาน (แยกกันอยู่)	28	13.7
หย่า	1	0.5
หม้าย	5	2.5
รวม	203	100.0

4.1.2 ภูมิลาเนาและการย้ายถิ่น ประชากรตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 49.8) ที่ไม่มีการย้ายถิ่นเพราะที่อยู่ใกล้สนามกอล์ฟ การย้ายถิ่นเข้าไปทำงานในสนามกอล์ฟส่วนใหญ่ย้ายมาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นภาคที่มีกรอพยพแรงงานมากที่สุด รองลงไป ย้ายมาจากภาคกลางส่วนที่เหลือมีการย้ายถิ่นบ้างไม่มากนัก ระยะเวลาของการย้ายถิ่นไม่เกิน 10 ปี มีอัตราส่วนสูงสุดร้อยละ 73.1 รองลงไป 10 - 15 ปี ร้อยละ 10.9 กลุ่มที่อยู่เกินกว่า 15 ปีขึ้นไป ร้อยละ 12.3 ประชากรตัวอย่างทุกคนทำงานเป็นแคดดี้ในสนามกอล์ฟ แต่การย้ายถิ่นของแต่ละคนมีหลายสาเหตุด้วยกัน มีผู้ย้ายถิ่นเพื่อเข้ามาทำงานในสนามกอล์ฟจริง ๆ เพียงร้อยละ 21.2 ส่วนที่เหลือมีเหตุผลอื่นแต่ต้องเข้ามาทำงานเป็นแคดดี้ในสนามกอล์ฟเหตุผลที่สำคัญ ได้แก่ ต้องการหางานทำเนื่องจากที่อยู่เดิมหากินฝืดเคือง ร้อยละ 32.4 ย้ายตามครอบครัว ร้อยละ 31.5 ย้ายเพราะอยู่ใกล้สนามกอล์ฟที่ตนเองทำงานอยู่ ร้อยละ 11.2 และมีเหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ย้ายเพราะหางานทำเนื่องจากชายที่ติดใจให้กับผู้ประกอบการสนามกอล์ฟไปแล้ว ร้อยละ 3.7 (ตารางที่ 4 - 6 ถึง 4 - 8)

ตารางที่ 4 - 6 แสดงภูมิสำเนา

ภูมิสำเนา	จำนวน	ร้อยละ
เกิดที่นี่	95	46.8
ย้ายมาจาก		
ภาคใต้	1	0.5
ภาคเหนือ	17	8.4
ภาคกลาง	34	16.7
ภาคตะวันตก	8	3.9
ภาคตะวันออก	4	2.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	44	21.7
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 7 แสดงระยะเวลาที่ย้าย

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 11 ปี	79	73.1
11 - 15 ปี	11	10.9
16 - 20 ปี	4	3.7
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	6	5.5
ไม่ตอบ	8	6.8
รวม	108	100.0

ตารางที่ 4 - 8 แสดงเหตุผลที่ย้ายเข้ามา

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
หางานทำเนื่องจากชายที่ดินให้ผู้ประกอบการสนามกอล์ฟ		
หางานทำ เนื่องจากที่อยู่เดิมหากินฝืดเคือง	4	3.7
ต้องการทำงานในสนามกอล์ฟ	35	32.4
ย้ายตามครอบครัว/แต่งงาน	23	21.2
อยู่ใกล้ที่ทำงาน	34	31.5
	12	11.2
รวม	108	100.0

4.1.3 ข้อมูลการประกอบอาชีพ การสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ รวม 203 คน ถึงอาชีพเดิมก่อนที่จะมาเป็นแคดดี้ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรรมมาก่อน ซึ่งข้อมูลพอวิเคราะห์ได้ว่า เป็นผู้ที่ทำอาชีพเกษตรกรรมที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่ที่ใช้สร้างสนามกอล์ฟ เมื่อมีการสร้างสนามกอล์ฟขึ้นก็ได้เข้ามาสมัครเป็นแคดดี้ ทั้งนี้เพราะแคดดี้เป็นงานให้บริการ ไม่ต้องการความรู้ เมื่อมาทำงานได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับหน้าที่ของแคดดี้ และผู้ที่ปฏิบัติงานมีใจรักที่จะให้บริการมีสุขภาพแข็งแรง ก็จะมาทำงานในหน้าที่นี้ได้ดีแล้ว รองลงไปจากการมีอาชีพเดิมเป็นเกษตรกรรม ได้แก่ อาชีพรับจ้างร้อยละ 38.4 และผู้ที่ไม่เคยมีอาชีพ ร้อยละ 8.9 (ตารางที่ 4 - 9) สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงอาชีพที่สำคัญ ได้แก่ อาชีพเดิมรายได้น้อย ไม่พอใช้/อาชีพเดิมงานหนักกว่าการทำงานให้บริการในสนามกอล์ฟ นอกจากนี้ยังมีผู้ที่ตกงาน ถูกเลิกจ้างงาน การเปลี่ยนแปลงจากอาชีพเดิมมาเป็นแคดดี้ บางรายมีผลกระทบบ้าง ได้แก่ ทำให้มีเวลาให้แก่ครอบครัวมากขึ้น คือ ร้อยละ 17.3 แต่กลุ่มที่ตอบว่ามีเวลาให้กับครอบครัวน้อยลง มีอัตราส่วนใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ 16.7 รวมทั้งเกิดความห่างเหินภายในครอบครัวร้อยละ 3.7 จากข้อมูลนี้พอวิเคราะห์ได้ว่าเป็นเพราะการปฏิบัติตัวของแคดดี้ที่จะแบ่งเวลาอย่างไร แต่คำตอบเรื่องของความเป็นอยู่พบว่า ร้อยละ 30.9 ตอบว่ามีความเป็นอยู่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำตอบที่ว่ามีค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ร้อยละ 26.2 สำหรับแคดดี้ที่ตอบว่าไม่มีผลกระทบมีเป็นส่วนใหญ่ร้อยละ 4.7 (ตารางที่ 4 - 10 ถึง 4 - 11)

เมื่อสอบถามถึงเรื่องกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อทำเกษตรกรรม พบว่า เคยเป็นผู้ที่มีที่ดินทำเกษตรกรรม ร้อยละ 59.3 (ตารางที่ 4 - 12) การซื้อขายที่ดินมีบางรายที่ได้ขายที่ดินไปโดยบอกสาเหตุของการขายที่ดินว่า ขายใช้หนี้เงินกู้ ขายเพื่อนำเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว และถูกบังคับให้ขายที่เพราะถูกยึด ที่ดินที่ขายส่วนใหญ่ร้อยละ 54.5 ขายให้เพื่อนบ้าน รองลงไปขายให้บริษัทจัดสรรทำรีสอร์ท ร้อยละ 18.2 (ตารางที่ 4 - 13) เมื่อสอบถามถึงความรู้สึกว่าเสียดายที่ดินไปหรือไม่ พบว่า เกือบครึ่ง (ร้อยละ 45.4) ตอบว่าเสียดายเนื่องจากต้องการไปทำเกษตรกรรมแต่ไม่มีที่ดิน และผู้ที่ตอบว่ารู้สึกเสียดายที่ขายไปในราคาที่ถูกมาก ร้อยละ 18.2 สำหรับเงินที่ได้รับจากการขายที่ดินก็ไม่มากนัก รายได้จากการขายที่ดินได้นำไปเพื่อใช้จ่ายในครอบครัว/ใช้จ่ายส่วนตัวเสียเป็นส่วนใหญ่ มีบางคนก็นำไปซื้อที่ดินใหม่ แบ่งให้ลูก/ญาติ และลงทุนค้าขาย (ตารางที่ 4 - 14 ถึง 4 - 17)

ตารางที่ 4 - 9 แสดงอาชีพเดิมก่อนมาเป็นแคดดี้

อาชีพเดิม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีอาชีพ	18	8.9
เกษตรกรรวม	81	39.9
ทำงานในหน่วยงานรัฐ	2	1.0
ค้าขาย	10	4.9
รับจ้าง	78	38.4
แม่บ้าน	5	2.5
นักศึกษา	1	0.5
ไม่ตอบ	8	3.9
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 10 แสดงสาเหตุที่เปลี่ยนอาชีพ (N=185)

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพแคดดี้มีเวลาอยู่กับครอบครัว	18	9.5
มีความจำเป็นเนื่องจากชายที่เดินไปหมดแล้วไม่มีที่ทำกิน	3	1.6
อาชีพเดิมรายได้น้อยไม่พอใช้/อาชีพแคดดี้ดีกว่า	137	72.1
อาชีพเดิมงานหนัก	9	4.7
ทำเป็นอาชีพเสริมไม่ได้เปลี่ยนอาชีพ	16	8.4
ใกล้บ้าน	7	3.7
รวม	190	100.0

ตารางที่ 4 - 11 แสดงการเปลี่ยนแปลงการประกอบอาชีพมีผลกระทบอย่างไร (N1=79)

ผลกระทบ	จำนวน	ร้อยละ
เกิดความห่างเหินภายในครอบครัว	7	37
มีเวลาให้ครอบครัวน้อยลง	32	16.7
มีเวลาให้ครอบครัวมากขึ้น	33	17.3
ครอบครัวไม่เข้าใจในอาชีพ	1	0.5
ความเป็นอยู่ดีขึ้น	59	30.9
ค่าใช้จ่ายมากขึ้น	50	26.2
ไม่มีผลกระทบ	9	4.7
รวม	191	100.0

ตารางที่ 4 - 12 แสดงปัจจุบันมีที่ดินเพื่อทำเกษตรกรรมหรือไม่ (N=81)

ที่ดินเพื่อทำเกษตรกรรม	จำนวน	ร้อยละ
เดิมเคยมี	48	59.3
ไม่เคยมีเป็นลูกจ้างแรงงาน	6	7.4
ไม่เคยมีเช่าที่คนอื่นทำ	3	3.7
ไม่เคยมีเป็นที่ของญาติ	4	4.9
ไม่ตอบ	20	24.7
รวม	81	100.0

ตารางที่ 4 - 13 แสดงสาเหตุที่ขายที่ดิน

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้ขายที่ดิน	37	77.1
ขายใช้หนี้เงินกู้	6	12.5
ถูกบังคับให้ขาย	1	2.0
นำเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว	2	4.2
ไม่ตอบ	2	4.2
รวม	48	100.0

ตารางที่ 4 - 14 แสดงการขายที่ดินให้กับใคร (N=11)

การขายที่ดิน	จำนวน	ร้อยละ
ขายให้แก่บริษัทจัดสรรที่อยู่อาศัย/รีสอร์ท	2	18.2
ขายให้เพื่อนบ้าน	6	54.5
ถูกยึดคืน	1	9.1
ไม่ตอบ	2	18.2
รวม	11	100.0

ตารางที่ 4 - 15 แสดงความรู้สึกเสียดายที่ดินที่ขาย

ความรู้สึก	จำนวน	ร้อยละ
เสียดายเนื่องจากต้องการไปทำเกษตรกรรมแต่ไม่มีที่ดิน	5	45.4
เสียดายเนื่องจากขายไปในราคาที่ถูก	2	18.2
ไม่รู้สึกเสียดาย	1	9.1
ไม่ตอบ	3	27.3
รวม	11	100.0

ตารางที่ 4 - 16 แสดงรายได้ที่ได้รับจากการขายที่ดิน

รายได้คงเหลือจากการขายที่ดิน	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ไปเกือบหมดแล้วมีเหลือน้อยมาก	5	45.4
ไม่มีเหลือใช้ไปหมดแล้ว	6	54.5
รวม	11	100.0

ตารางที่ 4 - 17 แสดงรายได้จากการขายที่ดินนำไปใช้เพื่อ

การนำเงินรายได้ไปใช้ประโยชน์	จำนวน	ร้อยละ
ใช้จ่ายในครอบครัว	4	36.4
ใช้ลงทุนทางการค้า	1	9.1
แบ่งให้ลูก/ญาติพี่น้อง	1	9.1
ซื้อที่ดินใหม่	2	18.2
ใช้จ่ายส่วนตัว	3	27.3
รวม	11	100.0

เมื่อได้สอบถามแคดดี้ถึงสาเหตุที่มาทำงานเป็นแคดดี้ พบว่า ส่วนใหญ่เพื่อนชวนมา (ร้อยละ 30.3) รองลงไปได้ข่าวว่ารายได้ดี งานสบาย ร้อยละ 21.1 ตั้งใจมาสมัคร/ต้องการทำงานนี้จริง ร้อยละ 13.0 และมีญาติทำอยู่ก่อนแล้ว มีบางรายที่ก่อนจะมาทำงานเป็นแคดดี้ได้เคยทำงานในตำแหน่งอื่นของสนามกอล์ฟมาก่อน เช่น เป็นคน ดูแลสนาม เป็นแม่บ้าน เป็นคนงานในสนามกอล์ฟ เป็นต้น (ตารางที่ 4-18 ถึง 4-19) ผู้ศึกษาได้ขอให้เปรียบเทียบระหว่างอาชีพแคดดี้กับอาชีพเดิมในหลายๆ เรื่อง ได้แก่ เรื่องรายได้ พบว่าร้อยละ 60.3 ตอบว่าอาชีพ แคดดี้มีรายได้ดีกว่าอาชีพเดิม งานแคดดี้เป็นงานเบากว่าอาชีพเดิม ร้อยละ 40.2 เรื่องสวัสดิการของแคดดี้มีผู้ตอบว่าดีกว่าอาชีพเดิม ร้อยละ 39.1 มีผู้ไม่ตอบไม่ให้ความคิดเห็นร้อยละ 40.8 เรื่องความมั่นคงในอาชีพแคดดี้ ร้อยละ 31.8 ตอบว่าดีกว่าอาชีพเดิม เรื่องความก้าวหน้าผู้ประกอบการอาชีพแคดดี้ทราบว่าไม่มีความก้าวหน้า สำหรับเรื่องความภูมิใจในงาน พบว่าร้อยละ 34.6 ตอบว่ามีความภูมิใจในงานมากกว่าอาชีพเดิม แต่มีผู้ไม่ให้ความเห็นร้อยละ 42.4 (ตารางที่ 4 - 20)

เมื่อได้ขอให้แคดดี้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการนักกอล์ฟว่าแคดดี้ควรจะมีสิทธิ์เลือก นักกอล์ฟได้หรือไม่ พบว่า แคดดี้เกือบทั้งหมด (ร้อยละ 90.6) ตอบว่าไม่ได้โดยให้เหตุผลว่าเป็นกฎระเบียบของสนาม ร้อยละ 50.0 และเป็นหน้าที่ที่แคดดี้จะต้องปฏิบัติตามด้วย ส่วนผู้ที่ตอบว่าจะมีสิทธิ์เลือกใช้บริการได้โดยให้เหตุผลว่า เป็นแคดดี้ที่มีนักกอล์ฟประจำ นักกอล์ฟบางคนมารยาทไม่ดี (ตารางที่ 4-21 ถึง 4-23)

ตารางที่ 4 - 18 แสดงเหตุผลที่มาทำงานเป็นแคดดี้ (N=203)

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
เป็นข้อเสนอสนามกอล์ฟในตอนที่ยังติดต่อดีดิน	2	1.0
บังเอิญมาสมัครงานแล้วได้	10	4.8
ได้ข่าวว่ารายได้ดี งานสบาย	44	21.1
มีญาติฝากให้	29	13.9
เพื่อนชวน	63	30.3
ไม่มีงานทำ	7	3.4
ตั้งใจมาสมัครและต้องการทำงานนี้	27	13.0
ใกล้บ้าน	6	2.9
ครอบครัวทำอยู่แล้ว	10	4.8
ไม่ตอบ	10	4.8
รวม	208	100.0

ตารางที่ 4 - 19 แสดงตำแหน่งแรกที่เข้ามาทำงาน

ตำแหน่ง	จำนวน	ร้อยละ
แคดดี้	192	94.6
แม่ครัว	1	0.5
ดูแลสนาม	2	1.0
เป็นคนงานก่อสร้างสนามกอล์ฟมาก่อน	1	0.5
ไม่ตอบ	7	3.4
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 20 แสดงการเปรียบเทียบระหว่างอาชีพแคดดี้กับอาชีพเดิม

	ดีกว่า	ไม่ดี	พอ ๆ กัน	ไม่ดีทั้ง หมด	ไม่ตอบ	รวม
รายได้	108(60.3)	18(10.1)	24(13.4)	-	29(16.2)	179(100.0)
งานแคดดี้เบากว่า	72(40.2)	29(16.2)	28(15.7)	-	50(27.9)	179(110.0)
สวัสดิการ	70(39.1)	11(6.1)	23(12.9)	2(1.1)	73(40.8)	179(100.0)
ความมั่นคง	57(31.8)	13(7.3)	37(20.7)	2(1.1)	70(39.1)	179(100.0)
ความก้าวหน้า	50(27.9)	12(6.7)	38(21.2)	1(0.6)	78(43.6)	179(100.0)
ความภูมิใจในงาน	62(34.6)	10(5.6)	30(16.8)	1(0.6)	76(42.4)	179(100.0)

ตารางที่ 4 - 21 แสดงแคตตี้ควรจะมีสิทธิ์เลือกผู้มาใช้บริการ

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ได้	14	6.9
ไม่ได้	184	90.6
ไม่ตอบ	5	2.5
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 22 แสดงเหตุผลที่แคตตี้ควรจะมีสิทธิ์เลือกนักกอล์ฟได้

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
นักกอล์ฟมารยาทไม่ดี	4	28.6
เป็นแคตตี้ที่มีนักกอล์ฟใช้ประจำ	6	42.9
ไม่ระบุเหตุผล	3	21.4
ไม่ตอบ	1	7.1
รวม	14	100.0

ตารางที่ 4 - 23 แสดงเหตุผลที่แคตตี้ไม่ควรจะมีสิทธิ์เลือกนักกอล์ฟ

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
เป็นหน้าที่	17	9.2
แคตตี้ไม่มีสิทธิ์เลือก	12	6.5
เป็นกฎระเบียบของสนาม	92	50.0
ไม่ระบุเหตุผล/ไม่ตอบ	63	34.3
รวม	184	100.0

เมื่อได้สอบถามถึงคำตอบแทนนอกจากที่ทางสนามเป็นผู้กำหนดไว้ให้แล้วแคตตี้ได้รับเงินพิเศษ(ทิป) อย่างไรบ้าง แคตตี้ ร้อยละ 75.3 ที่ตอบว่าได้รับเงินพิเศษทุกครั้ง มีบางคนไม่ได้รับทุกครั้งแคตตี้ตอบว่านักกอล์ฟไม่ได้ให้ แต่ก็ไม่ได้ว่าอะไรต้องแล้วแต่ความพอใจ หรือบางครั้งมีนักกอล์ฟต่างชาติที่ไม่เข้าใจธรรมเนียมไม่ให้เลยก็มี กรณีที่ได้รับเงินพิเศษแต่ไม่เพียงพอร่วมงานจะรู้สึกอย่างไร แคตตี้ให้คำตอบว่ารู้สึกเป็นเรื่องธรรมดา ต้องปรับปรุงการทำงานใหม่ ให้บริการดีขึ้น (ตารางที่ 4 - 24 ถึง 4 - 26)

ตารางที่ 4 - 24 แสดงแคตตี้ได้รับเงินพิเศษ (ทิป)

การได้รับเงินพิเศษ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกครั้ง	153	75.3
ไม่ทุกครั้ง	46	22.7
ไม่ตอบ	4	2.0
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 25 แสดงกรณีที่ตอบว่าไม่ได้รับทุกครั้ง

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
นายไม่ให้	16	34.8
ต้องแล้วแต่นาย	10	21.7
นายไม่เข้าใจธรรมเนียม(ชาวต่างชาติ)	4	8.7
ไม่ระบุเหตุผล	16	34.8
รวม	46	100.0

ตารางที่ 4 - 26 แสดงการได้รับเงินพิเศษน้อยกว่าเพื่อน (N=203)

ความรู้สึก	จำนวน	ร้อยละ
อายเพื่อน	10	4.6
ไม่อายเพราะเรามีความสามารถเท่ากับคนอื่น	12	5.5
จำหน้านายไว้คราวหน้ามาอีกจะได้หลบ	1	0.5
ต้องหาทางให้ได้มากกว่าเพื่อน	5	2.3
เสียใจต้องปรับปรุงการทำงานใหม่	35	16.1
ประสบการณ์ยังน้อย	5	2.3
เป็นเรื่องธรรมดา	143	65.9
ไม่ตอบ	6	2.8
รวม	203	100.0

งานแคตตี้เป็นงานให้บริการผู้ประกอบอาชีพนี้ต้องมีลักษณะที่จะให้บริการมีใจรักที่จะทำด้วยความเต็มใจจึงจะประสบผลสำเร็จในหน้าที่ได้ ดังนั้นผู้ศึกษาได้ขอให้แสดงทัศนคติต่ออาชีพแคตตี้ ซึ่งพอสรุปได้ว่า เป็นอาชีพที่ดี อิสระ รายได้ดี เป็นอาชีพที่พอใจ ทำแล้วสบายใจสนุกได้พบปะคน แต่ก็มีส่วนที่แสดงความคิดเห็นว่าเป็นอาชีพที่ต้องอดทน เหนื่อยและไม่มั่นคง เมื่อถามว่าคิดจะเปลี่ยนงานหรือไม่ ซึ่งส่วนใหญ่ร้อยละ 70.4 ที่ตอบว่าไม่คิดเปลี่ยนงาน ส่วนที่คิดจะ

เปลี่ยนงานร้อยละ 25.6 ได้ให้เหตุผลว่า ต้องการงานที่มีรายได้ดีกว่านี้ ร้อยละ 34.6 เบื่อ/จำเจ/อายุมากแล้ว ร้อยละ 19.2 ปัจจุบันนักกอล์ฟน้อยลงและให้เงินพิเศษน้อยด้วย นอกจากนั้นตอบว่าต้องการกลับไปทำอาชีพเดิมที่บ้าน (ตารางที่ 4 - 27 ถึง 4 - 29)

ตารางที่ 4 - 27 แสดงทัศนคติต่ออาชีพแคตตี

ทัศนคติ	จำนวน	ร้อยละ
เป็นอาชีพดี/อิสระ/รายได้ดี	112	55.2
เป็นอาชีพที่ต้องอดทน/เหนื่อย/ไม่มั่นคง	14	6.9
เป็นอาชีพที่พอใจ/ทำแล้วสบายใจ/สนุก/ได้พบปะคน	30	14.8
ไม่ตอบ	47	23.1
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 28 แสดงความคิดเห็นว่าจะเปลี่ยนงานอีกหรือไม่

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ไม่คิด	143	70.4
คิด	52	25.6
ไม่แน่ใจ	2	1.0
ไม่ตอบ	6	3.0
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 29 แสดงเหตุผลที่คิดจะเปลี่ยนงาน

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการกลับไปทำอาชีพเดิมที่บ้าน	3	5.8
ต้องดูลักษณะงานและรายได้ก่อน	2	3.8
ต้องการทำงานตามความสามารถ	2	3.8
ต้องการงานที่มีรายได้ดีกว่า	18	34.6
เบื่อ/จำเจ/รายได้ไม่พอ	10	19.2
นักกอล์ฟน้อยลง	7	13.5
ไม่ระบุเหตุผล	10	19.2
รวม	52	100.0

4.1.4 การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและค่านิยม รายได้โดยเฉลี่ยของแคตต้อยู่ในช่วง 4,000 - 6,000 บาท/เดือน และรายได้พิเศษ 1,000 - 2,000 บาท/เดือน ซึ่งรวมเฉลี่ยประมาณเดือนละ 5,000 - 8,000 บาท/เดือน รายจ่ายอยู่ในอัตราใกล้เคียงกัน (ตารางที่ 4-30 ถึง 4-32)

ตารางที่ 4 - 30 แสดงรายได้เฉลี่ย/เดือน

รายได้เฉลี่ย	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 4,000	114	56.2
4,000 - 6,000	69	34.0
6,000 - 8,000	10	4.9
8,000 - 10,000	1	0.5
10,000 - 15,000	2	1.0
15,000 - 20,000	-	-
มากกว่า 20,000	-	-
ไม่ตอบ	7	3.4
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 31 แสดงรายได้พิเศษ (ทิป) เฉลี่ย/เดือน

รายได้พิเศษ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 500	7	3.4
500 - 1,000	35	17.3
1,000 - 2,000	72	35.5
2,000 - 3,000	40	19.7
3,000 - 4,000	9	4.4
4,000 - 5,000	9	4.4
มากกว่า 5,000 ขึ้นไป	5	2.5
ไม่ตอบ	26	12.8
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 32 แสดงรายจ่ายรวม/เดือนของครัวเรือน

รายจ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 4,000	63	31.0
4,000 - 6,000	62	30.5
6,000 - 8,000	38	18.7
8,000 - 10,000	16	7.9
10,000 - 15,000	15	7.4
15,000 - 20,000	1	0.5
มากกว่า 20,000	2	1.0
ไม่ตอบ	6	3.0
รวม	203	100.0

การเปลี่ยนแปลงอาชีพจากเดิมมาประกอบอาชีพเป็นผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟของแคตตี้ ผู้ศึกษาได้ขอให้เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัว ซึ่งแคตตี้จะไม่ค่อยให้ความร่วมมือตอบคำถามข้อนี้สัก แต่ส่วนที่ได้คำตอบมาพบว่า เรื่องค่าแต่งกาย/เครื่องประดับ ส่วนใหญ่แล้วเพิ่มขึ้นกว่าเดิม ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง/สังคมส่วนใหญ่ตอบว่าเท่าเดิม และค่าผ่อนส่งเครื่องใช้/สิ่งอำนวยความสะดวกได้คำตอบว่าเท่าเดิมเช่นเดียวกัน จึงพอวิเคราะห์ได้ว่า การเป็นแคตตี้แม้ว่าจะได้เข้าไปทำงานในสถานที่ก่อให้เกิดการใช้จ่ายมากขึ้นแต่ผลจากการศึกษาจะเห็นได้ว่าค่าใช้จ่ายเหล่านี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอาจเป็นเพราะรายได้ซึ่งมีไม่มากนัก (ตารางที่ 4 - 33)

ตารางที่ 4 - 33 เปรียบเทียบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ หลังจากที่ได้เข้ามาทำงานเป็นแคตตี้

ค่าใช้จ่าย	เท่าเดิม	ลดลง	เพิ่มขึ้น	ไม่ตอบ	รวม
เครื่องแต่งกาย/เครื่องประดับ	50 (24.6)	14 (6.9)	77 (37.9)	62 (30.6)	203 (100.0)
ใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง/สังคม	47 (23.2)	13 (6.4)	39 (19.2)	104 (51.2)	203 (100.0)
ผ่อนส่งเครื่องใช้/สิ่งอำนวยความสะดวก	40 (19.7)	11 (5.4)	35 (17.3)	117 (57.6)	203 (100.0)

4.1.5 การรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ที่ดินสำหรับสร้างสนามกอล์ฟ เป็นที่ดินผืนใหญ่และมีจำนวนไม่น้อยที่เดิมเป็นที่ดินเพื่อทำเกษตร การสร้างสนามกอล์ฟ ทำให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป เมื่อผู้ศึกษาได้สอบถามแคตตี้ขอให้แสดงความคิดเห็นเรื่องสภาพแวดล้อมก่อน/หลังมีสนามกอล์ฟ แคตตี้เกือบทั้งหมด (ร้อยละ 84.2) ที่ตอบว่าแตกต่างไปจากเดิม และร้อยละ 85.1 ตอบว่าเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยเหตุผลว่าทำให้เศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของชาวบ้านดีขึ้น ร้อยละ 50.2 มีต้นไม้มากขึ้น ชุมชนสวยงามน่าอยู่ร้อยละ 48.6 ส่วนผู้ที่แสดงความคิดเห็นว่าเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แย่ลงได้ให้เหตุผลว่าทำให้มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ 59.4) ได้แก่ การขาดแคลนน้ำใช้เข้าใจว่าสนามกอล์ฟแย่งน้ำไปใช้หมด ต้นไม้ถูกตัดเพื่อทำสนามกอล์ฟ และน้ำท่วมเวลาฝนตกทุกครั้ง เพราะสนามกอล์ฟกั้นน้ำไว้หมด นอกจากนั้นยังทำให้ค่านิยมของคนในชุมชนเปลี่ยนไปให้ความสำคัญกับวัตถุมากขึ้นและความสามัคคีในชุมชนลดลงด้วย (ตารางที่ 4-34 ถึง 4-38)

ตารางที่ 4 - 34 แสดงความคิดเห็นสภาพแวดล้อมก่อน/หลังมีสนามกอล์ฟ

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ไม่แตกต่าง	11	5.4
แตกต่างจากเดิม	171	84.2
ไม่ตอบ	21	10.4
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 35 แสดงสภาพแวดล้อมที่แตกต่างจากเดิม (N=171)

สภาพแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
ดีขึ้น	154	85.1
แย่ลง	27	14.9
รวม	181	100.0

ตารางที่ 4 - 36 แสดงเหตุผลที่ตอบว่าดีขึ้น (N=154)

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ชุมชนสวยงามน่าอยู่	57	22.7
มีต้นไม้มากขึ้น	65	25.9
เศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของชาวบ้านดีขึ้น	126	50.2
ไม่ระบุเหตุผล	3	1.2
รวม	251	100.0

ตารางที่ 4 - 37 แสดงเหตุผลที่ตอบว่าแย่ง (N=27)

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม	19	59.4
ค่านิยมของคนในชุมชนเปลี่ยนไปให้ความสำคัญกับวัตถุ	9	28.1
ความสามัคคีในชุมชนลดลง	3	9.4
ไม่ระบุเหตุผล	1	3.1
รวม	32	100.0

ตารางที่ 4 - 38 แสดงปัญหาสิ่งแวดล้อม (N=19)

ปัญหาสิ่งแวดล้อม	จำนวน	ร้อยละ
ขาดแคลนน้ำใช้เข้าใจว่าสนามกอล์ฟแย่งน้ำไปใช้	5	16.1
ต้นไม้ถูกตัดเพื่อทำสนามกอล์ฟ	10	32.3
เวลาน้ำท่วมฝนตกทุกครั้ง	15	48.4
ไม่ระบุปัญหาสิ่งแวดล้อม	1	3.2
รวม	31	100.0

เกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของแควตดีส่วนใหญ่แล้วมีการเจ็บป่วยบ้างไม่บ่อยนักโรคเกี่ยวกับทางเดินหายใจ เช่น เป็นหวัด ภูมิแพ้ ปวดศีรษะ โรคทางเดินอาหาร ซึ่งเดิมที่ยังไม่ได้ทำงานเป็นแควตดีก็มีอาการเหล่านี้อยู่บ้าง และคิดว่าสาเหตุที่เกิดการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานตากแดดตากฝน มีโรคประจำตัวอยู่แล้ว เดินมาก/แบกถุงกอล์ฟ เป็นต้น (ตารางที่ 4-39 ถึง 4-43)

ตารางที่ 4 - 39 แสดงสุขภาพในปัจจุบัน

สุขภาพ	จำนวน	ร้อยละ
เจ็บป่วยบ้างแต่ไม่บ่อย	133	65.5
เจ็บป่วยบ่อย/มีโรคประจำตัว	29	14.3
ไม่เคยเจ็บป่วยเลย	36	17.7
ไม่ตอบ	5	2.5
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 40 แสดงอาการเจ็บป่วยที่พบ (N=162)

อาการเจ็บป่วย	จำนวน	ร้อยละ
โรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ(ไข้หวัด ภูมิแพ้)	157	79.7
โรคเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร(กระเพาะ ปวดท้อง)	19	9.6
ปวดตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย(ปวดเข่า ปวดข้อ ฯลฯ)	11	5.6
อื่น ๆ	10	5.1
รวม	197	100.0

ตารางที่ 4 - 41 แสดงก่อนที่จะมาประกอบอาชีพแคตตีเคยมีอาการเจ็บป่วย

ความถี่ของอาการเจ็บป่วย	จำนวน	ร้อยละ
เจ็บป่วยบ้างแต่ไม่บ่อย	118	53.2
เจ็บป่วยเสมอ	8	3.9
ไม่เจ็บป่วย	84	41.4
ไม่ตอบ	3	1.5
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 42 แสดงสาเหตุของการเจ็บป่วย (N=116)

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ทราบ	76	65.5
ไม่ทราบ	40	34.5
รวม	116	100.0

ตารางที่ 4 - 43 แสดงสาเหตุของการเจ็บป่วย

สาเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ทำงานตากแดดตากฝน	31	40.8
รับประทานอาหารไม่ตรงเวลา	2	2.6
แพ้สารเคมีในกรีน	2	2.6
เดินมาก/แบกถุงกอล์ฟ	6	7.9
อากาศเปลี่ยนแปลง	3	3.9
มีโรคประจำตัวอยู่แล้ว/สุขภาพไม่แข็งแรง	31	40.8
ไม่ตอบ	1	1.3
รวม	76	100.0

กีฬา กอล์ฟ เป็นกีฬาที่อาจเกิดอุบัติเหตุได้แต่การที่สถานภาพของแคดดี้เป็นเพียงผู้รับจ้างนักกอล์ฟที่มีผู้ประกอบการสนามกอล์ฟเป็นผู้ประสานงานในการจ่ายงานให้ทำแคดดี้ไม่ใช่ลูกจ้างของสนามกอล์ฟ ดังนั้นสวัสดิการต่าง ๆ จึงไม่มีจะมีก็เพียงเงินค่าจ้างที่ได้รับจากนักกอล์ฟที่ถูกหักไว้เพื่อรวมเป็นเงินกองกลางของแคดดี้จ่ายให้เป็นสวัสดิการบ้าง ผู้ศึกษาได้สอบถามถึงเรื่องการได้รับอุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพ พบว่า ร้อยละ 36.4 ตอบว่าเคยได้รับอุบัติเหตุจากการทำงาน ซึ่งส่วนใหญ่ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น (ร้อยละ 57.1) ผู้ประกอบการสนามกอล์ฟไม่ได้รับผิดชอบ ร้อยละ 28.6 ผู้ประกอบการจ่ายให้บางส่วนและร้อยละ 14.3 ที่ตอบว่าต้องรับผิดชอบจ่ายค่ารักษาพยาบาลทั้งหมด (ตารางที่ 4-44 ถึง 4-45)

ตารางที่ 4 - 44 แสดงเคยได้รับอุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพ/เจ็บป่วยระหว่างการทำงาน

การได้รับอุบัติเหตุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	124	61.1
เคยค่อนข้างรุนแรง	28	13.8
เคยแต่ไม่รุนแรง	46	22.6
ไม่ตอบ	5	2.5
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4 - 45 แสดงความรับผิดชอบของผู้ประกอบการสนามกอล์ฟ

ความรับผิดชอบ	จำนวน	ร้อยละ
รับผิดชอบจ่ายค่ารักษาทั้งหมด	29	14.3
รับผิดชอบจ่ายให้บางส่วน	58	28.6
ไม่รับผิดชอบ	116	57.1
รวม	203	100.0

การสร้างสนามกอล์ฟเป็นส่วนหนึ่งของการรองรับแรงงานเพื่อทำให้แคดดี้มีงานทำในการแสดงความคิดเห็นของแคดดี้เกี่ยวกับการสร้างสนามกอล์ฟ พบว่า แคดดี้ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 76.3) ตอบว่าเห็นด้วยโดยให้เหตุผลว่าทำให้คนในชุมชนมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น ร้อยละ 73.9 นอกจากนั้นยังเป็นสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกาย/สภาพแวดล้อมดีขึ้นเป็นแหล่งงานที่มีความรู้ไม่มากนัก เป็นงานอิสระ สถานที่ทำงานใกล้บ้าน และเป็นอาชีพเสริมของผู้ที่ต้องการหารายได้พิเศษ สำหรับผู้ที่แสดงความคิดเห็นว่าไม่เห็นด้วย (ร้อยละ 15.6) เหตุผลเพราะจำนวนสนามกอล์ฟมีมาก/อิ่มตัวแล้ว สภาพแวดล้อมถูกทำลาย/กลัวถูกไล่ที่ และการมีสนามกอล์ฟเพิ่มมากขึ้นทำให้นักกอล์ฟที่จะมาใช้สนามน้อยลง (ตารางที่ 4-46 ถึง 4-48)

ตารางที่ 4 - 46 แสดงความคิดเห็นต่อการสร้างสนามกอล์ฟ (N=203)

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เห็นด้วย	33	15.6
เห็นด้วย	161	76.3
ไม่มีความคิดเห็น	8	3.8
ไม่ตอบ	9	4.3
รวม	211	100.0

ตารางที่ 4 - 47 แสดงเหตุผลที่ตอบว่าไม่เห็นด้วย

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนสนามกอล์ฟมีมากแล้ว/อิ่มตัวแล้ว	10	30.3
สภาพแวดล้อมถูกทำลาย/กลัวถูกไล่ที่	9	27.2
การมีสนามกอล์ฟเพิ่มมากขึ้นทำให้ลูกค้าน้อยลง	6	18.2
ค่าครองชีพสูงขึ้น	2	6.1
ไม่ระบุเหตุผล	6	18.2
รวม	33	100.0

ตารางที่ 4 - 48 แสดงเหตุผลที่ตอบว่าเห็นด้วย

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ทำให้คนในชุมชนมีฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น	119	73.9
เป็นแหล่งงานสำหรับผู้ไม่มีความรู้	5	3.1
เป็นอาชีพเสริมของผู้ที่ต้องการหารายได้พิเศษ	4	2.5
มีแหล่งงานใกล้บ้าน	5	3.1
เป็นที่พักผ่อนและออกกำลังกาย/สภาพแวดล้อมดีขึ้น	15	9.3
ไม่ระบุเหตุผล	13	8.1
รวม	161	100.0

4.2 ผลการศึกษาในระดับหัวหน้าแคดดี้

ผู้ศึกษาใช้วิธีสัมภาษณ์เจาะลึกหัวหน้าแคดดี้ซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่ดูแลการปฏิบัติงานของแคดดี้อย่างใกล้ชิด คุณสมบัติที่สำคัญของหัวหน้าแคดดี้ไม่จำเป็นต้องเป็นแคดดี้มาก่อน แต่ในทางปฏิบัติทุกสนามที่เป็นพื้นที่ศึกษา พบว่า หัวหน้าแคดดี้ในสนามกอล์ฟมีประสบการณ์การเป็นแคดดี้มาก่อน โดยเฉลี่ยเคยผ่านงานสนามกอล์ฟมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี ข้อกำหนดด้านการศึกษาของหัวหน้าแคดดี้ไม่ได้กำหนดไว้ หัวหน้าแคดดี้จึงมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันไป ตั้งแต่ระดับชั้นประถมจนถึงระดับปริญญาตรี แต่เมื่อเปรียบเทียบหัวหน้าแคดดี้ในสนามทั้งสามประเภทจะพบว่า หัวหน้าแคดดี้ในสนามเอกชนจะมีระดับการศึกษาที่สูงกว่าสนามกอล์ฟในสถานศึกษาและสนามราชการและนอกจากวุฒิการศึกษาแล้ว หัวหน้าแคดดี้ของสนามเอกชนยังมีประสบการณ์การทำงานนานกว่าการ ปฏิบัติงานของหัวหน้าแคดดี้ของสนามทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ สนามกอล์ฟทางราชการ สนามกอล์ฟสถานศึกษา และสนามกอล์ฟเอกชนมีระเบียบปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

จากการสอบถามหัวหน้าแคดดี้จำนวน 10 รายโดยแบ่งเป็น หัวหน้าแคดดี้ที่ให้บริการในสนามกอล์ฟเอกชนจำนวน 6 ราย สนามกอล์ฟราชการจำนวน 2 ราย และสนามกอล์ฟในสถานศึกษาจำนวน 2 ราย พบว่า หัวหน้าแคดดี้ที่สอบถามมีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานครและปริมณฑลมีเพียง 2 รายเท่านั้นที่ย้ายมาจากต่างจังหวัด

เมื่อสอบถามถึงนโยบายของสนามกอล์ฟในการให้บริการ พบว่า สนามกอล์ฟแต่ละสนามเปิดให้บริการแก่บุคคลทุกระดับไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ นักธุรกิจ ประชาชนทั่วไป และนักศึกษาแต่จะมีข้อแตกต่างกันคือ สนามกอล์ฟเอกชน จำนวนผู้ให้บริการส่วนมากจะเป็นนักธุรกิจ แต่ถ้าเป็นสนามกอล์ฟราชการจำนวนผู้มาใช้บริการส่วนมากก็จะเป็นข้าราชการและสนามกอล์ฟสถานศึกษาก็มีผู้รับบริการส่วนมากเป็นนักศึกษา (นักศึกษาของ AIT. ส่วนของโรงเรียนนายร้อย จปร.จะเป็นข้าราชการและนักเรียนนายร้อย จปร.) สำหรับประชาชนทั่วไปมักจะไม่เลือกใช้บริการในสนามประเภทใดประเภทหนึ่ง ขึ้นอยู่กับความพอใจในการให้บริการที่สนามกอล์ฟแต่ละแห่งจัดให้ การใช้บริการในสนามกอล์ฟและความยากง่ายของสนามที่นักกอล์ฟต้องการจะไปใช้บริการในสนามประเภทใดประเภทหนึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจในการให้บริการที่สนามกอล์ฟแต่ละแห่งจัดให้ การใช้บริการในสนามกอล์ฟและความยากง่ายของสนามที่นักกอล์ฟต้องการจะไปใช้สนามของแต่ละแห่ง สนามกอล์ฟจะมีกติกาในการให้บริการที่ต่างกันออกไป การเก็บค่าสมาชิกไม่เท่ากันแล้วแต่สิ่งอำนวยความสะดวกที่สนามกอล์ฟจัดให้มีขึ้น สนามกอล์ฟเอกชนจัดให้มีบ้านพักอาศัย คลับเฮ้าส์ สปอร์ตคลับ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ครบครัน ค่าสมาชิกอยู่ในอัตราที่ค่อนข้างสูงแต่ผู้ที่เข้ารับบริการมีสิทธิพิเศษมากกว่าผู้ให้บริการทั่วไป สำหรับสนามกอล์ฟของสถานศึกษาสถานที่ราชการก็มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น คลับเฮ้าส์เหมือนสนามกอล์ฟเอกชนแต่การเก็บค่าสมาชิกเริ่มต้นอยู่ในอัตราที่ต่ำกว่าสนามกอล์ฟเอกชนทั้งนี้เพราะความหุรหราชของสถานที่จะแตกต่างกัน สนามกอล์ฟราชการมีสิ่งอำนวยความสะดวกไม่มากนัก สิ่งเหล่านี้ผู้ให้บริการจะต้องเป็นผู้เลือกกว่าจะให้บริการแบบใดจึงจะเหมาะสมและเกิดความพอใจมากที่สุด

สำหรับเรื่องระเบียบในการให้บริการของสนามกอล์ฟแต่ละแห่งพบว่า สนามกอล์ฟจะให้บริการแก่ผู้ใช้บริการทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นสมาชิกหรือประชาชนทั่วไป ทั้งในวันหยุดและวันธรรมดา ค่าบริการในแต่ละสนามจะสูงต่ำไม่เท่ากันโดยมีค่าบริการหลัก ๆ ได้แก่ ค่าสนาม ค่าแคดดี้ ค่ารถกอล์ฟ แต่มีข้อสังเกตว่าค่าบริการการใช้สนามและแคดดี้ สนามกอล์ฟราชการและสนามกอล์ฟสถานศึกษาจะถูกกว่าสนามกอล์ฟเอกชน ขนาดของสนามกอล์ฟเอกชนมีพื้นที่โครงการกว้างขวางกว่าสนามกอล์ฟราชการและสนามกอล์ฟสถานศึกษา ความสามารถในการรองรับผู้ใช้บริการไม่แตกต่างกันมากนัก

สนามกอล์ฟที่กำหนดไว้เป็นพื้นที่ศึกษามีจำนวนนักกอล์ฟในวันหยุดสุดสัปดาห์มากกว่าวันธรรมดา และเมื่อเปรียบเทียบจำนวนของผู้ใช้บริการก่อนปี พ.ศ. 2540 กับปัจจุบัน พบว่า ผู้ใช้บริการในแต่ละสนามมีจำนวนลดลงแต่ก็ไม่มากนักอาจจะมึผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปัจจุบัน ซึ่งประเด็นนี้หัวหน้าแคดดี้ที่ทำงานในสนามกอล์ฟเอกชนได้ให้ความเห็นว่าหากการลดลงของผู้มาใช้บริการมีสาเหตุเนื่องจากสภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทางสนามกอล์ฟอาจต้องมีการลดจำนวนวันทำงานลงเพื่อประหยัดรายจ่ายและมีการจัดรายการพิเศษเพื่อดึงดูดนักกอล์ฟให้มาใช้บริการแต่เมื่อสอบถามหัวหน้าแคดดี้ของสนามราชการและสถานศึกษาในประเด็นเดียวกันได้รับคำตอบว่าไม่น่าจะมีผลกระทบเพราะเป็นสนามของทางราชการ สำหรับสนามกอล์ฟในสถานศึกษาไม่น่าเป็นห่วงเนื่องจากได้รับเงินสนับสนุนบางส่วนจากสถานศึกษาแห่งนั้นอยู่แล้ว

อาชีพแคดดี้ นับว่าเป็นอาชีพหนึ่งที่มีผู้สนใจทำกันอย่างมากแพร่หลายจนทำให้ผู้ศึกษาต้องการทราบว่าก่อนปีพ.ศ. 2540 เปรียบเทียบกับปัจจุบันจำนวนแคดดี้มีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงหรือไม่ จากการสอบถามหัวหน้าแคดดี้ถึงจำนวนแคดดี้แต่ละสนามเปรียบเทียบกันระหว่างก่อนปี พ.ศ. 2540 กับปัจจุบันพบว่า จำนวนแคดดี้บางสนามมีเพิ่มมากขึ้นแต่บางสนามกลับมีจำนวนลดลง ซึ่งมีสาเหตุมาจากการย้ายสนามกอล์ฟของแคดดี้เอง แต่อย่างไรก็ตามการเพิ่มและการลดของจำนวนแคดดี้ยังมีไม่มากนัก ผู้ที่เข้ามาทำงานเป็นแคดดี้แล้วมักมีความพอใจถึงแม้ว่างานแคดดี้จะหนัก ต้องใช้ความอดทนแต่ก็เป็นงานที่สามารถทำรายได้ให้กับแคดดี้สามารถเลี้ยงตนเองและช่วยครอบครัวได้ แคดดี้ไม่มีเงินเดือนประจำจะมีรายได้จากการออกรอบถ้าเป็นสนามเอกชนแคดดี้จะได้ค่าออกรอบประมาณ 180 - 200 บาท สนามราชการ 160 บาท นอกจากค่าออกรอบแล้วแคดดี้ยังมีเงินพิเศษที่ได้รับจากนักกอล์ฟที่มาใช้บริการจำนวนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับว่าแคดดี้จะทำให้นักกอล์ฟพึงพอใจได้มากน้อยเพียงใด เมื่อถามถึงเรื่องที่ว่าแคดดี้สามารถเลือกบริการเฉพาะแขกที่ตนพอใจได้หรือไม่หัวหน้าแคดดี้ให้ความเห็นว่า การเลือกผู้ใช้บริการในบางสนามก็สามารถทำได้แต่บางสนามก็ไม่สามารถทำได้หรือทำได้เฉพาะในบางกรณีเท่านั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระเบียบและกฎเกณฑ์ของสนามกอล์ฟแต่ละแห่ง ผู้ใช้บริการไม่สามารถนำแคดดี้มาเองได้โดยเฉพาะการเข้ามาใช้บริการในสนามกอล์ฟเอกชนที่จะวางกฎระเบียบไว้อย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาผลประโยชน์ของสนามและตัวแคดดี้ แต่สำหรับสนามกอล์ฟราชการและสถานศึกษามีข้อยกเว้นอยู่บ้าง เช่น สนามกอล์ฟ AIT. จะไม่ใช้บริการของแคดดี้ก็ได้หรือสนามโรงเรียนนายร้อย จปร. หลังเวลา 15.00 น.ไปแล้วนักกอล์ฟจะใช้วิธีลากถุงกอล์ฟเองไม่ใช้แคดดี้ก็ได้ในช่วงนี้ส่วนใหญ่จะเป็นข้าราชการ

ของโรงเรียน จปร. นั่นเอง แต่ทุกสนามไม่สามารถจะนำแคดดี้มาเองได้ สำหรับสนามเอกชนถ้าแคดดี้ไม่พอจะมีการขอยืมแคดดี้ที่อยู่ในสนามใกล้เคียง ๆ กันได้

ปัญหาในการทำงานของหัวหน้าแคดดี้ จากการสอบถามหัวหน้าแคดดี้ถึงประเด็นเรื่องการบังคับบัญชา เนื่องจากจำนวนแคดดี้ในสนามมีความดูแลมีจำนวนมากเกินไป การเข้า – ออกของแคดดี้มีมาก แคดดี้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง แคดดี้ขาดความรู้ในวิชาชีพ แคดดี้ไม่สนใจการปฏิบัติงานและไม่ดูแลสนามเท่าที่ควรและในบางวันจำนวนแคดดี้มีไม่เพียงพอหากมีการแข่งขันแต่เมื่อถามถึงประเด็นเดียวกันนี้กับหัวหน้าแคดดี้ที่ทำงานในสนามกอล์ฟราชการกลับพบว่า หัวหน้าแคดดี้ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการบังคับบัญชาแคดดี้ในปกครองโดยเฉพาะแคดดี้ของโรงเรียนนายร้อย จปร. จะใช้วิธีพูดคุยให้เข้าใจ

เมื่อได้สอบถามหัวหน้าแคดดี้ถึงเรื่องความพึงพอใจในการมาใช้บริการของนักกอล์ฟจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของหัวหน้าแคดดี้เคยพบว่า นักกอล์ฟบางคนเคยแสดงท่าทางไม่พอใจเนื่องจากไม่ชอบการบริการและไม่พอใจที่ได้แคดดี้ที่ไม่ตรงกับความต้องการแต่บางคนแสดงท่าทางไม่พอใจเนื่องจากตีกอล์ฟไม่ดีแล้วพาลเอากับแคดดี้ นักกอล์ฟบางคนเอาแต่ใจตัวเองหรือบางทีนักกอล์ฟทะเลาะวิวาทกันเองแล้วอารมณ์เสียกับแคดดี้ กลุ่มนักกอล์ฟที่มีกมปัญหาหรือให้บริการยากหัวหน้าแคดดี้ให้ความเห็นคล้ายกันว่าส่วนใหญ่จะเป็นนักกอล์ฟที่เล่นกอล์ฟโดยมีส่วนร่วมได้ส่วนเสียกับการเล่นกอล์ฟ

สรุปหัวหน้าแคดดี้ได้แสดงความเห็นต่อระบบการทำงานของสนามกอล์ฟตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการทำงานที่พบ หัวหน้าแคดดี้ในสนามกอล์ฟเอกชนมีความต้องการที่จะปรับปรุงการทำงาน of แคดดี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ต้องการให้แคดดี้มีอาชีพเสริมในช่วงที่นักร่อนักกอล์ฟส่วนหัวหน้าแคดดี้ที่ทำงานในสนามกอล์ฟราชการบางสนามให้ความเห็นว่ากฎระเบียบของทางราชการทำให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มที่แต่หากมองในภาพรวมแล้วเกือบทุกสนามที่ศึกษาไม่มีปัญหาต่อระบบการทำงานของสนามกอล์ฟและคิดว่าการทำงานที่ผ่านมายังไม่พบปัญหาและอุปสรรคที่ไม่สามารถแก้ไขได้โดยเฉพาะหัวหน้าแคดดี้ที่ทำงานในสนามกอล์ฟสถานศึกษากลับมีความรู้สึกที่ดีเนื่องจากส่วนใหญ่ทำงานเหมือนคนในครอบครัวเดียวกันและหากมีปัญหา ก็สามารถช่วยกันแก้ไขให้ผ่านไปได้ด้วยดีเสมอสำหรับแคดดี้เองก็ไม่มีปัญหาต่อระบบการทำงานของสนามกอล์ฟมากนักและจากการทำงานที่ผ่านมา ก็สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่พบให้ลุ่สว่างไปได้ด้วยดีเช่นกัน.

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ผลกระทบของโครงการพัฒนาสนามกอล์ฟเพื่อการวางแผนการจัดการในอนาคต ระยะที่ 1 : การเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมของโครงการพัฒนาสนามกอล์ฟ” เป็นโครงการวิจัยที่มีประเด็นการศึกษายู่หลายประเด็นสำหรับการศึกษาเรื่อง “แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอาชีพผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ” เป็นประเด็นหนึ่งของโครงการวิจัยดังกล่าวซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหา และผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำงานของผู้ประกอบอาชีพผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟและแนวโน้มในอนาคตช่วงเวลาที่กำหนดเพื่อทำการศึกษาระหว่างปีพ.ศ. 2540-2541

ขอบเขตและวิธีการศึกษาผู้ศึกษากำหนดพื้นที่โดยใช้สนามกอล์ฟราชการ 2 แห่ง ได้แก่ สนามรูปะเตมีย์ สนามกานตรัตน์ สนามกอล์ฟสถานศึกษา 2 แห่ง ได้แก่ สนามโรงเรียนนายร้อย จปร. สนามสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT.) และสนามกอล์ฟเอกชนรวม 6 แห่ง ได้แก่ สนามแหลมฉบัง สนามศรีราชาอินเตอร์รา สนามไพเออร์ สนามกรุงศรี สนามเขาใหญ่คันทริคคลับ และสนามเมืองเอก 1 โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) และระดับหัวหน้าแคดดี้ วิธีการศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถามประชากรกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) ที่มีการประกอบอาชีพนี้ไม่น้อยกว่า 1 ปี การเลือกตัวอย่างได้ใช้วิธีหากกลุ่มตัวอย่าง “แบบเจาะจง” (Purposive Sampling) และเลือกตัวอย่างแบบอุบัติเหตุการ (Accidental Sampling) ได้ตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 203 คน นำมาประมวลผลและวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) นอกจากนี้ได้มีการสัมภาษณ์เจาะลึก (Indept Interview) กับหัวหน้าแคดดี้จำนวน 10 คน เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายของสนามกอล์ฟด้านสมาชิกและการให้บริการ นโยบายของสนามกอล์ฟเกี่ยวกับแคดดี้และหัวหน้าแคดดี้ ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของหัวหน้าแคดดี้

ผลสรุปจากการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นบทสรุปเนื้อหาจากการศึกษา ส่วนที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 สรุปเนื้อหาจากการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟรวม 10 สนาม จำนวน 203 คน และสัมภาษณ์เจาะลึกหัวหน้าแคดดี้จำนวน 10 คน เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางการศึกษาถึงแนวโน้มนการเปลี่ยนแปลงอาชีพของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) โดยกำหนดสมมติฐานว่าผู้ประกอบการอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟไม่คิดเปลี่ยนแปลงอาชีพเนื่องจากมีปัจจัยที่กำหนดให้เกิดความพึงพอใจ ผลจากการศึกษาได้ข้อสรุปดังนี้

1.1 ผลการศึกษาแคดดี้ อาชีพแคดดี้ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงทั้งนี้เพราะสนามเอกชนไม่มีนโยบายที่จะรับแคดดี้เพศชาย อายุของผู้ประกอบอาชีพระหว่าง 20 - 40 ปี การศึกษาภาคบังคับ-ระดับมัธยม ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาใกล้สนามกอล์ฟที่ตนทำงานอยู่ ผู้ย้ายถิ่นเข้ามามีวัตถุประสงค์เพื่อหางานทำและทำงานในสนามกอล์ฟก่อนที่จะทำงานเป็นแคดดี้ส่วนใหญ่มีอาชีพเดิมเป็นเกษตรกร การเปลี่ยนแปลงอาชีพได้ให้เหตุผลว่าอาชีพเดิมรายได้น้อย งานหนัก ขาดที่ดินให้นายทุนไปแล้ว เงินที่ได้มานำไปใช้หนี้เงินกู้และใช้จ่ายเพื่อความจำเป็นของครอบครัวและลูก ๆ ญาติ ไปเกือบหมดบางรายหมดไปแล้ว เมื่อขายที่ดินไปก็รู้สึกเสียดายเพราะถ้าต้องการกลับไปทำเกษตรกรรมก็ไม่มีที่ดินและขายในราคาที่ถูกมาก แต่การเปลี่ยนอาชีพมาทำงานเป็นแคดดี้ขณะนี้ทำให้ความเป็นอยู่ดีขึ้น การทำงานมีความอิสระ เมื่อมีการเปรียบเทียบอาชีพแคดดี้กับอาชีพเดิมในหลายประเด็น พบว่า อาชีพแคดดี้มีรายได้ดีกว่า งานเบากว่า มีสวัสดิการจากกลุ่มของแคดดี้เอง แม้จะรู้ว่า เป็นอาชีพที่ไม่มั่นคง ไม่มีความก้าวหน้า ขณะนี้ก็ยังคิดจะทำอาชีพนี้ต่อไปด้วยความรู้สึกภาคภูมิใจในอาชีพเพราะการให้บริการส่วนเรื่องรายได้แม้ไม่มีเงินเดือนประจำแต่เมื่อรวมค่าจ้างที่ได้ออกรอบกับเงินพิเศษ (ทิป) ที่ได้รับจากนักกอล์ฟก็พึงพอใจเพราะสามารถนำไปช่วยเหลือครอบครัวได้เมื่อขอให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอย่างไรเมื่อมีการก่อสร้างสนามกอล์ฟ ได้รับคำตอบว่าเปลี่ยนแปลงไปในทางดีขึ้นถึงร้อยละ 85.1 โดยให้เหตุผลว่าเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของชาวบ้านดีขึ้น ชุมชนสวยงาม มีต้นไม้มากขึ้น ส่วนเรื่องสุขภาพความเจ็บป่วยได้ให้เหตุผลว่าบางครั้งทำงานตากแดดตากฝน เดินมาก

จากการศึกษาพอสรุปได้ว่าแคดดี้ส่วนใหญ่ต้องการที่จะประกอบอาชีพการให้บริการในสนามกอล์ฟต่อไป ดังจะเห็นได้จากเหตุผลข้างต้นและเมื่อได้สอบถามไปถึงคนในครอบครัวก็พบว่า มีหลายคนทำงานแคดดี้ในช่วงเวลาว่าง เป็นต้นว่าผู้ที่กำลังศึกษาในช่วงปิดเทอม / ผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรเมื่อมีเวลาว่างได้สมัครทำงานแคดดี้เช่นเดียวกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

1.2 ผลการศึกษาหัวหน้าแคดดี้ พอสรุปได้ดังนี้ คุณสมบัติที่สำคัญของหัวหน้าแคดดี้ควรมีประสบการณ์ผ่านงานสนามกอล์ฟมาแล้ว ไม่ได้กำหนดพื้นฐานการศึกษาแต่พบว่าหัวหน้าแคดดี้ในสนามเอกชนจะมีระดับการศึกษาที่สูงกว่าสนามในสถานศึกษาและสนามราชการ และยังมีประสบการณ์ในการทำงานนานกว่า ระเบียบปฏิบัติของสนามกอล์ฟทั้งสามประเภทไม่แตกต่างกัน สนามกอล์ฟของเอกชนนักกอล์ฟที่ใช้บริการส่วนมากจะเป็นนักธุรกิจ สนามกอล์ฟ

ราชการจำนวนผู้มาใช้บริการส่วนมากก็จะเป็นข้าราชการ และสนามกอล์ฟสถานศึกษาก็มีผู้รับบริการส่วนมากเป็นนักศึกษา สำหรับประชาชนทั่วไปมักจะไม่เลือกใช้บริการในสนามประเภทใดประเภทหนึ่งแต่ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจในการให้บริการที่สนามกอล์ฟแต่ละแห่งจัดให้ สนามกอล์ฟเอกชนจัดให้มีบ้านพักอาศัย คลับเฮ้าส์ สปอร์ตคลับ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ครบครัน ค่าสมาชิกอยู่ในอัตราที่ค่อนข้างสูง สำหรับสนามกอล์ฟของสถานศึกษาที่ราชการมีสิ่งอำนวยความสะดวกไม่มากนักซึ่งนักกอล์ฟจะต้องเป็นผู้เลือกว่าจะใช้บริการแบบใดจึงจะเหมาะสมและเกิดความพอใจมากที่สุด

เปรียบเทียบจำนวนของผู้ใช้บริการก่อนปี พ.ศ. 2540 กับปัจจุบัน พบว่า ผู้ใช้บริการในแต่ละสนามมีจำนวนลดลงแต่ก็ไม่มากนักก็อาจจะมีผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำในปัจจุบัน สนามกอล์ฟอาจต้องมีการลดจำนวนวันทำงานลงและมีการจัดรายการพิเศษเพื่อดึงดูดนักกอล์ฟให้มาใช้บริการแต่สนามราชการและสถานศึกษาไม่น่าจะมีผลกระทบเพราะเป็นสนามของทางราชการ สำหรับสนามกอล์ฟในสถานศึกษาไม่น่าเป็นห่วงเนื่องจากได้รับเงินสนับสนุนบางส่วนจากสถานศึกษาแห่งนั้นอยู่แล้ว

ผู้ที่เข้ามาทำงานเป็นแคดดี้แล้วมักมีความพอใจ ถึงแม้ว่างานแคดดี้จะต้องใช้ความอดทนแต่ก็เป็นงานที่สามารถทำรายได้ให้กับแคดดี้ สามารถเลี้ยงตนเองและช่วยครอบครัวได้ แคดดี้ไม่มีเงินเดือนประจำนอกจากค่าออกรอบแล้วแคดดี้ยังมีเงินพิเศษที่ได้รับจากนักกอล์ฟที่มาใช้บริการจำนวนมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับว่าแคดดี้จะทำให้นักกอล์ฟพึงพอใจได้มากน้อยเพียงใดซึ่งรายได้เฉลี่ย 5,000 - 8,000 บาท/เดือน การเลือกแคดดี้ประจำของนักกอล์ฟขึ้นอยู่กับระเบียบและกฎเกณฑ์ของสนามกอล์ฟแต่ละแห่งไม่เหมือนกัน แต่นักกอล์ฟไม่สามารถนำแคดดี้มาเองได้ โดยเฉพาะการเข้ามารับบริการในสนามกอล์ฟเอกชนที่จะวางกฎระเบียบไว้อย่างเคร่งครัดเพื่อรักษาผลประโยชน์ของสนามและแคดดี้แต่สำหรับสนามกอล์ฟราชการและสถานศึกษามีข้อยกเว้นอยู่บ้าง

ปัญหาการปฏิบัติงานของหัวหน้าแคดดี้บางแห่งประสบปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการบังคับบัญชาเนื่องจากจำนวนแคดดี้ในความดูแลมีจำนวนมากเกินไปแคดดี้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง แคดดี้ขาดความรู้ในวิชาชีพ แคดดี้ไม่สนใจการปฏิบัติงานและไม่ดูแลสนามเท่าที่ควรและในวันจำนวนแคดดี้มีไม่เพียงพอหากมีการแข่งขันแต่เมื่อมีปัญหาที่จะใช้วิธีพูดคุยให้เข้าใจถ้าไม่ปฏิบัติตามก็มีกฎข้อบังคับลงโทษตามระเบียบของสนามกอล์ฟ

ความพึงพอใจในการมาใช้บริการของนักกอล์ฟ จากประสบการณ์ที่ผ่านมาของหัวหน้าแคดดี้ เคยพบว่า นักกอล์ฟบางคนเคยแสดงท่าทางไม่พอใจเนื่องจากไม่ชอบการบริการและไม่พอใจที่ได้แคดดี้ที่ไม่ตรงกับความต้องการ แต่บางคนก็แสดงท่าทางไม่พอใจเนื่องจากติ กอล์ฟไม่ดีแล้วพาลเอาภัยกับแคดดี้ นักกอล์ฟบางคนเอาแต่ใจตัวเองหรือบางทีนักกอล์ฟทะเลาะวิวาทกันเองแล้วอารมณ์เสียกับแคดดี้

สรุปหัวหน้าแคดดี้ได้แสดงความคิดเห็นต่อระบบการทำงานของสนามกอล์ฟ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการทำงานที่พบ หัวหน้าแคดดี้ในสนามกอล์ฟเอกชนมีความต้องการที่จะปรับปรุงการทำงานในสนามกอล์ฟราชการบางสนามให้มีความเห็นว่าการระเบียบของทางราชการทำให้ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มที่แต่หากมองในภาพรวมแล้วเกือบทุกสนามที่ศึกษาไม่มีปัญหาต่อระบบการทำงานของสนามกอล์ฟและคิดว่าการทำงานที่ผ่านมายังไม่พบปัญหาและอุปสรรคที่ไม่สามารถแก้ไขได้ โดยเฉพาะหัวหน้าแคดดี้ที่ทำงานในสนามกอล์ฟสถานศึกษากลับมีความรู้สึกที่ดีเนื่องจากส่วนใหญ่ทำงานเหมือนคนในครอบครัวเดียวกันและหากมีปัญหาก็สามารถช่วยกันแก้ไขให้ผ่านไปได้ด้วยดีเสมอ

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษา

จากการสรุปผลการศึกษาพบว่าแคดดี้ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในการประกอบอาชีพไม่มีแนวโน้มนโยบายเปลี่ยนแปลงอาชีพแม้จะทราบว่าเป็นอาชีพที่ไม่มีความก้าวหน้า ทั้งนี้เพราะผู้ประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) มีความรู้สึกที่ดีต่ออาชีพให้บริการได้มีการพบปะผู้คน มีความอิสระ มีรายได้มากกว่าอาชีพเดิม แต่อย่างไรก็ตามควรมีแนวทางที่จะจัดตั้งกลุ่มเพื่อทำอาชีพเสริมและอาจเป็นอาชีพหลักได้มในอนาคต (ข้อเสนอแนะนี้ส่วนหนึ่งได้จากการเสนอแนะของผู้ประกอบการสนามกอล์ฟด้วย)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมล กมลตระกูล. “ไทยครองแชมป์สร้างสนามกอล์ฟ” สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์. (30 ต.ค. 2537) : 27.
- “กอล์ฟกับสิ่งแวดล้อม : สรุปการสัมมนา ‘สนามกอล์ฟกับทิศทางการพัฒนา’ 17 ธันวาคม 2534, สมาคมสร้างสรรค์ไทย, 49 หน้า.
- ขวัญสรวง อติโพธิ, “ผลกระทบของสนามกอล์ฟต่อสังคม” สรุปผลจากการสัมมนา ‘สนามกอล์ฟกับทิศทางการพัฒนา’ 17 ธันวาคม 2534, สมาคมสร้างสรรค์ไทย, 49 หน้า.
- “จุดร่วมรัฐ - เอกชน กับหนทางข้างหน้าของธุรกิจสนามกอล์ฟ, ประชาชาติธุรกิจ, (26-28 ธ.ค. 2534) : 10.
- “เชือด 13 สนามกอล์ฟ จำเลย “ภัยแล้ง” อย่าให้ประวัติศาสตร์ต้องซ้ำรอย!” ประชาชาติธุรกิจ, (ธ.ค. 2536) : 30.
- ทิวา สรรพกิจ. “การบุกรุกป่าสงวน และการแย่งที่ทำกิน” สรุปผลจากการสัมมนา ‘สนามกอล์ฟกับทิศทางการพัฒนา’ 17 ธันวาคม 2534, สมาคมสร้างสรรค์ไทย, 49 หน้า.
- “ทิศทาง ‘สนามกอล์ฟ’ ปิวอก ทางตัน-ฝันค้างนักลงทุน” ประชาชาติธุรกิจ, (ม.ค. 2535) : 18.
- เทพพงษ์ สุดแดน. มาตรการทางกฎหมายในการป้องกันและควบคุมปัญหาน้ำจากสนามกอล์ฟ, วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 140 หน้า.
- ธนพรรณ สุนทรະ. “การพัฒนาที่ดินกับโครงการสนามกอล์ฟ : ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม” จุลสารสภาวะแวดล้อม 12, 2, (2536) : 4-11.
- ธนพรรณ สุนทรະ. “แนวนโยบายของรัฐต่อสนามกอล์ฟ : จุลสารสภาวะแวดล้อม 12, 2 (2536) : 18-22.
- ธีรเดช เอี่ยมสำราญ และธวัชชัย วิงษ์ชัยประเสริฐรุ. “พิสูจน์สุดยอดกลยุทธ์ก๊วนที่แสนไร้ ‘แก่งกระจานฯ’ สนามกอล์ฟสุดขอบฟ้า” ประชาชาติธุรกิจ, (17-19 ต.ค. 2534) : 31-32.
- นงนุช สิงหเดชะ. “สนามกอล์ฟ (อีกที) ต้นเหตุเกษตรกรรมอ่อนแรง และค่านิยมใหม่ทางเสื่อม” มติชน, (28 ม.ค. 2535) : 10.
- นวรรตน์ ไกรพานนท์, อัญญาพร ไกรพานนท์. สนามกอล์ฟกับสิ่งแวดล้อม. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม, 2536.
- นวลศรี ทยาพัชร. “การใช้ปุ๋ยและสารพิษการเกษตร” สรุปผลจากการสัมมนา ‘สนามกอล์ฟกับทิศทางการพัฒนา’ 17 ธันวาคม 2534, สมาคมสร้างสรรค์ไทย, 49 หน้า.
- “เปิดใจ ผจก.สนามกอล์ฟฟรีไฟ ‘นาวิน ภมรมานพ’ ขอลาออกก่อนครบเกษียณอายุ” กอล์ฟนิวส์ 2, 13 (ต.ค. 2535) : 28-30.
- พรใจ เต็มวาริ, “การขยายตัวของสนามกอล์ฟและผลกระทบต่อหมู่บ้านคลองกุด” เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่องวิกฤตการณ์ที่ดินเกษตรกรรมและทางเลือกในการแก้ไขปัญหา วันที่ 31 สิงหาคม - 1 กันยายน 2534 ณ ห้องประชุมสารนิเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- พิเชียร อำนาจวรประเสริฐรุ. นโยบายของรัฐที่ควรจะเป็นต่อโครงการสนามกอล์ฟ ผลดี ผลเสีย. วิทยานิพนธ์สาขาวิชาประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2533.

ไพโรจน์ ธรรมภิมุข. “สนามกอล์ฟกับการท่องเที่ยว” สรุปผลจากการสัมมนา ‘สนามกอล์ฟกับทิศทางการพัฒนา’ 17 ธันวาคม 2534, สมาคมสร้างสรรค์ไทย, 49 หน้า.

ไพศาล สังโวลี. “สนามกอล์ฟ ‘มลพิษ’...ระวัง จากญี่ปุ่นถึงประเทศไทย” ข่าว อพอ , 6, 1 (มี.ค. 2534) : 3-4.

ขงยุทธ จรรย์รักษ์, ผศ., “สนามกอล์ฟกับปัญหาสังคมชนบท” สรุปผลการสัมมนา ‘สนามกอล์ฟกับทิศทางการพัฒนา’ “ 17 ธันวาคม 2534, สมาคมสร้างสรรค์ไทย.

“ยังไม่พบสารพิษในแหล่งน้ำชลบุรี เกษตรจังหวัดเตี๋น อันตรายแน่” มติชน . (15 ส.ค. 2534) : 21.

วีระวัฒน์ วัฒนกุล. “ธุรกิจสนามกอล์ฟไทย...บทพิสูจน์ของมืออาชีพ...” สยามรัฐ, (26 มี.ย. 2537) : 7-8.

วีระศักดิ์ สุรัตตะเศรณี. “สนามกอล์ฟ...ธุรกิจกีฬา หรือการพลา่ผลาญทรัพยากรโลก” สยามรัฐ (ต.ค. 2534) : 9.

ศรีสุวรรณ ควรขจร. “ผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจ” สรุปผลจากการสัมมนา ‘สนามกอล์ฟกับทิศทางการพัฒนา’ 17 ธันวาคม 2534, สมาคมสร้างสรรค์ไทย, 49 หน้า.

“สนามกอล์ฟในเอเชีย หลุมฝังศพสีเขียวของนักกอล์ฟอนุรักษลิ่งแวดล่อม” กรุงเทพธุรกิจ (16 พ.ย. 2537) : 8.

สันทัต สมชีวิตา. “ผลกระทบต่อสนามกอล์ฟต่อลิ่งแวดล่อม” สรุปผลจากการสัมมนา ‘สนามกอล์ฟกับทิศทางการพัฒนา’ 17 ธันวาคม 2534, สมาคมสร้างสรรค์ไทย.

สินีนาถ ทองนาเมือง. “น้ำกับสนามกอล์ฟ” สยามรัฐ, (26 มี.ค. 2536) : 4.

โสภณ ทองปาน. “สนามกอล์ฟ กิจการที่ต้องควบคุม” มติชน (7 ส.ค. 2534) : 9.

หน่วยวิจัยเศรษฐกิจ ธนาคารไทยทนุ จำกัด. “อนาคตสนามกอล์ฟ” สยามรัฐ. (29 ธ.ค. 2534) : 7.

อารง สุทธาศาสน์. “ศึกมลภาวะ” นิตยสารกอล์ฟ ที-ออฟ 3, 35 (ส.ค. 2534) : 30-33.

ภาษาอังกฤษ

Cohen, “The Cape Cod Study” Golf Course Management S.1/ 1990.

Ram K. Vepa, “Implementation : The problem of achieving result” The Indian Journal of Public Administration, Vol.20 No.2, (April-June 1974)

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถามหัวหน้าแคะดี

แบบสอบถามผู้ประกอบการอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ
(หัวหน้าแคดดี้)
โครงการศึกษาแนวโน้มการประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้)

จัดทำโดย

สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

..... สนามกอล์ฟราชการ

..... สนามกอล์ฟเอกชน

..... สนามกอล์ฟสถานศึกษา

ชื่อสนามกอล์ฟ..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

วันที่สัมภาษณ์..... เวลาเริ่มสัมภาษณ์..... เวลาสิ้นสุด.....

ผู้สัมภาษณ์.....

สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ประวัติหัวหน้าแคดดี้

1. ชื่อ/สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์ นาย/นาง/นางสาว.....อายุ.....
2. เกิดที่.....อำเภอ.....จังหวัด.....
3. ย้ายมาจาก.....อำเภอ.....จังหวัด.....
4. ระดับการศึกษาสูงสุด.....
5. ประสบการณ์ทำงานในสนามกอล์ฟ
 - 1) ตำแหน่ง.....ชื่อสนามกอล์ฟ.....ระยะเวลา.....
 - 2) ตำแหน่ง.....ชื่อสนามกอล์ฟ.....ระยะเวลา.....
 - 3) ตำแหน่ง.....ชื่อสนามกอล์ฟ.....ระยะเวลา.....
 - 4) ตำแหน่ง.....ชื่อสนามกอล์ฟ.....ระยะเวลา.....

ส่วนที่ 2 นโยบายของสนามกอล์ฟด้านสมาชิกและการให้บริการ

6. ประเภทของสมาชิกที่เข้ามาใช้บริการในสนามกอล์ฟ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - () 1. นักการเมือง คิดเป็นร้อยละ.....
 - () 2. ข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ.....
 - () 3. นักธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ.....
 - () 4. นักกอล์ฟอาชีพ คิดเป็นร้อยละ.....
 - () 5. ประชาชนทั่วไป คิดเป็นร้อยละ.....
 - () 6. อื่นๆ.....
7. ค่าสมาชิกเริ่มต้น (ปัจจุบัน).....บาท
8. สนามกอล์ฟมีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาใช้บริการในสนามกอล์ฟหรือไม่
 - () 1. ไม่มี
 - () 2. มี ได้แก่
 -1. บ้านพักอาศัย
 -2. รีสอร์ท
 -3. คลับเฮาส์
 -4. สपोर्टคลับ
 -5. สระว่ายน้ำ
 -6. อื่นๆ.....
9. ระเบียบการให้บริการ
 - () 1. วันเสาร์-อาทิตย์/วันหยุดราชการ
 - ประเภทผู้ให้บริการ [] สมาชิก [] แขกของสมาชิکنักกอล์ฟอาชีพ
[] ประชาชนทั่วไป
 - ค่าสนาม [] สำหรับสมาชิก.....บาท/รอบ
[] แขกของสมาชิก.....บาท/รอบ
[] ประชาชนทั่วไป.....บาท/รอบ
 - ค่าแคดดี้.....บาท/รอบ
 - ค่ารถกอล์ฟ.....บาท/รอบ
 - อื่นๆ.....

() 2. วันธรรมดา

- ประเภทผู้ใช้บริการ [] สมาชิก
 - [] แยกของสมาชิกรักบี้กอล์ฟอาชีพ
 - [] ประชาชนทั่วไป
- ค่าสนาม [] สำหรับสมาชิก.....บาท/รอบ
 - [] แยกของสมาชิก.....บาท/รอบ
 - [] ประชาชนทั่วไป.....บาท/รอบ
- ค่าแคดดี้.....บาท/รอบ
- ค่ารถกอล์ฟ.....บาท/รอบ

10. พื้นที่ของสนามกอล์ฟกับจำนวนผู้ใช้บริการ

- พื้นที่โครงการ.....ไร่
- พื้นที่สนามกอล์ฟ.....ไร่
- รับผู้ใช้บริการได้เต็มที่.....คน
- จำนวนผู้เข้าใช้บริการโดยเฉลี่ย
 - ก่อนปี 2540 วันธรรมดา.....คน
 - เสาร์-อาทิตย์/วันหยุดราชการ.....คน
 - ปี 2540 - ปัจจุบัน วันธรรมดา.....คน
 - เสาร์-อาทิตย์/วันหยุดราชการ.....คน

11. หากสนามกอล์ฟของท่านได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจในด้านของปริมาณผู้ใช้บริการลดน้อยลง สนามกอล์ฟได้มีการเตรียมรับสถานการณ์นั้นอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ส่วนที่ 3 นโยบายของสนามกอล์ฟเกี่ยวกับแคดดี้ และหัวหน้าแคดดี้

12. คุณสมบัติของแคดดี้

- () 1. ต้องมีประสบการณ์งานแคดดี้อย่างน้อย.....ปี
- () 2. ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์
- () 3. อายุไม่เกิน.....ปี
- () 4. ไม่จำกัดอายุ
- () 5. การศึกษาขั้นต่ำ.....
- () 6. ไม่จำกัดวุฒิการศึกษา
- () 7. อื่นๆ.....

13. คุณสมบัติของหัวหน้าแคดดี้
- 1. ต้องมีประสบการณ์งานแคดดี้อย่างน้อย.....ปี
 - 2. ไม่จำเป็นต้องมีประสบการณ์
 - 3. อายุไม่เกิน.....ปี
 - 4. ไม่จำกัดอายุ
 - 5. การศึกษาขั้นต่ำ.....
 - 6. ไม่จำกัดวุฒิการศึกษา
 - 7. อื่น ๆ.....
14. จำนวนแคดดี้ทั้งหมดของสนามกอล์ฟ
- 1. ก่อนปี 2540.....คน
 - 2. ปี 2540 - ปัจจุบัน.....คน
15. สนามกอล์ฟมีนโยบายกำหนดจำนวนการออกรอบของแคดดี้แต่ละคนหรือไม่ อย่างไร
- 1. มี จำนวนไม่เกิน.....รอบต่อ.....คน
 - 2. มี จำนวนไม่ต่ำกว่า.....รอบต่อ.....คน
 - 3. ไม่มี
 - 4. อื่น ๆ.....
16. โดยเฉลี่ยแล้วแคดดี้แต่ละคนของสนามกอล์ฟมีความถี่ในการออกรอบอย่างไร
- 1.รอบ ต่อวัน
 - 2.....รอบ ต่อสัปดาห์
 - 3.....รอบ ต่อเดือน
 - 4. อื่น ๆ.....
17. ลักษณะการจ้างแคดดี้
- 1. เป็นลูกจ้างมีเงินเดือนประจำ
 - 2. มีเงินเดือนและมีค่าออกรอบ
 - 3. ไม่มีเงินเดือน สนามจะจ่ายเฉพาะค่าออกรอบแต่มีชื่อเป็นแคดดี้ประจำ
 - 4. ไม่มีแคดดี้ประจำ เรียกใช้เป็นครั้งคราว
 - 5. อื่น ๆ.....
18. รายได้ของแคดดี้
- 1. มีเงินเดือนประจำ ขั้นต่ำ.....บาท / สูงสุด.....บาท
 - 2. มีเงินเดือนและมีรายได้จากการออกรอบ
 - 3. ค่าแคดดี้ ออกรอบ.....บาท
 - 4. ค่าทิป ต่ำสุด.....บาท / สูงสุด.....บาท
19. แคดดี้สามารถเลือกบริการเฉพาะแขกประจำ หรือแขกที่ตนพอใจได้หรือไม่
- 1. ไม่ได้ไม่ว่ากรณีใดๆ
 - 2. โดยนโยบายแล้วไม่ได้ แต่ในทางปฏิบัติทำได้เนื่องจาก.....
 - 3. ทำได้ เนื่องจากบริษัทไม่มึนโยบายหรือคำสั่งห้าม.....
 - 4. อื่น ๆ.....

20. ผู้ใช้บริการสามารถนำแคตตี้มาเองโดยไม่ใช้บริการแคตตี้ของสนามได้หรือไม่
 () 1. ได้
 () 2. ไม่ได้
21. สนามกอล์ฟเคยใช้บริการแคตตี้หรือไม่
 () 1. ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 26.)
 () 2. เคย นาน ๆ ครั้ง เนื่องจาก.....
 () 3. ใช้เป็นประจำ เนื่องจาก.....
22. จำนวนแคตตี้ที่สนามกอล์ฟใช้งาน.....
23. แคตตี้ส่วนใหญ่มีอาชีพประจำ ได้แก่.....
24. ลักษณะการจ้างแคตตี้ของสนามกอล์ฟ
 () 1. จ้างและจ่ายเป็นครั้ง ๆ ไป เมื่อต้องการใช้งาน
 () 2. จ้างและจ่ายประจำเป็นรายเดือน
 () 3. อื่น ๆ.....
25. รายได้ของแคตตี้เมื่อเทียบกับแคตตี้ในสนามกอล์ฟ
 () 1. เท่ากัน
 () 2. ไม่เท่ากัน แคตตี้ได้ค่าบริการจากสนามกอล์ฟ.....บาท / รอบ
 () 3. อื่น ๆ.....

ส่วนที่ 4 ปัญหาในการทำงานของหัวหน้าแคตตี้

26. ท่านมีปัญหาในการบังคับบัญชาแคตตี้หรือไม่
 () 1. ไม่มี
 () 2. มี ได้แก่
-1 () แคตตี้มักไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
-2 () แคตตี้มักเกี่ยงบริการเฉพาะแขกที่ตนพอใจ เป็นเหตุให้.....
-3 () ลูกค้ายกเรียกใช้เฉพาะแคตตี้ที่เคยใช้ประจำ เป็นเหตุให้.....
-4 () จำนวนแคตตี้ ไม่เพียงพอในบางวัน เนื่องจาก.....
-5 () จำนวนแคตตี้ในความดูแลมีมากเกินไป เป็นเหตุให้.....
-6 () ประมาณ.....% ของแคตตี้ทั้งหมด ไม่มีความรู้ในวิชาชีพเพียงพอ
-7 () แคตตี้เข้า-ออกงานบ่อย เนื่องจาก.....
-8 () อื่น ๆ (ระบุ).....

27. หากสนามกอล์ฟของท่านมีการใช้งานแคดดี้โปรด์เปรียบเทียบการทำงานของแคดดี้ผู้กับแคดดี้ของสนามกอล์ฟ (ถ้าไม่ได้ใช้ข้ามไปตอบข้อ 29.)

- () 1. แคดดี้ผู้ส่วนมากมีความสามารถและความชำนาญมากกว่า
- () 2. แคดดี้ผู้ควบคุมได้ง่ายกว่า
- () 3. แคดดี้ผู้ทำงานสู้แคดดี้ของสนามกอล์ฟไม่ได้
- () 4. เหมือน ๆ กัน
- () 5. อื่น ๆ.....

28. แคดดี้ผู้สร้างปัญหาให้กับสนามกอล์ฟหรือผู้ใช้บริการหรือไม่อย่างไร

- () 1. ไม่สร้างปัญหา
- () 2. สร้างปัญหา คือ.....

29. แยกผู้มาใช้บริการในสนามกอล์ฟเคยแสดงความไม่พอใจในบริการของสนามกอล์ฟหรือแคดดี้หรือไม่ อย่างไร

() 1. ไม่เคย

() 2. เคย เรื่องที่ไม่พอใจคือ.....

30. แยกกลุ่มที่มีปัญหาหรือบริการยากที่สุดคือ

() 1. ทหาร/ตำรวจ เนื่องจาก.....

() 2. นักการเมือง เนื่องจาก.....

() 3. ข้าราชการ เนื่องจาก.....

() 4. นักธุรกิจ เนื่องจาก.....

() 5. นักกอล์ฟอาชีพ เนื่องจาก.....

() 6. อื่น ๆ.....

31. ท่านคิดว่าระบบการทำงานของสนามกอล์ฟ สำหรับตำแหน่งแคดดี้ และหัวหน้าแคดดี้

เป็นอย่างไร มีอุปสรรคหรือปัญหาอะไรที่ควรแก้ไข โปรดแสดงความคิดเห็น

ตำแหน่งหัวหน้าแคดดี้.....

แคดดี้.....

ส่วนที่ 5 การรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม

32. กรณีที่สนามกอล์ฟสร้างขึ้นในบริเวณชุมชนที่ท่านอยู่อาศัย ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมก่อนมีสนามกอล์ฟและหลังจากมีสนามกอล์ฟแล้ว แตกต่างกันอย่างใด

- () 1. ไม่แตกต่าง () 2. แตกต่างจากเดิม

33. กรณีที่สภาพแวดล้อมต่างไปจากเดิม ท่านคิดว่าเป็นไปในทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- () 1. ดีขึ้น เนื่องจาก

....() ชุมชนสวยงามน่าอยู่มากขึ้น

....() มีต้นไม้มากขึ้น ป่าไม้ถูกทำลายน้อยลง

....() เศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของชาวบ้านดีขึ้น

....() อื่นๆ.....

- () 2. แย่ลง เนื่องจาก

....() มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

....() ต้นไม้ลดลง ป่าไม้ถูกทำลายมากขึ้น

....() เกิดน้ำท่วมเวลาฝนตกทุกครั้ง

....() น้ำในแม่น้ำลำคลองเน่าเสีย เนื่องจากข่าแมลงและวัชพืช

....() ขาดแคลนน้ำใช้ เนื่องจากสนามกอล์ฟแย่งน้ำไปใช้

....() คนในชุมชนมีปัญหาด้านสุขภาพอนามัยมากขึ้น

....() ค่านิยมของคนในชุมชนเปลี่ยนไป ให้ความสำคัญกับทรัพย์สินเงินทองมากขึ้น

....() ความร่วมมือ ความสามัคคีของคนในชุมชนน้อยลง

....() สังคมของชุมชนเปลี่ยนเป็นสังคมเมืองมากขึ้น

....() อื่นๆ.....

34. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับการต่อต้านการสร้างสนามกอล์ฟของกลุ่มอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

.....

35. ความคิดเห็นของท่านต่อการสร้างสนามกอล์ฟ (ตอบได้ทั้ง 2 ข้อ)

- () 1. ไม่เห็นด้วย เพราะ.....

.....

- () 2. เห็นด้วย เพราะ.....

.....

36. ความคิดเห็นเพิ่มเติม/ข้อเสนอแนะ.....

.....

ภาคผนวก ข.
แบบสอบถามผู้ประกอบการอาชีพ
ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้)

ศูนย์วิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามผู้ประกอบการอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ
(แคดดี้)

โครงการผลกระทบการพัฒนาสนามกอล์ฟต่อแนวโน้มการประกอบอาชีพ
ของผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้)

จัดทำโดย

สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- สนามกอล์ฟราชการ
- สนามกอล์ฟเอกชน
- สนามกอล์ฟสถานศึกษา

ชื่อ/สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์.....
ชื่อสนามกอล์ฟ.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....

เวลาที่เริ่มสัมภาษณ์.....เวลาที่สัมภาษณ์เสร็จ.....
วันที่ทำการสัมภาษณ์.....

ผลการสัมภาษณ์

- () บรรลุตามวัตถุประสงค์
- () ไม่ครบถ้วน (ระบุเหตุผล).....

ผู้สัมภาษณ์.....
ผู้ตรวจ.....

คำอธิบาย

1. แบบสอบถามหัวหน้าครัวเรือน ประกอบด้วย 6 ส่วน คือ
 - ส่วนที่ 1 รายละเอียดข้อมูลทั่วไป
 - ส่วนที่ 2 การอพยพย้ายถิ่น
 - ส่วนที่ 3 การเปลี่ยนแปลงการประกอบอาชีพ
 - ส่วนที่ 4 การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและค่านิยมความเป็นอยู่
 - ส่วนที่ 5 การรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม

2. ข้อกำหนดของผู้ให้สัมภาษณ์ จะต้องเป็นผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ(แคคตัส) ไม่น้อยกว่า 1 ปี

คำตอบของท่านสามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อการศึกษาในโครงการนี้ได้
ขอให้ท่านตอบคำถามให้ครบถ้วน
(ขอขอบคุณในความร่วมมือ)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 รายละเอียดข้อมูลทั่วไป

1. เพศ () 1. หญิง () 2. ชาย
2. อายุ () 1. ต่ำกว่า 20 ปี
() 2. 20-30 ปี
() 3. 31-40 ปี
() 4. 41-50 ปี
3. สถานภาพสมรส
() 1. โสด
() 2. แต่งงานแล้ว(อยู่ด้วยกัน)
() 3. แต่งงานแล้ว(แยกกันอยู่)
() 4. หย่า
() 5. หม้าย
4. การศึกษา
() 1. ไม่ได้เรียนหนังสือ () 4. ปวช.
() 2. ประถมศึกษาภาคบังคับ () 5. ปวส.
() 3. มัธยมศึกษา () 6. ปริญญาตรีขึ้นไป

ส่วนที่ 2 การอพยพย้ายถิ่น

5. ภูมิลำเนาของท่าน
() 1. เกิดที่นี่ (ข้ามไปตอบข้อ 9)
() 2. ย้ายมาจากตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
6. ระยะเวลาที่ย้ายเข้ามาอยู่.....ปี
7. เหตุผลที่ย้ายเข้ามา (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
() 1. หางานทำ เนื่องจากชายที่เดินให้ผู้ประกอบการสนามกอล์ฟไปหมด
() 2. หางานทำ เนื่องจากที่อยู่เดิมทำมาหากินฝืดเคือง
() 3. เพื่อประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ
() 4. ย้ายตามครอบครัว/แต่งงาน
() 5. อื่น ๆ ระบุ.....
8. จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ย้ายเข้ามา (รวมตัวท่านด้วย).....คน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการประกอบอาชีพ

3.1 อาชีพเดิม

9. อาชีพเดิมก่อนมาเป็นผู้ให้บริการในสนามกอล์ฟ
() 1. ทำการเกษตรกรรม [] ทำนา [] ทำไร่ [] ทำสวน
() 2. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
() 3. ค้าขาย
() 4. รับจ้าง.....
() 5. อื่น ๆ ระบุ.....

10. สาเหตุที่เปลี่ยนอาชีพ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- 1. มีความจำเป็นเนื่องจากขายที่ดินไปหมดแล้ว ไม่มีที่ทำกิน
 - 2. อาชีพเดิมรายได้น้อยไม่พอใช้
 - 3. อาชีพเดิมรายได้ไม่แน่นอน
 - 4. อาชีพเดิมไม่มั่นคง
 - 5. อาชีพเดิมงานหนัก
 - 6. อื่นๆ.....
11. ถ้าอาชีพเดิมเป็นเกษตรกร (ถ้าไม่ใช่ข้ามไปตอบข้อ 17) ท่านหรือครอบครัวยังมีหรือเคยมีที่ดินเป็นของตัวเองหรือไม่
- 1. เดิมเคยมี.....ไร่ ปัจจุบันยังมีอยู่เท่าเดิม และซื้อเพิ่มอีก.....ไร่
 - 2. เดิมเคยมี.....ไร่ แบ่งขายไป.....ไร่ ภายหลังซื้อเพิ่ม.....ไร่
 - 3. เดิมเคยมี.....ไร่ ขายไปหมดแล้ว ภายหลังซื้อใหม่.....ไร่
 - 4. เดิมเคยมี.....ไร่ แต่ถูก.....ยึดไปหมดแล้ว
 - 5. เดิมเคยมี.....ไร่ แต่ถูก.....ยึดไปจำนวน.....ไร่
 - 6. ไม่เคยมี ไร่วิธีแผ้วถางป่ารกร้างทำกิน
 - 7. ไม่เคยมี เป็นลูกจ้างแรงงาน
 - 8. ไม่เคยมี เช่าที่คนอื่นทำ
 - 9. อื่นๆ.....
12. สาเหตุที่ขายที่ดิน (ถ้าไม่ได้ขายที่ดิน ข้ามไปตอบข้อ 14.)
- 1. ไม่ได้ใช้ที่ดินที่มีอยู่ทำการเกษตร เนื่องจาก.....
 - 2. เห็นว่าได้เงินจำนวนมาก ดีกว่าทำการเกษตร
 - 3. ขายให้หมื่นนายหน้าออกเงินกู้
 - 4. ขายให้ธนาคาร
 - 5. ถูกบังคับให้ขายจาก.....
 - 6. อื่นๆ.....
13. ท่านหรือครอบครัวขายที่ดินให้แก่ใคร ในราคาไร่ละเท่าไร
- 1. ขายให้แก่สนามกอล์ฟ ราคาไร่ละบาท
 - 2. ขายให้แก่บริษัทจัดสรรที่อยู่อาศัย/รีสอร์ท ราคาไร่ละ.....บาท
 - 3. ขายให้บุคคลทั่วไป/เพื่อนบ้าน ราคาไร่ละ.....บาท
 - 4. อื่นๆ.....
14. ท่านหรือครอบครัวเคยรู้สึกเสียดายที่ดินซึ่งขายไปแล้วหรือไม่ เพราะเหตุใด
- 1. เสียดาย เนื่องจากอยากกลับไปทำการเกษตรอีก แต่ไม่มีที่ดินแล้ว ทำให้เสียโอกาสในอาชีพ
 - 2. เสียดาย เนื่องจากขายไปในราคาที่ถูกลงมาก
 - 3. ไม่เสียดาย
 - 4. อื่นๆ.....
15. รายได้ที่ได้รับจากการขายที่ดิน ปัจจุบันยังมีเหลือหรือไม่
- 1. มีเหลืออีกมาก แทบไม่ได้ใช้
 - 2. ใช้ไปเกือบหมดแล้ว มีเหลือน้อยมาก
 - 3. ไม่มีเหลือ ใช้จ่ายไปหมดแล้ว
 - 4. อื่นๆ.....

16. รายได้ที่ได้รับการขายที่ดิน นำไปใช้จ่ายในเรื่องใดมากที่สุด
- () 1. ใช้จ่ายในครอบครัว
- () 2. ใช้จ่ายลงทุนทำการค้า
- () 3. แบ่งให้ลูก ๆ ญาติพี่น้อง
- () 4. ซื้อที่ดินผืนใหม่
- () 5. ใช้จ่ายส่วนตัว
- () 6. ใช้น้ำเงิน
- () 7. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

3.2 อาชีพปัจจุบัน

17. ท่านทำงานในสนามกอล์ฟแห่งนี้มาแล้วเป็นระยะเวลา.....ปี
18. สาเหตุที่มาทำงานในสนามกอล์ฟ
- () 1. เป็นข้อเสนอของสนามกอล์ฟในตอนติดต่อขอซื้อที่ดิน
- () 2. ไม่ได้ตั้งใจ บังเอิญไปสมัครงานแล้วได้
- () 3. ได้ข่าวว่ารายได้ดี งานสบาย
- () 4. มีคนฝากงานให้
- () 5. เพื่อนชวน
- () 6. อื่น ๆ.....
19. ตำแหน่งแรกที่เข้ามาทำ.....ตำแหน่งปัจจุบัน.....
20. เวลาการทำงานในปัจจุบัน
- () 1. สัปดาห์ละ.....วัน
- () 2. วันละ..... กะ/รอบ
- () 3. จำนวน.....ชั่วโมง/วัน
21. ก่อนที่จะมาทำงานที่สนามกอล์ฟแห่งนี้ ท่านเคยมีประสบการณ์ทำงานในสนามกอล์ฟอื่นมาก่อนหรือไม่
- () 1. ไม่เคย () 2. เคย ดังต่อไปนี้
- 1) ชื่อสนามกอล์ฟ.....ตำแหน่ง.....เป็นเวลา.....
สาเหตุที่ออก.....
- 2) ชื่อสนามกอล์ฟ.....ตำแหน่ง.....เป็นเวลา.....
สาเหตุที่ออก.....
- 3) ชื่อสนามกอล์ฟ.....ตำแหน่ง.....เป็นเวลา.....
สาเหตุที่ออก.....
22. นอกจากตัวท่านแล้ว มีสมาชิกท่านอื่นในครอบครัวทำงานในสนามกอล์ฟหรือไม่
- () 1. ไม่มี
- () 2. มี จำนวน.....คน ตำแหน่ง.....

23. เปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างอาชีพเดิม (ในข้อ 9) กับอาชีพการให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้) (ระบุอาชีพเดิม.....) ถ้าไม่เคยประกอบอาชีพอื่นมาก่อนข้ามไปตอบข้อ 24.

รายละเอียด	อาชีพแคดดี้		พอ ๆ กัน	อาชีพเดิม		หมายเหตุ
	ดีกว่า	ไม่มี		ดีกว่า	ไม่มี	
รายได้						
ความหนักเบาของงาน		-			-	
สวัสดิการ		-			-	
ความมั่นคง						
ความก้าวหน้า						
ความภาคภูมิใจในงาน						

ข้อแตกต่างอื่น ๆ

อาชีพเดิม.....

อาชีพแคดดี้.....

24. ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำงานและข้อเสนอแนะแนวทางแก้ไข (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. ความไม่ยุติธรรมในการปกครองของผู้บังคับบัญชา

ข้อเสนอแนะ.....

.....

() 2. ไม่ได้รับการเอาใจใส่และคุ้มครองแรงงานเท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ.....

.....

() 3. ความไม่ยุติธรรมในเรื่องค่าจ้าง ค่าแรงงาน

ข้อเสนอแนะ.....

.....

() 4. การเกี่ยงหรือเลือกบริการลูกค้าในระหว่างแคดดี้ด้วยกัน

ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....

.....

() 5. ความไม่สามัคคีในระหว่างเพื่อนร่วมงาน

ข้อเสนอแนะ.....

.....

() 6. การที่ลูกค้าสามารถระบุหรือเลือกใช้แคดดี้ที่ตัวเองชอบ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....

.....

() 7. ไม่มีความรู้ความเข้าใจในงานที่ทำเพียงพอ เนื่องจาก.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

() 8. ปัญหาแคดดี้มี ลักษณะปัญหา.....

ข้อเสนอแนะ.....

.....

() 9. ความพอใจของลูกค้าในการให้บริการของสนามกอล์ฟ

ปัญหาและข้อเสนอแนะ.....

.....

() 10. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

.....
 ข้อเสนอแนะ.....

25. ท่านคิดว่าแคตตี้ควรมีสิทธิ์ที่จะให้บริการเฉพาะแขกที่ตนเองพอใจและปฏิเสธไม่ให้บริการแขกที่ตนเองไม่ชอบได้หรือไม่
 () 1. ได้ เนื่องจาก.....
 () 2. ไม่ได้ เนื่องจาก.....
26. ท่านได้รับคำทักจากแขกทุกครั้งหรือไม่
 () 1. ทุกครั้ง
 () 2. ไม่ทุกครั้ง เนื่องจาก.....
27. ท่านรู้สึกอย่างไรเมื่อได้รับเงินค่าทิปจากแขกน้อยกว่าเพื่อนร่วมงานคนอื่น (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)
 () 1. อายเพื่อน
 () 2. ไม่เห็นต้องอาย เพราะเรามีความสามารถเท่าคนอื่น
 () 3. จำหน้าแขกคนนั้นไว้คราวหน้ามาอีกจะได้หลบหลีกได้ทัน
 () 4. อิจฉาเพื่อนคราวหน้าต้องพยายามหาทางให้ได้มากกว่า
 () 5. เสียใจต้องปรับปรุงตัวใหม่เอาใจแขกให้มากขึ้นกว่านี้
 () 6. สมควรแล้ว เพราะประสบการณ์ยังน้อยทำงานไม่เก่งเท่าคนอื่น
 () 7. เป็นเรื่องธรรมดาทำงานเก่งเท่านั้นถ้าประจำไม่เก่งเหมือนคนอื่น
 () 8. เฉย ๆ
 () 9. อื่น ๆ
28. โปรดบรรยายความรู้สึกของท่านต่ออาชีพแคตตี้

29. ท่านคิดจะเปลี่ยนงานอีกหรือไม่
 () 1. ไม่คิด () 2. คิดเปลี่ยน เหตุผล.....
30. ถ้าคิดจะเปลี่ยนงานใหม่ ยังจะหางานเป็นแคตตี้ในสนามกอล์ฟอีกหรือไม่ เพราะเหตุใด
 () 1. ไม่คิด เพราะ.....
 () 2. คิด เพราะ.....
 () 3. ยังไม่แน่ เพราะ.....

ส่วนที่ 4 การเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและค่านิยมความเป็นอยู่

31. ปัจจุบันท่านเป็นผู้นำหลักในการหาเลี้ยงครอบครัว หรือไม่
 () 1. ใช่ () 2. ไม่ใช่
32. รายได้ของท่านโดยเฉลี่ยต่อเดือน (ไม่รวมเงินพิเศษ เช่น ค่าทิป)
 () 1. ต่ำกว่า 4,000 บาท () 2. 4,000-6,000 บาท () 3. 6,000-8,000 บาท
 () 4. 8,000-10,000 บาท () 5. 10,000-15,000 บาท () 6. 15,000-20,000 บาท
 () 7. มากกว่า 20,000 บาท () 8. อื่นๆ.....

33. รายได้พิเศษ เช่น เงินค่าทิป (ถ้ามี) โดยเฉลี่ยต่อเดือน.....บาท
34. สนามกอล์ฟมีสวัสดิการให้หรือไม่
 () 1. ไม่มี
 () 2. มีที่พักรฟรี
ที่พัก เสียค่าเช่าราคาถูก
ได้รับค่ารักษาพยาบาล
การฝึกอบรมวิชาชีพการให้บริการในสนามกอล์ฟ
อื่น ๆ.....
35. การเปลี่ยนแปลงในการประกอบอาชีพมีผลกระทบต่อตัวท่านและครอบครัวอย่างไร
 (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 () 1. มีเวลาให้ครอบครัวน้อยลง () 2. มีเวลาให้ครอบครัวมากขึ้น
 () 3. ความเป็นอยู่เลวลง () 4. ความเป็นอยู่ดีขึ้น
 () 5. ค่าใช้จ่ายมากขึ้น () 6. อื่น ๆ.....
36. ค่าใช้จ่ายประจำเดือนของท่าน

รายละเอียด	ค่าใช้จ่าย/เดือน (บาท)	คิดเป็นร้อยละ
1. ค่าเช่าบ้าน		
2. ค่าผ่อนส่งบ้าน		
3. ค่าผ่อนส่งรถ.....		
4. ค่าผ่อนส่งเครื่องใช้ภายในบ้าน		
5. ค่าพาหนะไปทำงาน		
6. ค่าอาหาร		
7. ค่าน้ำ/ค่าไฟ/ค่าโทรศัพท์		
8. ค่าเลี้ยงดู/การศึกษาของบุตร		
9. ค่าเครื่องแต่งตัว		
10. ค่ารักษาพยาบาล		
11. ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง/สังคม		
12. ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด		
13. อื่น ๆ (ระบุ).....		

37. หลังจากเข้าทำงานในสนามกอล์ฟแล้วค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เหล่านี้หากเปรียบเทียบกับเมื่อก่อนเพิ่มขึ้นหรือลดลงอย่างไรบ้าง

ค่าใช้จ่าย	เท่าเดิม	ลดลง	เพิ่มขึ้น	สาเหตุ
1. ค่าเครื่องแต่งกาย/เครื่องประดับ				
2. ค่าใช้จ่ายเพื่อความบันเทิง/สังคม				
3. ค่าผ่อนส่งเครื่องใช้ สิ่งอำนวยความสะดวกภายในบ้าน				

38. ปัจจุบันท่านมีเงินออมหรือไม่
 () 1. ไม่มี () 2. มี ประมาณเดือนละ.....หรือ.....% ของรายได้

39. ก่อนเปลี่ยนแปลงอาชีพท่านเคยมีหนี้สินหรือไม่
 () 1. ไม่มี () 2. มี กู้ยืมเงินจาก
() ธนาคาร
() นายหน้าเงินกู้
() เพื่อน ญาติพี่น้อง
 () อื่น ๆ.....
40. ปัจจุบันท่านมีหนี้สินหรือไม่
 () 1. ไม่มี () 2. มี กู้ยืมเงินจาก
() ธนาคาร
() นายหน้าเงินกู้
() เพื่อน ญาติพี่น้อง
 () อื่น ๆ.....
41. ที่มาของหนี้สินในปัจจุบัน
 () 1. หนี้เก่าพอกพูน ยังใช้ไม่หมด
 () 2. ใช้หนี้เก่าหมดแล้ว เป็นหนี้ใหม่
 () 3. มีทั้งหนี้เก่าหนี้ใหม่
 () 4. อื่น ๆ.....
42. สาเหตุของการเป็นหนี้
 () 1. เอามาใช้จ่ายจนเจือครอบครัวย
 () 2. ช่วยเหลือญาติพี่น้อง
 () 3. ใช้จ่ายฟุ้งเพื่อเกินตัว
 () 4. ติดการพนัน
 () 5. อื่น ๆ.....

ส่วนที่ 6 การรับรู้การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม

43. กรณีที่สนามกอล์ฟสร้างขึ้นในบริเวณชุมชนที่ท่านอยู่อาศัย ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อมก่อนมีสนามกอล์ฟและหลังจากมีสนามกอล์ฟแล้ว แตกต่างกันอย่างไร
 () 1. ไม่แตกต่าง () 2. แตกต่างจากเดิม
44. กรณีที่สภาพแวดล้อมต่างไปจากเดิม ท่านคิดว่าเป็นไปในทางใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 () 1. ดีขึ้น เนื่องจาก
() ชุมชนสวยงามน่าอยู่มากขึ้น
() มีต้นไม้มากขึ้น ป่าไม้ถูกทำลายน้อยลง
() เศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของชาวบ้านดีขึ้น
() อื่น ๆ.....

() 2. แอลง เนื่องจาก

....() มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม เช่น

() ขาดแคลนน้ำใช้ เนื่องจากสนามกอล์ฟแย่งน้ำไปใช้

() ต้นไม้ค่อยๆ ลดลง ป่าไม้ถูกทำลายมากขึ้น

() น้ำท่วมเวลาฝนตกทุกครั้ง

() น้ำในแม่น้ำลำคลองเน่าเสีย

() อื่นๆ.....

....() ค่านิยมของคนในชุมชนเปลี่ยนไป ให้ความสำคัญกับทรัพย์สินเงินทองมากขึ้น

....() อื่นๆ

45. สุขภาพของท่านในปัจจุบันเป็นอย่างไร

() 1. เจ็บป่วยบ้างแต่ไม่บ่อย

() 2. เจ็บป่วยบ่อย

() 3. ไม่เคยเจ็บป่วยเลย

() 4. มีโรคประจำตัว (ระบุ).....

46. อาการเจ็บป่วยที่พบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() 1. ระบายเคืองหรือเจ็บตาบ่อย

() 2. เป็นไข้หวัดธรรมดา

() 3. คลื่นไส้ อาเจียน

() 4. ปวดศีรษะ

() 5. เจ็บคอ

() 6. อื่นๆ.....

47. ก่อนหน้าที่จะมาประกอบอาชีพปัจจุบัน เคยมีอาการเจ็บป่วยหรือไม่

() 1. เจ็บป่วยบ้างแต่ไม่บ่อย

() 2. เจ็บป่วยบ่อย

() 3. ไม่เคยเจ็บป่วยเลย

48. ท่านทราบสาเหตุของอาการเจ็บป่วยที่มักเป็นอยู่เสมอว่าเกิดจากสาเหตุอะไรหรือไม่

() 1. ทราบ จาก.....สาเหตุ.....

() 2. ไม่ทราบ

49. เคยได้รับอุบัติเหตุจากการประกอบอาชีพ หรือเจ็บป่วยกะทันหันในระหว่างทำงานหรือไม่

() 1. ไม่เคย

() 2. เคยค่อนข้างรุนแรง อาการ.....สาเหตุ.....

() 3. เคย แต่ไม่รุนแรง อาการ.....สาเหตุ.....

50. เคยพบเห็นเพื่อนร่วมงานได้รับอุบัติเหตุหรือเกิดเจ็บป่วยกะทันหันในขณะที่ทำงานหรือไม่

() 1. ไม่เคย

() 2. เคยพบเห็น.....ครั้ง ลักษณะอาการ/สาเหตุ.....

51. กรณีที่เกิดเจ็บป่วยหรือได้รับอุบัติเหตุเนื่องมาจากการทำงาน สนามกอล์ฟรับผิดชอบในการรักษาพยาบาลหรือไม่ อย่างไร

() 1. รับผิดชอบ จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้ทั้งหมด

() 2. รับผิดชอบ จ่ายค่ารักษาพยาบาลให้บางส่วน

() 3. ไม่รับผิดชอบใดๆ

52. ความคิดเห็นต่อการสร้างสนามกอล์ฟ

() 1. ไม่เห็นด้วย เพราะ.....

.....

() 2. เห็นด้วย เพราะ.....

.....

() 3. ไม่มีความเห็น

53. ความคิดเห็นเพิ่มเติม/ข้อเสนอแนะ.....

.....

.....

.....

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค.
ระเบียบปฏิบัติของผู้ประกอบอาชีพ
ให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้)

ระเบียบปฏิบัติของผู้ประกอบอาชีพให้บริการในสนามกอล์ฟ (แคดดี้)

จัดทำโดย ฝ่ายกีฬา สนามกอล์ฟแหลมฉบัง

ขั้นตอนการฝึกแคดดี้ของสนามกอล์ฟแหลมฉบังฯ

เพื่อวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาและยกระดับการปฏิบัติงานของแคดดี้ให้ดีขึ้นแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ภาคทฤษฎี
2. ภาคปฏิบัติ
3. การฝึกเพิ่มเติม และการเพิ่มบทเรียนพิเศษ

1. ภาคทฤษฎี

การเรียนรู้กีฬา กอล์ฟ กีฬากอล์ฟคืออะไร และอุปกรณ์เล่นกอล์ฟประกอบด้วยอะไรบ้าง แคดดี้คือใครและมีหน้าที่ทำอะไรบ้าง

แคดดี้ หมายถึง ผู้ที่ถือถุงกอล์ฟให้กับนักกอล์ฟเป็นผู้ช่วย และให้คำปรึกษาหรือให้คำแนะนำแก่นักกอล์ฟได้ คุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นแคดดี้ได้คือ

1. สุขภาพต้องแข็งแรง สามารถเดินติดต่อกันได้อย่างน้อย 6 ชม./วันและต้องเดินนำนักกอล์ฟเสมอ
2. สายตาต้องดี สามารถบอกจุดตกของลูกกอล์ฟได้อย่างถูกต้อง
3. มีความอดทน อดกลั้นเป็นเลิศ เนื่องจากจำต้องปรับตัวตลอดเวลาของการปฏิบัติ หน้าที่ เพราะนักกอล์ฟแต่ละคนจะมีการควบคุมอารมณ์รวมทั้งฝีมือในการเล่นที่ไม่เหมือนกัน
4. จะต้องเป็นผู้ที่รักในอาชีพงานบริการ
5. จะต้องรู้ถึงข้อมูลเบื้องต้นของ กฎ กติกา มารยาท ของการเล่นกอล์ฟพอประมาณ

อุปกรณ์ในการทำงานของแคดดี้

สกอร์การ์ด แผ่นจดแต้มของนักกอล์ฟ

ถุงทราย ถุงใส่ชยะ

ผ้าเช็ดลูก ใช้สำหรับเช็ดลูกให้นักกอล์ฟ

ที่ซ่อมกรีน ซ่อมรอยลูกตกบนกรีน

ที่ ทั้งสั้นและยาว

มาร์ค สำหรับมาร์คลูกบนกรีน

ปากกา จดแต้มให้นักกอล์ฟ

อุปกรณ์กอล์ฟ

ถุงกอล์ฟ ปกติเป็นรูปทรงกระบอก มีสายสะพายบ่า มีร่องสำหรับใส่ไม้และมีกระเป๋าช้างอีกไว้สำหรับใส่ ที , ลูกกอล์ฟ , ถุงมือ ฯลฯ

ไม้กอล์ฟ จะมี 14 อัน เป็นส่วนใหญ่ ประกอบด้วย หัวไม้เบอร์ 1, 3, 4, 5 เหล็ก 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 พิชซึ่งเวจ แชนเวจ และพัตเตอร์ ไม้กอล์ฟแต่ละอันจะใช้ตีระยะต่างกัน คือระยะปกติของคนไทยทั่ว ๆ ไป

หัวไม้เบอร์ 1 ตีได้ระยะ 250 หลา
 หัวไม้เบอร์ 3 ตีได้ระยะ 230 หลา
 หัวไม้เบอร์ 4 ตีได้ระยะ 220 หลา
 หัวไม้เบอร์ 5 ตีได้ระยะ 210 หลา
 เหล็กเบอร์ 3 ตีได้ระยะ 200 หลา
 เหล็กเบอร์ 4 ตีได้ระยะ 180 หลา
 เหล็กเบอร์ 5 ตีได้ระยะ 170 หลา
 เหล็กเบอร์ 6 ตีได้ระยะ 160 หลา
 เหล็กเบอร์ 7 ตีได้ระยะ 150 หลา
 เหล็กเบอร์ 8 ตีได้ระยะ 140 หลา
 เหล็กเบอร์ 9 ตีได้ระยะ 130 หลา
 พิชซึ่งเวจ ตีได้ระยะ 120 หลา
 แชนเวจ ตีได้ระยะ 120 หลา
 พัตเตอร์ เอาไว้พัตลงบนกรีน

ถุงมือ ทำด้วยหนัง หรือผ้าอย่างดีสำหรับใส่ที่มือซ้ายเพียงข้างเดียว (สำหรับคนถนัดขวา)

และสำหรับใส่ที่มือขวาข้างเดียว (สำหรับคนถนัดซ้าย)

ลูกกอล์ฟ มีขนาดเดียวกันมีหลายสี หลายยี่ห้อ ส่วนมากจะใช้สีขาว ลูกกอล์ฟที่ได้มาตรฐานจะต้องมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 1.68 นิ้ว และมีน้ำหนักไม่เกิน 1.62 ออนซ์

สนามกอล์ฟ สนามกอล์ฟตามมาตรฐานโดยทั่วไปจะมี 18 หลุม แบ่งเป็น 2 รอบ ๆ ละ 9 หลุม แต่ละหลุมจะมีความยาวแตกต่างกันไป ตั้งแต่ประมาณ 85 หลา ถึง 550 หลา ความยาวนี้จะเป็นการบ่งบอกว่าหลุมนั้นเป็น พาร์ 3 หรือ พาร์ 4 หรือ พาร์ 5

ส่วนประกอบของสนามกอล์ฟ

แต่ละหลุมจะมีจุดเริ่มต้นการเล่น คือ “แท่นตี” ซึ่งของสนามแหลมฉับๆ จะแบ่งเป็น 5 แท่นตีด้วยกันคือ

แท่นตี ที่มีหมุด สีดำ ปักไว้ สำหรับโปรหรือนักกอล์ฟอาชีพ

แท่นตี ที่มีหมุด สีน้ำเงิน ปักไว้ สำหรับนักกอล์ฟสมัครเล่น

แท่นตี ที่มีหมุด สีขาว ปักไว้ สำหรับนักกอล์ฟชายทั่วไป

แท่นตี ที่มีหมุด สีแดง ปักไว้ สำหรับนักกอล์ฟหญิงทั่วไป

แท่นตี ที่มีหมุด สีเหลือง ปักไว้ สำหรับนักกอล์ฟผู้สูงอายุ และเด็ก

การเล่นลูกจากแท่นตี ต้องอยู่ในหมุดที่กำกับไว้

“แฟร์เวย์” คือ สนามที่มีหญ้าตัดเรียบ และสั้น ๆ สำหรับเป็นพื้นที่ให้เล่นลูกระหว่างแท่นตีไปถึงกรีน

“กรีน” คือ บริเวณนอกแฟร์เวย์ที่ปล่อยหญ้าไว้ยาว ๆ ทำให้เล่นยาก

“บังเกอร์” คือ หลุมทรายที่มีไว้เป็นอุปสรรคในการเล่น ถ้าลูกกอล์ฟตกลงไปในบ่อทราย เวลาตีห้ามจรดไม้โดนทรายเพราะจะถูกปรับแต้ม และเมื่อเล่นลูกออกจากบ่อทรายแล้วต้องเกลี่ยทรายทุกครั้ง

“โอ.บี” หมายถึงเขตนอกสนามซึ่งจะเสียแต้มปรับโทษถ้าตีลูกออกไปนอกเขตสนาม และจะต้องตีลูกใหม่จากจุดเดิม ลูกที่ถือว่า โอ.บี คือทุกส่วนของลูกออกไปนอกเขตสนาม การเล่นลูกใกล้ ๆ เขตโอ.บี ผู้เล่นอาจยืนอยู่ในเขต โอ.บี เพื่อตีลูกก็ได้

“หลักรีสี่เหลี่ยม” (วอเตอร์ฮาซาด) หมายถึงบ่อน้ำที่เป็นอุปสรรคในการเล่น ถ้าลูกตกไปจะต้องเสียแต้มปรับ คู คลอง ร่องน้ำ ทุกชนิดไม่ว่าจะมีน้ำหรือไม่ก็ตามถือเป็นอุปสรรคน้ำ ถ้าจะลงไปตีจากจุดนั้น ห้ามจรดไม้ในพื้นที่หรือน้ำ เขตอุปสรรคน้ำข้างใช้เสาสี่เหลี่ยมปักไว้ ตัวเสาถือว่าเป็นเขตอุปสรรคน้ำเช่นกัน

“หลักรีสี่เหลี่ยม” (แลทเทอร์วอเตอร์ฮาซาด) ถือเป็นอุปสรรคน้ำด้านข้าง ถ้าลูกตกลงไปก็เสียแต้มปรับเช่นกัน เขตอุปสรรคน้ำใช้เสาสี่เหลี่ยมปักกำกับไว้ ตัวเสาถือว่าเป็นเขตอุปสรรคน้ำด้วย

“ฟรินจ์” หมายถึงขอบ ๆ กรีนซึ่งหมายความว่าบนกรีน ลูกที่ตกบนบริเวณนี้ยังไม่ถือว่าลูกขึ้นกรีน จะมาร์คลูกเพื่อหยิบมาเช็ดทำความสะอาดไม่ได้ ทราบที่ระเบิดขึ้นมาตกบนของกรีน ก็ถือเป็นสิ่งกีดขวางนอกกรีนที่จะปิดออกก่อนพัตไม่ได้

“กรีน” หมายถึงส่วนของสนามที่ตัดหญ้าเรียบที่สุดมีธงปักไว้ ลูกที่อยู่บนกรีนแล้วผู้เล่นมีสิทธิ์มาร์คลูกและหยิบลูกขึ้นมาทำความสะอาดได้ เมื่อส่วนใดส่วนหนึ่งของลูกเข้าไปอยู่บนเขตของกรีนให้นับได้ว่าลูกได้ขึ้นแล้ว

“เสาธง” เครื่องหมายแสดงตำแหน่งของหลุมบนกรีนบางครั้งก็เรียก “พิน” บางสนามใช้สีธงบอกตำแหน่งหลุมว่าอยู่ไกลแค่ไหน สำหรับสนามแหลมจนถึงใช้ธงระกร้อใส่ไว้เป็นการบอกตำแหน่งของหลุม ถ้าหลุมอยู่ด้านหน้าของกรีนตะกร้อจะอยู่ต่ำ ๆ ติดกับหลุม ถ้าหลุมอยู่ไกลตะกร้อจะไปอยู่ด้านบนของเสาธง

“หลุม” เป็นจุดจบของการเล่นแต่ละหลุม หลุมที่ได้มาตรฐานจะมีเส้นผ่าศูนย์กลาง 4 1/4 นิ้ว ความลึก 4 นิ้ว

“แต้มต่อ” ความยากง่ายของแต่ละหลุมจะถูกกำหนดโดยแต้มต่อ หรือแฮนดิแคป ซึ่งจะมีตั้งแต่ 1-18 ซึ่งแต้มต่อน้อยที่สุดจะยากที่สุด คือ หลุมที่มีแต้มต่อ 1 จะยากที่สุด และแต้มต่อ 18 จะง่ายที่สุด

ความหมายของ พาร์

“พาร์” คือการกำหนดจำนวนครั้งที่ต้องตีลูกให้ลงหลุมไป

“พาร์ 3” จะมีระยะสั้นตั้งแต่ 85 - 270 หลา ซึ่งผู้เล่นสามารถจะตีลูกขึ้นไปบนกรีนได้ในช็อตแรกและจะพัตอีก 2 ครั้ง ให้ลูกลงหลุมในการเล่น เรียกว่า ทำพาร์ได้

“พาร์ 4” กำหนดให้ตีลูก 2 ครั้งไปขึ้นกรีน และพัตอีก 2 ครั้งให้ลงหลุม ระยะความยาวของหลุมพาร์ 4 280 - 460 หลา

“พาร์ 5” กำหนดให้ตีลูก 3 ครั้งไปขึ้นกรีน และพัตอีก 2 ครั้ง ระยะความยาวของหลุมพาร์ 5 จะมีตั้งแต่ 460 - 600 หลา

ใน 18 หลุมปกติจะแบ่งเป็นหลุมพาร์ 3=4 หลุม พาร์ 5=4 หลุม พาร์ 4=10 หลุม สนามกอล์ฟโดยทั่ว ๆ ไป จะแบ่งเป็น 2 รอบ ๆ ละ 9 หลุม ใน 9 หลุมจะมีพาร์รวมได้ 36 และ 18 หลุม รวมได้พาร์ 72

การนับแต้ม และศัพท์ต่าง ๆ ที่ใช้เกี่ยวกับการนับ

พาร์ คือ ทำแต้มเท่ากำหนดของหลุม เช่น พาร์ 3 ตี 3 ครั้งลงหลุมเรียกว่า พาร์

เบอร์ดี คือ ทำแต้มต่ำกว่าพาร์ 1 แต้ม เช่น พาร์ 3 ตี 2 ครั้งลงหลุม เรียกว่า เบอร์ดี

อีเกิ้ล คือ ทำแต้มต่ำกว่า พาร์ 2 แต้ม เช่น หลุม พาร์ 4 ตี 2 ครั้งลงหลุม เรียกว่า อีเกิ้ล

โบกี้ คือ ทำแถมเกินกว่า พาร์ 1 แถม เช่น พาร์ 4 ตี 5 ครั้งลงหลุม เรียกว่า โบกี้
 ดับเบิลโบกี้ คือ ทำแถมเกินกว่า พาร์ 2 แถม เช่น พาร์ 5 ตี 7 ครั้งลงหลุม เรียกว่า
 ดับเบิลโบกี้

ทริเบิลโบกี้ คือ ทำแถมเกินกว่า พาร์ 3 แถม เช่น พาร์ 4 ตี 7 ครั้งลงหลุม เรียก
 ว่าทริเบิลโบกี้

สแควร์พาร์ คือ ตีเท่ากับพาร์ของสนาม 9 หลุม คือ 36 หรือ 72 สำหรับ 18 หลุม

อันเดอร์พาร์ คือ ตีต่ำกว่าพาร์ของสนาม เช่น สนามแหลมฉับงา พาร์ 72 ตีได้ 70 คือ
 ตี 2 อันเดอร์

โอเวอร์ คือ ตีเกินกว่าสแควร์พาร์ เช่น 18 หลุมพาร์ 72 ตีได้ 75 เท่ากับตี 3
 โอเวอร์พาร์ ฯลฯ

หมายเหตุ ภาคทฤษฎีนี้แค่นี้จะได้รับแจกไปอ่านทุกคน

ระเบียบข้อบังคับแคตตี สนามกอล์ฟแหลมฉับงา อินเทอร์เน็ตคลับ คันทรี่คลับ จำกัด

1. ระเบียบการแต่งกาย

- 1.1 ต้องแต่งกายถูกระเบียบตามแบบที่สนามกำหนด
- 1.2 เสื้อผ้าที่สวมใส่ต้องสะอาดและรัดให้เรียบร้อย
- 1.3 เสื้อข้างในอนุญาตให้ใส่สีพื้น คือ สีขาวและเหลืองเท่านั้น
- 1.4 รองเท้า ถุงเท้า ต้องเป็นสีขาว ห้ามมีลวดลาย
- 1.5 ผ้าโพกหัวสีเหลือง และหมวกสีเหลืองตามแบบและสีที่บริษัทกำหนด
- 1.6 ผม เล็บมือ ฟัน รองเท้าต้องสะอาด

2. สิ่งที่ต้องเตรียมก่อนออกรอบ (อุปกรณ์ในการทำงาน)

- 2.1 ผ้าสำหรับเช็ดลูก และทำความสะอาดอุปกรณ์กอล์ฟ
- 2.2 ที่ซ่อมกรีน ซ่อมรอยลูกตกบนกรีน
- 2.3 ถุงทราย ถุงใส่ขยะ
- 2.4 ที่หั่นสั้นและยาว มาร์คสำหรับมาร์คลูกบนกรีน
- 2.5 ปากกาหรือดินสอสำหรับจดแต้ม
- 2.6 สกอร์การ์ด

3. ระเบียบปฏิบัติก่อนออกรอบ

- 3.1 เตรียมตัวให้พร้อม และนั่งรอรับถุงอย่างเป็นระเบียบ
- 3.2 รับถุงตามลำดับอย่างเป็นระเบียบไม่แย่งหรือเกี่ยงกัน
- 3.3 ตรวจสอบเช็คอุปกรณ์ทุกอย่างในถุงลงในใบเช็คอุปกรณ์
- 3.4 รอนายในที่ที่จัดเตรียมให้อย่างเป็นระเบียบไม่คุยหรือเล่นในขณะที่รอนาย
- 3.5 ทำความรู้จักกับนายก่อนด้วยการยกมือไหว้กล่าวคำสวัสดิ์และจ่านายให้
 ได้
- 3.6 นำนักกอล์ฟไปจุดสตาร์ทอย่างถูกต้อง

4. ระเบียบปฏิบัติขณะออกรอบ

- 4.1 เตรียมไม้กอล์ฟ ลูกกอล์ฟ ถุงมือ บอกระยะ บอกอุปสรรคกับนักกอล์ฟ
 เมื่อนักกอล์ฟขึ้นแท่นตีออฟ
- 4.2 จำเบอร์ลูกหรือยี่ห้อลูกที่นักกอล์ฟตีให้ได้

- 4.3 ขณะนักกอล์ฟทุกคนตีลูกทุกครั้งห้ามคุยส่งเสียง และขณะออกรอบห้าม แครดคุยกันยกเว้นเวลาพักที่ซุ่ม
- 4.4 จำลูกและตำแหน่งลูกตกของนายให้ได้
- 4.5 ในระหว่างทางเดินไปที่ลูกตกให้สังเกตดูหัวสปริงเกอร์หรือตุระยะที่จะแจ้งให้นักกอล์ฟทราบและต้องเดินนำหน้าและถึงลูกก่อนนักกอล์ฟเสมอ
- 4.6 ทำความสะอาดไม้ทุกครั้งทีนายตีก่อนนำใส่ถุงและต้องระมัดระวังไม้ให้กระทบกันเพราะจะทำให้เป็นรอยได้
- 4.7 กลบรอยไฉวอทุกครั้งที่เกิดรอยตี เกลี่ยทรายทุกครั้งถ้าลูกตกทรายและกรณีบนกรีนแคดตีต้องตรวจดูด้วยว่ามีรอยลูกตกหรือไม่ ถ้ามีต้องซ่อมให้เรียบร้อย
- 4.8 แคดตีของนายที่พัตคนแรก หรือแคดตีที่อยู่ใกล้ธงที่สุดเป็นคนยกธงออกและแคดตีที่นายพัตที่หลังให้เตรียมธงและปักให้เรียบร้อย
- 4.9 เมื่ออยู่บนกรีนสิ่งที่ควรระมัดระวังคือ อย่าเหยียบไลน์ของผู้ร่วมก๊วนและนายตัวเองการยืนต้องไม่ยืนอยู่ในตำแหน่งที่รบกวนสายตาของนักกอล์ฟที่กำลังจะพัต
- 4.10 เมื่ออยู่ในสนามเก็บของทุกครั้งทีพบเห็น เช่น ที่นั่ง, ก้นบุหรี, เศษหญ้า ฯลฯ
- 4.11 จัดแถมและคืนสกอร์การ์ดพร้อมทั้งตรวจอุปกรณ์ทุกชนิดและสิ่งของทั้งหมดที่นักกอล์ฟฝากไว้คืนนักกอล์ฟให้ครบถ้วน
- 4.12 ส่งใบรับถุง (CHANGE BAG) ให้นักกอล์ฟเพื่อรับถุงกอล์ฟคืนที่หน้าคลับเฮาส์ พร้อมทั้งกล่าวขอบคุณนักกอล์ฟทีมาใช้บริการโดยห้ามขอทิปเด็ดขาดเพราะเรื่องทีเป็นความพอใจทีนักกอล์ฟจะให้หรือไม่ให้ก็ได้ หากแคดตีแสดงกิริยาทีไม่ดีหรือโต้ตอบทุกกรณีจะต้องถูกลงโทษโดยเด็ดขาด

5. ระเบียบเขื่อนักกอล์ฟที่มีบทลงโทษ

1. ห้ามพูดจาหยาบคายกับนักกอล์ฟหรือกับหัวหน้าและแคดตีด้วยตนเอง
2. ห้ามทะเลาะวิวาทกันโดยเด็ดขาด
3. ห้ามดื่มของมึนเมาทุกชนิดขณะปฏิบัติหน้าที่
4. ห้ามเล่นการพนัน
5. ห้ามลักขโมยหรือหยิบฉวยสมบัติของผู้อื่น
6. ห้ามเด็ดดอกไม้และเก็บผลไม้ในสนาม
7. ห้ามออกรอบข้ามเบอร์โดยเด็ดขาด เว้นแต่มีคำสั่งจากผู้บังคับบัญชา
8. ห้ามแคดตีนำเรื่องส่วนตัวไปขอความช่วยเหลือจากนักกอล์ฟ เช่น ฝากงานให้ญาติพี่น้อง, หรือขอยืมเงิน
9. ในกรณีแคดตีไม่พอทางสนามขอยกเลิกการจองแคดตีให้หัวหน้าแคดตีส่งออกรอบได้ทันที

10. แคตตี้ออกกรอบแล้วไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ครบ 18 หลุม ไม่ว่าจะกรณีใด ห้ามมอบคู่มือให้กับแคตตี้อื่นๆที่ทำหน้าที่แทน
11. แคตตี้ออกกรอบเมื่อยังไม่ถึงเบอร์อาจจะต้องทำงานโดยการมอบหมายงานจากหัวหน้าแคตตี้อื่นๆ เช่น ทำความสะอาดเรือนแคตตี้อื่นๆ จัดรถลากอื่น ๆ ตามแต่ได้รับมอบหมาย
12. เมื่อตรอกบัตรครบเวลาแล้วห้ามแคตตี้ออกจากบริเวณที่กำหนดให้อยู่ เมื่อมีความจำเป็นหรือกิจกรรมจะต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าก่อนจึงออกไปได้
13. ห้ามแคตตี้ออกบัตรแทนกัน
14. ในกรณีแคตตี้ออกบัตรเกิดอุบัติเหตุอันเกิดจากความประมาทหรือทำอุปกรณ์ใด ๆ ของนักกอล์ฟชำรุด แคตตี้อื่นๆจะต้องชดเชยให้โดยหักจากค่าแรง
15. หลังจาก 15.00 น. ไปแล้วแคตตี้อื่นๆที่ได้ออกบัตรเมื่อถึงคิวแล้วไม่ออกปฏิบัติหน้าที่จะถูกพาสเบอร์ไปต่อบัวยของวันรุ่งขึ้นในกรณีที่รองแคตตี้อื่นๆหมด
16. กอล์ฟคาร์ที่นั่งได้ 4 คน ลูกกอล์ฟ 2 ลูก เท่านั้น และวันหยุดนักกอล์ฟออกรอบได้กลุ่มละไม่เกิน 4 ท่าน และวันธรรมดา 6 ท่าน

ระเบียบและบทลงโทษการรอรอบ

1. ขาดรอรอบโดยมิได้ลา ครั้งแรกถอนหญ้า 30 กิโล
ครั้งที่สองถอนหญ้า 60 กิโล
2. เบอร์พาสแล้วไปออกรอบ ครั้งแรกถอนหญ้า 60 กิโล
ครั้งต่อไปทำงาน 3 วัน โดยมีได้รับค่าแรง
3. เบอร์พาสแล้วให้รอไม่รอ ครั้งแรกถอนหญ้า 60 กิโล
ครั้งต่อไปทำงาน 3 วัน โดยมีได้รับค่าแรง
4. ดอกบัตรแทนกัน ครั้งแรกถอนหญ้า 3 วัน โดยมีได้รับค่าแรง
ครั้งต่อไปปลดออก
5. ไม่ดอกบัตรแล้วไปออกรอบ ครั้งแรกถอนหญ้า 60 กิโล
6. เปลี่ยนถุงแล้วรับใหม่โดยไม่แจ้งหัวหน้าครั้งแรกเก็บขยะและกลบไถวอท 18 หลุม
ครั้งต่อไป 27 หลุม
7. แคตตี้อื่นๆในวันหยุดและวันธรรมดาต้องดอกบัตรภายในเวลา 6.00 น. ถือว่าเบอร์ไม่พาส ถ้าดอกบัตรอยู่ในเวลาให้รับถุงได้ แต่ถ้าเลยเวลาแล้วเบอร์พาสแล้วต้องไปต่อบัวยถ้าไม่ได้ออกรอบก็จะไม่ได้ค่าแรง

ระเบียบและบทลงโทษการออกรอบ

1. ไม่กลบไถวอท ครั้งแรกกลบไถวอท 9 หลุม
ครั้งต่อไปกลบ 18 หลุม
2. ไม่เกลี่ยทราย ครั้งแรกถอนหญ้า 20 กิโล
ครั้งต่อไปถอนหญ้า 40 กิโล

3. ไม่ซ่อมรอยลูกตก ครั้งแรกเดินซ่อมรอยลูกตก 9 หลุม
ครั้งต่อไปซ่อมรอยลูกตก 18 หลุม
4. ไม่เก็บขยะ ครั้งแรกเดินเก็บขยะ 9 หลุม
ครั้งต่อไปปลดออก
5. พุดจาไม่สุภาพโต้เถียงนักกอล์ฟ แสดงกิริยาไม่สุภาพ ครั้งแรกทำงานในสนาม 3 วัน ไม่ได้ค่าแรง
ครั้งต่อไปปลดออก
6. ไม่ให้ CHANGE BAG ครั้งแรกให้นำร่องส่งถุงกอล์ฟ
ไม่ปฏิบัติตามต้องไปถอนหน้า 60 กิโล
7. ลืมคืนของนักกอล์ฟแล้วนำกลับบ้าน ครั้งแรกถอนหน้า 60 กิโล
ครั้งต่อไปทำงาน 3 วัน ไม่ได้ค่าแรง
8. ออกรอบเกินจำนวนคนที่ทางสนามกำหนด ทำงานในสนาม 3 วัน โดยไม่รับค่าแรง
9. ตรวจสอบเช็คอุปกรณ์ไม่เรียบร้อย เก็บขยะกลบไถวอท 18 หลุม
10. แคดดี้ที่ออกรอบไปกับนักกอล์ฟ เล่นครบ 18 หลุม แล้วเปลี่ยนแคดดี้
ถ้าแคดดี้ที่ไปเปลี่ยนเล่น 9 หลุม แคดดี้จะได้เบอร์ฟรีในวันต่อไป ถ้าเล่น 18 หลุมให้ต่อวันเหมือนปกติ
11. กรณีที่แคดดี้ออกรอบไปกับนักกอล์ฟแล้ว แคดดี้เดินไม่ครบ 18 หลุม ถ้ามีการเปลี่ยนแคดดี้จะต้อง
มอบคูปองทั้งหมดให้กับแคดดี้ที่เปลี่ยน
12. ทะเลาะวิวาทกันในเรือนแคดดี้จะถูกปลดออกจากการเป็นแคดดี้ทันที
13. แคดดี้ที่ออกรอบไปจนแล้วกลับขึ้นมาในกรณีแคดดี้หมด ต้องออกรอบต่อไปทันทีโดยปราศจากข้อโต้
แย้ง มิฉะนั้นจะถูกพิจารณาไม่ให้ความร่วมมือกับบริษัทฯ ต้องไปทำงาน 1 วัน โดยไม่ได้รับค่าแรง

ระเบียบปฏิบัติการทำเวร

1. แคดดี้ทุกคนจะต้องทำเวรตามที่สนามกำหนดให้โดยทำเวรหลุมที่รับผิดชอบอาทิตย์ละ 6 ชั่วโมง แคดดี้
ที่ทำเวรไม่ครบภายใน 1 อาทิตย์ ไม่ครบ 6 ชั่วโมง จะถูกพิจารณาโทษให้ทำงานในสนาม 2 วัน โดยมี
ได้รับค่าแรง

ระเบียบการแลกคูปองของแคดดี้

1. คูปองแคดดี้ราคา 200 บาท/18 หลุม และ 120 บาท/9 หลุม
คูปอง 18 หลุม แลกได้ 170 บาท
คูปอง 9 หลุม แลกได้ 110 บาท
2. เวลาแลกคูปอง 14.00 น. 15.00 น. ที่เรือนแคดดี้ เสาร์ - อาทิตย์ และวันหยุดนักชดถุกซ์ไม่มีการ
แลกคูปอง
3. คูปองแคดดี้สามารถแลกได้ทุกวัน และคูปองที่สะสมไว้จะต้องแลกภายใน 7 วัน โดยคิดวันที่ที่ปั๊มใน
บัตรเป็นวันแรก ถ้าไม่แลกภายใน 7 วัน ถือว่าคูปองหมดอายุ
4. กรณีที่มีผิดพลาดปั๊มวันที่มา 2 วัน ให้คิดวันล่าสุดเป็นวันแรก เช่น ปั๊มวันที่ 4 กับ 5 ให้คิดวันที่ 5
เป็นต้น

บทลงโทษ

1. ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจา
2. ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร
3. ทำงานในสนามโดยไม่ได้รับค่าแรง
4. ปลดออก

การพัฒนาการให้บริการ

การบริการ หมายถึง การตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการให้บรรลุด้วยความพึงพอใจ

ผลดีของการให้บริการที่ดี

1. แยกผู้ให้บริการเกิดความพึงพอใจ ไม่เกิดสิ่งที่ไม่พึงพอใจ จ่ายค่าใช้บริการอย่างไม่เสียหายและกลับมาใช้บริการอีก
2. พนักงานผู้ให้บริการเกิดความพึงพอใจบนความพอใจของผู้ใช้บริการและผลสำเร็จมีกำลังใจที่จะทำหน้าที่ให้บริการให้ดีขึ้น
3. สถานประกอบการหรือสมาคมคอลล์เซ็นเตอร์ จะได้รับความพอใจจากผู้ใช้บริการดำเนินการต่อไปได้เป็นอย่างดี

คุณสมบัติของผู้ที่จะทำหน้าที่ให้บริการ

1. มีทัศนคติที่ดีต่อ
 - งานอาชีพ หน้าที่
 - แยกผู้ให้บริการ
 - สถานที่ทำงาน
2. มีปรากฏกายที่ดี
3. มีความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ดี
4. มีการสื่อสารที่ดี รวมทั้งภาษาต่างประเทศที่จำเป็น
5. สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี
6. มีการแสดงออกที่เหมาะสม รู้จักกาลเทศะ
7. อากัปกริยาแคล่วคล่อง กระฉับกระเฉง
8. ไม่เจ้าอารมณ์
9. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
10. มีความอดทนและอดกลั้น

ข้อควรปฏิบัติของพนักงาน

1. ยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ
2. หมั่นรักษาความสะอาดของใบหน้า ร่างกายและเครื่องแต่งกาย
3. ไม่แต่งหน้ามากเกินไป
4. ไม่สวมเครื่องประดับตกแต่งหรือของมีค่ามากเกินไป
5. รักษาสุขภาพให้ดีเสมอ
6. หมั่นศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่อยู่เสมอ
7. ใช้วาจาสุภาพ
8. วางตัวให้เหมาะสมในเวลาปฏิบัติงาน โดยเฉพาะต่อหน้าแขก
9. ไม่ควรนำเรื่องของแขกกลุ่มหนึ่งไปพูดให้แขกอีกกลุ่มหนึ่งฟัง
10. เคารพให้เกียรติและเอาใจใส่ต่อแขก
11. แต่งเครื่องแบบตามที่สถานที่ทำงานกำหนด
12. เคารพกฎระเบียบทั้งของที่ทำงานและการทำงาน
13. ทำงานด้วยความซื่อสัตย์

14. อย่าใช้สิ่งของที่จัดให้สำหรับแขกใช้
15. รักษาชื่อเสียงของตนเองและของที่ทำงาน ไม่ทำการใด ๆ ที่เป็นที่เสื่อมเสียต่อที่ทำงาน
16. อย่าแสดงการใด ๆ ที่เป็นการขอโทษจากแขก
17. อย่าเคี้ยวหมากฝรั่งขณะปฏิบัติหน้าที่
18. อย่าแสดงความอวดรู้ในสิ่งที่แขกไม่ได้ถาม
19. อย่าแสดงการเร่งแขก
20. อย่าแสดงความเหน้อยหรืออิดหนาระอาใจใด ๆ ให้แขกเห็น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย